ўзбек тилининг ИЗОХЛИ ЛУГАТИ

80 000 дан ортиқ сўз ва сўз бирикмаси

ТАХРИР ХАЙЪАТИ:

Э. БЕГМАТОВ, А. МАДВАЛИЕВ, Н. МАХКАМОВ, Т. МИРЗАЕВ (рахбар), Н. ТЎХЛИЕВ, Э. УМАРОВ, Д. ХУДОЙБЕРГАНОВА, А. ХОЖИЕВ

А. Мадвалиев тахрири остида

Лугат ҳозирги ўзбек адабий тилида кенг истеъмолда бўлган 80 мингдан ортиқ сўз ва сўз бирикмаларини, фан, техника, санъат ва маданият соҳаларига оид терминларни, бир неча шевада қулланадиган сузларни, баъзи тарихий ва эскирган атамаларни ўз ичига олади. Лугатда берилган сузларнинг амалда қулланиши ХХ аср ўзбек адабиёти ва матбуотидан олинган мисоллар билан далилланган. Лугат ўзбек тилшунослиги ва туркийшунослик буйича мутахассислар, таржимонлар, оммавий ахборот воситалари ходимлари, олий таълим муассасаларининг ўқитувчилари ва талабалари, шунингдек, кенг ўқувчилар оммаси учун мулжалланган.

"Ўзбекистон миллий энциклопедияси" Давлат илмий нашриёти
Тошкент

Эслатма: Ушбу китобдан факатгина шахсий мутолаа, танишиб чикиш максадида фойдаланиш мумкин. Тижорий максадларда фойдаланиш (сотиш, купайтириш, таркатиш) конунан такикланади.

ЗАБ 1 сфт. Нихоятда яхши, хўб; ажойно, зўр. Бу ер заб жой экан-да. ■ [Дадавой Қаландаровга:] Заб милтиқ эканми? Ош пишгунча лип этиб сойга тушиб, жиндак ов қилиб келмайликми? Уйғун, Навбаҳор. Сартарошлик заб ҳунар, хизматинг тез кўринар. П. Мўмин.

2 рвш. Ниҳоятда, жуда ҳам. Қизлар кулишди: «Салимахон, ўзингизга ҳам келинлик заб ярашар экан-да». Н. Фозилов, Оҳим.

3 юкл. Нақ, айни, худди. - Хошимжон, заб вақтида келдингиз-да, — деди бир кун Фармонқул ака Қобиловга. С. Маҳкамов, Шогирд.

ЗАБАР [ф. زبر — баланд, юқори; устида] Араб тилида қисқа «а» унлисини англатадиган, ҳарф устига қўйиладиган диакритик белги; арабча номи — «фатҳа». Беклар отга солар олтин эгарди, Ёшликдан ўқиган алиф, забарди. «Ойсулув».

ЗАБАРДАСТ [ф. сусишты — қули баланд, кучли; ишбилармон] 1 Жисмоний жиҳатдан бақувват, кучли; қудратли. Забардаст йигит. Икки забардаст паҳлавон ўртада бел тутишиб кетдилар. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Бизнинг довюрак, жасур, забардаст аскарлар икки кунгача душманни олдинга силжитишмади. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Забардаст қўллар тобутни азот кутариб, кенг елкаларга олдилар. «Ёшлик».

2 кучма Етук, ўткир, таниқли. Хуллас, Павел Иванович Петровский мактаб ярат-ган забардаст олим булиб, унинг билан хисоблашмайдиганлар камдан-кам топиларди. С. Кароматов, Олтин кум. Сатторхон тура хам

диндор, ҳам забардаст уламо, қилни қирқ ёрадиган мулло эдилар. К. Яшин, Ҳамза. Уч буюк забардаст шоир сукутда эди. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиғи.

3 Оғир, катта, залворли. Бундан йигирма уч йил аввал Матқовул ўзининг забардаст кетмони билан Салтонбунинг тўрт таноб ерини тўрт кун деганда ағдариб чиқди. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Ер иши оғир, ўзингиз яхши биласиз, оғизнинг ели билан битмайди. Забардаст кетмонни пиёз пўстидай қилиб қўяди пахта иши. С. Нуров, Нарвон.

ЗАБАРДАСТЛИК Паҳлавонлик, қудратлилик, кучлилик; оғирлик, катталик. Достонда «Алпомиш чангалласа, тоғни талқон қилади..», деб тасвирланади. Бу Алпомишнинг муболағали тасвири бўлиб, унинг азаматлиги ва забардастлигини англатади. «Ватан адабиёти».

ЗАБАРЖАЛ [а. ; — яшил рангли қимматбаҳо тош] 1 мин. Шаффоф сарғишяшил қимматбаҳо тош. У [Султон] табассумини яширолмай, ичи барқут билан сирилган қутилардаги гавҳар, забаржад, ёқут тошларни олдига суриб қуйди. М. Осим, Карвон йулларида. Катта сандиқ ял-ял ёнган олмос, забаржад ва яна қандайдир нафис товланган қимматбаҳо тошлар билан лиммо-лим эди. О. Ёқубов, Улуғбек хазинаси.

2 Шундай тош ўрнатилган (тақинчоқ ёки буюм). Забаржад зирак.

3 Забаржад (хотин-қизлар исми).

ЗАБАСТОВКА [р. — «ишни тўхтатиш»] Ташкилий равишда, ялписига иш ташлаш. Забастовка ҳаракати.

Мединский зугумини давом эттириб, асл мақсадга кўчди:

-Энди забастовкалару митинг-питингларни тарқатиш билан овора булиб юрманг, бу ишни бошқаларга топшираман. К. Яшин, Хамза.

ЗАБАСТОВКАЧИ Забастовка ташкилотчиси ва қатнашчиси.

ЗАБОЙ [р.] кон. Шахтада фойдали қазилма бойликлар (тошкўмир, руда ва ш. к.) қазиб олинадиган сурилма иш жойи. Эртадан бошлаб сен забойга бориб, экскаватор учун майдончани олдиндан тайёрлаб қўя бошлайсан [деди Дмитрий Михаилга]. Газетадан.

ЗАБОЙЧИ Забойда ишловчи.

ЗАБОН [ф. زبان — тил] қ. тил 1. Са-мандаровнинг қони қайнаб кетди: -Мундай гапирсангиз-чи, забон борми!? А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари. Худонинг шукрини қайси забон бирлан адо айлай, Карам дарёси жуй урди, дурахшон гавҳарим келди. С. Хондайлиқий. Сафохон тура давом этиб, унга қаради: -Хуш, урис забонини ургансак, бизга ёмонми? К. Яшин, Ҳамза.

Забони қисқа айн. тили қисқа қ. тил. Оташ забон, оташзабон Гапга чечан, сўзамол; қизғин нутқ сўзловчи, нотиқ. Оташзабон шоир. — Хотинларнинг бавзилари қизиққанларидан чачвонларини қия очиб, Йўлчига яширинча мўралашди. Кимдир биров «оташ забон йигит экан», деб қўйди. Ойбек, Танланган асарлар. Ширин забон, ширинзабон Ширин сўз. Дарёйи сўзи равон Муқимий, Халқ ичра ширин забон Муқимий. С. Абдулла, Мавлоно Муқимий.

ЗАБТ [а. ضبط – ҳибс, мусодара; тергов]: забт килмок (ёки этмок) 1) босиб олмок, эгалламоқ, ишғол қилмоқ. Иншоолло, Самарқандни бу йил забт этсак, хавф-хатарлар бартараф бўлғай. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Бобур Хиндистонни забт этган чоғда ҳам она юртни эслайди. «Фан ва турмуш». Агар Хоразм ўзаро уруш олови ичида қолса, ани забт этмак осон. М. Осим, Карвон йўлларида; 2) ўз хукмига бўйсундирмоқ, жиловламоқ. Чулни забт этмоқ; 3) эгалламоқ, мафтун қилмоқ, ўзига қаратмоқ. Қандай хислар, қандай фикрлар Қиз қалбини забт этиб олди? Уйгун. Кипригингдан ўқ узиб, Кўксим аро захм айладинг, Дилни забт этмоққа балки Чох ўйиб, лахм айладинг. Э. Вохидов, Мухаббатнома.

Забт билан Куч билан, шиддат билан. Мухаррам ўша тотли мухаббат кунлари, ойлари ўз оғушига забт билан тортаётгандек кўзларини беихтиёр юмди. Шухрат, Шинелли йиллар. Забти тез Аччиги тез, серзарда, сержахл. Забти тез одам. Забтига олмоқ Тобора кучаймоқ, авжига минмоқ. Совуқ забтига олди. — Сурхондарёда сув балоси айниқса забтига олиб, сўнгги икки хафта мобайнида икки марта сел келди. Газетадан.

3AБТКОР [а.+ф. ضبطكار — забт қилувчи] Забт этувчи, ўз хукмига бўйсундирувчи. Шўрўзак массиви, унинг биринчи забткорлари ҳақидаги ҳикоя ҳамроҳимизни ниҳоятда қизиқтириб юборди. «Ўзбекистон қўриқлари». Шу куниёқ чу̀л забткорларига маданий-маиший хизмат кўрсатиш, уларни рағбатлантириш масалалари ҳам келишиб олинди. Н. Ҳайитқулов, Ер тафти.

ЗАБТЛИ *шв.* Тез. *Отлар қорда забтли чополмайди*. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

ЗАБУН [ф. زبون — нотавон, заиф; маглуб] 1 Кучсиз, нимжон, заиф. Хатто эртакеч танчанинг бир томонини банд этишдан ўзга ишга ярамаган забун кампирлар хам.. бу «хонтахлит туй»ни томоша қилишдан ўзларини тия олмадилар. Ойбек, Танланган асарлар.

- 2 Ночор, иложсиз. *Мардликни севган,* ма*грур йигит ўзини ожиз, забун, ихтиёрсиз сезди*. Ойбек, Қуёш қораймас.
- 3 Мушкул, оғир, танг. Золимлар қўлида забундир ҳолим, Бемаҳал етишди, ҳайтайин, улим. «Баҳром ва Гуландом».
- 4 Хор, эзилган. Ўтмишда забун ва мазлум ахволда бўлган ўзбек хотин-қизлари жамиятимизда хамма билан тенг қаторда муносиб ўрин эгаллаганлиги қувончли бир холдир. Газетадан. Аваз кўпдан бери бу вахший удумни ўйлаб изтироб чекар, бу забун, мехнаткаш тўда хусусида бир шеър ёзишни мўлжаллаб қўйган эди. С. Сиёев, Ёруглик.

Забун бўлмоқ 1) енгилмоқ, маглубиятга учрамоқ; заволга юз тутмоқ. Хоразмийларнинг сон жиҳатдан кам бўлмаса-да, рақибидан хийла заиф, тажрибасиз қўшини, сафлари сийраклаша бориб, ниҳоят забун бўлди. С. Кароматов, Сўнгги бархан. Турган гап: у киши амирликнинг забун бўлиб кетишига қарши. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк; 2) аҳволи танг бўлмоқ, ночор аҳволга тушиб қолмок. Мен уни кўрмасам, йўқдир қарорим, Тура берсам, забун бўлар ахволим. «Бахром ва Гуландом». Суянган кишиларимиз бирин-кетин қўлга тушаётир, энди холимиз забун бўлади. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЗАБУНЛИК Бечоралик, ночорлик, қашшоқлик; эзилганлик, хорлик. - Мехнат ахли хамиша забунликда. Савдогарлар-чи? Барчаси бизнинг бел ва билак кучимиздан семирган харомтовоқлар! — деди қахр билан Жумабой. Ойбек, Улуг йўл.

ЗАБУР [ϕ . زبور — хат, китоб; Инжилнинг тўрт китобидан бири] ∂ ин. Худо томонидан Довуд пайғамбарга юборилган муқаддас китоб.

ЗАБХ [а. زبح — сўйиш; қурбонлик қилиш]: забҳ этмоқ кам. қўлл. Қурбон қилмоқ. Қоним шаробин ичсанг, Тотсанг жигар кабобим, Забҳ этмай ўзни, Эркин, Базми шоҳона қилмас. Э. Воҳидов, Муҳаббатнома.

ЗАВЖ [а. زوج — жуфт; эр] эск. Эр, қайлиқ. Кумушбиби бинти Мирзакаримбойга завжи тошкентлик Отабек Юсуфбек хожи ўғлидан. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗАВЖА [а. زوجه — хотин] эск. Хотин, рафиқа. Энди бир мўминнинг завжаси, нико-хидаги хотинсан-а!!! Энди сен эрнинг измида юрасан — шариатда шундай! К. Яшин, Хамза. Ахир завжангизнинг вафот этганига олти ойча бўлди. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЗАВОД [р. завод — ҳаракатга келтириш, ишга солиш] Йирик саноат ёки ҳунармандчилик корхонаси. Ёғ заводи. ■ Содиқжон бойваччанинг пахта тозалаш заводида иш қизғин. К. Яшин, Ҳамза. Урушдан кейин Уваров Тошкент паровоз-вагон ремонти заводида чиқадиган куп тиражли газетада редакторлик қилди. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тулқинлари. Ботирали Тошкентда Салор буйидаги пахта заводида ишчи булиб ишларди. Ҳ. Ғулом, Машъал.

ЗАВОДЧИ эск. Завод эгаси, хўжайини. Мехмонларнинг кўпчилиги Фаргонада донги кетган заводчи, пахтафуруш бойлар, йирик савдогарлар, баззоз, вофурушлар. К. Яшин, Хамза. Пахта хам шунақа, заводчилар ёзга бориб икки баравар қимматига сотиб олишар экан. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЗАВОЛ [а. زوال — кунботар пайт; йўқ бўлиш, ҳалокат] 1 эск. Куннинг иккинчи ярми, кун оқҳан пайт билан кун ботар пайт оралиғи. Шом бўлди, завол бўлди, йигитга увол бўлди. «Оқ олма, ҳизил олма».

2 кўчма Йўқ бўлиш, махв бўлиш, ўлим. Ростга завол йўқ. Мақол. ■ Камолингни кўрай, заволингни кўрмай. Т. Сулаймон, Интизор. Манманликка завол етар, Кам бўлган камолга етар. «Зулфизар билан Авазхон». Бехунар, илмсиз халқни истиқболда завол кутажак. С. Сиёев, Аваз.

3 кучма Офат, кушанда. Кук қурт! Ёмон офат. Гузанинг заволи. Тезда тухум-пухумини қуритиш керак. Р. Азизхужаев, Яшил чайла. Асабий холат, хозир айтганимдай, инсон умрининг заволидир. Х. Тухтабоев, Ширин қовунлар мамлакати. Сув танқислиги хосилнинг заволидир. Н. Сафаров, Оловли излар.

Завол бўлмоқ Бирор кимсанинг йўқ (халок) бўлишига сабаб бўлмок. Лекин Хосият опа ва қизингизнинг бахтига завол бўлишни истамадим. М. Хайруллаев, Кўнгил. -Гулдай умримизга завол булган киши сиз эмасмисиз? — деди Рохат Темирга. Б. Рахмонов, Юрак сирлари. Завол топмок (ёки кўрмоқ) Йўқ бўлмоқ, ўлмоқ; халокатга юз тутмоқ. Y [инсон] хамиша олға интилиши, ўрганиши, хаёт сирларини ўзлаштириб олиши зарур. Акс холда, ақл-заковати йиллар ўтиши билан ўтмаслашади, завол топади. С. Кароматов, Бир томчи қон. Қисқадир тухматнинг умри, бор мақол: Тухматчи, албатта, топажак завол! М. Худойқулов, Зилол сувли сой ва кир магзава.

ЗАВОЛЛИ Халокатга юз тутган, хароб бўлган. Абдишукур секин мингирлади: -Заволли Туркистон учун бойлар керак. Ойбек, Танланган асарлар. Ха, мангу заволли бўлмас оламда То суйин сочаркан абри найсонлар. А. Орипов.

ЗАВХОЗ [р. < заведующий хозяйством — хўжалик мудири] с.т. Муассасаларда хўжалик ишлари учун жавобгар шахс. Жўхорига сув қуйдим, Марзасидан ошмасин, Завхозимиз хотини Кўп хаддидан ошмасин. «Кўшиқлар».

ЗАВҚ [а. نوق — таъм, маза; мойиллик; завқланиш] 1 Кишига лаззат бағишловчи кайфият; шавқ; хурсандчилик. Кема сувнинг шиддатига дош беролмай, гох орқага, гох олдинга чайқалар, бундан болаларнинг завқи ошарди. М. Ҳазратқулов, Журъат. Алимардон яна ўша табассум билан, яна ўша завқ билан куйлади. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

2 Хузур, нашъа, гашт. Яшаш завкин билмок бўлсанг, Фан тогига интилгин. Ё. Мирзо. Самандаров завк килиб кулди ва болани кулидан тортиб олиб, багрига босди. А. Қахҳор, Қушчинор чироклари.

3 Қизиқиш, мароқ, иштиёқ; рухий кўтаринкилик. Маърузачи завқ билан сўзламоқда. ■ Йўлчи найни лабига қуйиб, бутун завқи билан чала кетди. Ойбек, Танланган асарлар.

Завқини келтирмоқ Кайфиятини яхшиламоқ, рухини кўтармоқ. Бахорда кум-кук майса билан қопланган далалар, кузда олтинранг бошоқларнинг шовуллаши кишининг завқини келтирар эди. Газетадан.

ЗАВҚБАХІІІ [а. + ф. نوقبخش — завқ бағишловчи] Кишининг кайфиятини кўтарадиган; хурсанд қиладиган; лаззат бағишлайдиган. Баҳор — фаслларнинг энг қайноқ, энг шуҳ, энг серташвиш, айни замонда энг завқбахши. М. Исмоилий, Одамийлик қиссаси. Шоир табиат манзараларини, баҳор фаслининг мафтункор хислати, завқбахш фазилатини моҳир рассом каби жонли тасвирлай олган. «ЎТА».

ЗАВҚЁБ [а.+ ф. زوقاب — завқ топувчи, олувчи] кт. қ. завқбахш. Ёруғ туннинг сўлим, завқёб чоғида Даврага тизилар бир тўп ўспирин. Миртемир. Унинг [Авазнинг].. нохуш воқеадан ҳам, завқёб ҳодисадан ҳам дарҳол ҳалби жунбишга кела бошларди. С. Сиёев, Аваз.

ЗАВҚЛАНМОҚ Руҳланиб кетмоқ, қувнамоқ; лаззат олмоқ, ҳузур қилмоқ. Ортиқ ўзининг ҳазилидан ўзи завқланиб, хандон ташлаб кулди. М. Мансуров, Ёмби. Гуломжон шукуҳ қилиб кулар, Ашур Мирзо эса завқланиб ҳикоя қилар эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Малика куёвининг ўктамлигидан завқланаётганини яширмасди. М. Маҳмудов, Мангу куй излаб.

ЗАВКЛИ 1 Кишига лаззат, завқ, хузур бағишлайдиган, кишининг завқини келтирадиган, мароқли, нашъали. Завқли томоша. — Созандалар ўзлари чалган мунгли ва завқли куйларга гавдаларини тебратиб ўтирадилар. П. Турсун, Ўқитувчи. Овчилик қамишкапаликлар ҳаётида завқли машғулот эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 Лаззат, завқ, хузур ола биладиган. Завқли бола.

ЗАВҚ-ШАВҚ Ўта хурсандчилик, шодлик; кўтаринки кайфият. Спорт байрамида иштирок этганлар ҳам, томошабинлар ҳам шу куни завқ-шавқ билан хонадонларига қайтишди. Газетадан. Гойиб энди студентликнинг олтин даври ҳақида завқ-шавқ билан ҳикоя бошлади. Ж. Абдуллахонов, Орият.

ЗАДА [ф. с.с. урилган, зарарланган; эзилган] Эзилган, абгор бўлган; бирор нарсадан безиллаган, юрагини олдириб қўйган. Мен қишлоқлардаги камбағалларнинг хароба уйларини, паранжига бурканган, хўрлаб қўйилган зада аёлларни.. эслайман. Х. Носирова, Мен ўзбек қизиман. Дунё ҳам, инсонлар қалби ҳам бугун Ёвузликдан зада қўриқхонадир. А. Орипов, Йиллар армони. Рикшалар исён қилди, ҳаётдан зада, ҳаётда улар, ахир, тентирар беҳақ. Миртемир.

Зада бўлмоқ Бирор кимса ёки нарсадан кўрқиб, ҳадиксираб, безиллаб қолмоқ. Душман зада бўлиб қолған. У дарахт шохлари қимирласа ҳам, шарпа гумон қилиб, бир талай ўқ ёгдиради. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Ростини айтсам, тамаки тизиш бошлангандан бери отамнинг авзойидан юрагим зада бўлиб қолған. А. Кўчимов, Ҳалқа.

ЗАДАЛАНМОҚ айн. зада бўлмоқ қ. зада. Ана, томдан тортилган.. симларга иккита чумчуқ келиб қўнди. Қўнишга қўнди-ю, задаланиб қолганидан, олазарак бўлиб типирчиларди. Р. Файзий, Хазрати инсон.

ЗАЁМ [p. < занять — «қарз олмоқ» фл. дан ясалган от] **1** Олинган ёки берилган қарз пул.

2 мл., эск. Давлатнинг молиявий ахволини яхшилаш мақсадида чиқарилган қимматбаҳо қоғоз. У ҳокимият тепасига келиши биланоқ, ҳукуматнинг молиявий аҳволини яхшилаш мақсадида, ҳалққа уттиз миллион сум миқдорида қарз — ички заём солди. К. Яшин, Ҳамза.

ЗАЁМФУРУШЛИК эск. Заём олиб сотиш билан шугулланишлик. Куп йиллар гурбаткашликда баъзи ишларга омилкор булиб келган мулла Зухриддин узоқ уйлаб утирмай, ишни заёмфурушликдан бошлаб юборди. Ғайратий, Довдираш.

ЗАЖИГАЛКА [р. < зажигать — «ёндирмоқ, ўт олдирмоқ» фл. дан ясалган от] Ўт олдирувчи асбоб. Исмоил шимининг соат чўнтагидан чиройли зажигалка олди. П. Қодиров, Эрк.

ЗАИФ [а. ضعیف – камқувват; касал] 1 Жисмонан қуввати кам, беқувват, нимжон,

кучсиз. Заиф бола. Жисмонан заиф, кексароқ ёки совуққа анча таъсирчан кишилар, яхшиси, кечқурун ётишдан олдин оёққа совуқ ванна қилишлари керак. «Фан ва турмуш». Гулчехра Султоннинг титроқ босган заиф қулларини қайноқ ёш томчилари билан ювилаётган юзига босди. М. Хайруллаев, Тилла маржон.

2 Тембр жиҳатдан баланд, кучли бўлма-ган; кучсиз, паст. *Гуломқодирнинг овози жуда заиф чиқди.* «Шарқ юлдузи». Аёл кишининг заиф инграган овозини эшитиб, ўзига келдида, отилиб уйга кирди. Х. Аҳророва, Орифнинг давлати. - Құрқманг, мен.. — деди Гуломжон, куз япроғидай титраб турган заиф товуш билан. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

3 Иқтисодий ёки ҳарбий жиҳатдан ночор, камбағал. Сиз кўраётган гигант ёнида иқтисодий заиф хужаликлар тиралиб ётса, бу номутаносибликни биздан кейинги авлодлар кечирармикан? А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

4 Унчалик кўп бўлмаган, жуда оз; хира. Заиф шуъла. — Сариқ, мойли қоғоздан зўрға ўтган заиф нур тўқувчи аёлларнинг танда устидаги қўлларигагина тушади. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

5 Маҳорат нуқтаи назаридан кучсиз, бўш; пухта ишланмаган. Биз Абдулла Қодирийнинг ижобий фазилатлари ҳақида фикрюритар эканмиз, ундаги айрим заиф томонларни ҳам курсатиб ўтишимиз зарур. Газетадан. Даҳо улуғ шоирнинг заиф жойини билиб олди. Т. Мурод, Қушиқ.

Ақли заиф Эси паст, ақли кам; овсар, жинни. Анварнинг ўзи сал ақли заиф экан, восвосга тушиб қолған; акалари уни хафа қилған. Газетадан. Мизожи заиф Эркаклиги суст. -Мендан-а, хотинингиздан уяласизми? -Уялмайманми? -Уялманг. -Уялмасам.. мизожим заиф. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗАИФА [а. ضعیف — кучсиз, ожиза; аёл] эск. Хотин, рафиқа, аёл. Оғамнинг заифаси фарзанд доғидан телба булиб қолди [деди Кутбиддин]. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Фосиқ афанди ёшгина овозни эшитиб, кифтларини учирди.. кейин томоғини қириб, майин товуш билан: -Заифалари буласизми, хоним афанди? — деб суради. М. Исмоилий, Фаргона т. о. -Аёл киши оти — жуни билан заифа дейилади, — деди полвон тишини тишига босиб. Қ. Кенжа, Нотаниш гул.

ЗАИФЛАНМОҚ Куч-қувватини йўқотмоқ, кучсизланмоқ, қувватсизланмоқ. Мен ўшал кун кечаси душманлардан бирини ўлдирдим-да, сўнг даражада заифландим [деди Отабек]. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗАИФЛАШМОҚ 1 Тобора кучсизлашиб, куч-қувватини йўқотиб бормоқ. Катта ишларни бошлаб қўйган Сафоев, бахтга қарши, юрак ўйноғи касалига мубтало бўлиб, кечалар ухлаёлмай, безовта бўлиб чиқар, борган сайин заифлашиб, юзи заъфарондай сарғайиб борарди. Ж. Шарипов, Хоразм.

2 Иқтисодий ёки ҳарбий жиҳатдан кучсизланмоқ, кучсиз бўлиб бормоқ. Мунтазам қушиндан ажраб, заифлашиб қолган Бухоро сон-саноқсиз кучманчилар томонидан босиб олинди. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЗАИФЛИК 1 Кучсизлик, дармонсизлик. Заргаров баданида заифлик сезиб, сухбат-дан ҳафсаласи қочди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

2 кучма Ожизлик; ақли калталик. Бо-бурдаги бу ўзгарувчанликни Қосимбек ёшлик гурлигидан курар, хусусан, бундай мураккаб давлат ишларида аёлларнинг гапига киришни катта бир заифлик белгиси деб биларди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЗАИФОНА эск. Хотин-қизларға мўлжалланған, аёлларбоп. Носир бечора ўн йил хизматини қилиб, аранг заифона этикча тикадиган бўлиб чиқди. Газетадан. Кафшнинг бири заифона, бири мардона, бирининг пошнаси бутунлай йўқ, бириники яримта. Ойбек, Танланған асарлар.

Заифона овоз (ёки товуш) Паст, кучсиз овоз. Камол қози харсанғ билан кўтарилган супага чиқиб, қалтироқ, заифона овоз билан қичқирди. К. Яшин, Ҳамза. Аввал заифона товушда ўзи ўқиди. С. Сиёев, Ёруғлик.

ЗАЙЛ [а. ப்ப — этак; дум; оқибат; интихо]: бир зайлда Бир хилда, бир маромда, бир хил холатда. Теварак атроф жимжит. Ниначилар бир-бирини қувлаб учар, чигирт-калар бир зайлда чириллар эди. Н. Сафаров, Оловли излар. Замона(нинг) зайли (билан) 1) вақтнинг, даврнинг тақозоси, талаби (билан). - Ота-оналар замонанинг зайли, деб қизларини ўқитиш зарурлигини тан олсалар хам, ўқимишли қизларнинг ўзига хос хохишларини тан олмайдилар, — деди Кумуш. Т. Жалолов, Олтин қафас; 2) тақдир тақозоси билан. Ана, замона зайли билан бу ерларга

келдим. Роза билан қайта танишдим [деди Бахтиёр]. Б. Абдуллаев, Тўй бўлади. Нажмиддин Бухорий.. кейинчалик замонанинг зайли билан Хуросонга келиб қолган. Мирмуҳсин, Меъмор. Шу зайлда Маълум тарзда; маълум ҳолатда, тарзда. Гапнинг шу зайлда бошланиши Ҳаётни ёмон қўрқитиб юборди. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Бобоқул шу зайлда қанча вақт ўтирганини билмайди. С. Анорбоев, Оқсой. Жанг шу зайлда кечгача давом этди. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЗАЙТУН [а. زیتون — яшил дарахт] 1 Доим яшил тусда бўладиган субтропик дарахт. Зайтун дарахтининг буйи 4—5 метрга етиб, жуда сершох, сермева бўлади. Газетадан. Ёки макон этар зайтун тагини, Ёки панох тутар тог этагини. Миртемир.

2 Шу дарахтнинг олхўри шаклидаги меваси (ундан одатда мой олинади). Атрофдаги богларда эса анжир, хурмо, зайтун, узум
пишиб ётмоқда. М. Осим, Карвон йўлларида. Зайтун мойидан қилинадиган ош турклар учун энг тансиқ овқатлардан. А. Хакимов, Илон изидан.

ЗАЙТУНЗОР Фақат зайтун дарахтлари экилган ер, майдон. Суқмоқ тоғ бағридаги зайтунзорга олиб чиқди. Ҳ. Ғулом, Замин юлдузлари.

ЗАК шв. 1 Зах. Сим деган Фаргонаси Юракларим қон айлади, Беш қари бўздан чопон — Ёнбошларим зак бойлади. «Оқ олма, кизил олма».

2 айн. зок.

ЗАКАЗ [p. \leq заказать — «олдиндан айтмоқ, буюрмоқ» фл. дан ясалган от] эск. κ . **буюртма**.

ЗАКАЗЧИ эск. қ. буюртмачи.

ЗАКАЛАТ [р. заклад — олдиндан берилган ҳақ; гаров] кам қўлл. Сотиб ёки буюртма орқали олинадиган нарса, бажариладиган иш учун олдиндан бериладиган (тўланадиган) ҳақ. Закалат бермоқ. Закалат олмоқ.

ЗАКАН қ. х. Намлик ёки захни қочириш учун ер, пайкал ўртасидан қазилган ариқ; зовур. От ботқоқликдаги закан сувига тумшуғини ботириб ичмоқчи бўлди-ю, шўрлигидан яна тумшуғини тортди. С. Аҳмад, Одамнинг изи.

ЗАКИЙ [а. ¿¿» — зийрак; ақлли, қобилиятли] кт. Зеҳни, ақли ўткир; доно, ақлли. Хофиз Кўйкий қалбини чулғаган ва ўзи ҳам англаб етмаган бу ғалати ҳисларни фа-

қат шу закий зотгина тушуна олишига чин юракдан ишонди. Х. Султонов, Бир оқшом эртаги. Қирқ йил заҳмат чекди қай бир закий зот, Бир кун этмоқ учун фикрин ифода. А. Орипов, Хайрат.

ЗАКИЙЛИК Ақллилик, зийраклик; донолик. Ота-она гўдакнинг закийлигига лол қолиб, чўрини топиб келадилар ва ундан афв сўрайдилар. О. Ёкубов, Қўхна дунё.

, ЗАКО [а. ¿ ككا — ақл; фаросат] айн. закийлик, заковат. Латофат, фалсафа, донолик, зако Унинг ижодида жамулжам эди. Уйғун. Чинакам сулувсиз, чинакам барно, Тенги кам сиймо. Кўзингизда асрий ва сирли мавно — Мужассам зако. Миртемир.

ЗАКОВАТ [а. בֹצוֹנֵם — сезгирлик, ақплилик, фаросат] қ. закийлик. Унинг қотмадан келган тиниқ юзида, катта-катта кўзларида заковат нури порлайди. М. Осим, Карвон йўлларида. Маданий мерос — халқ бойлиги. У минг йиллик тафаккур ва заковат махсули. Газетадан. -Унинг [Зокиржоннинг] нозик ҳаракатлари, шоирона муомалалари, заковати, малоҳати, жозибали фасоҳати мени ўзига мафтун қилди, — деди Муқимий. С. Абдулла, Мавлоно Муқимий.

ЗАКОТ [а. زكات — поклик, покланиш; садақа] 1 дин. Шариатга мувофиқ, пулдор, бадавлат мусулмоннинг ўзига қарашли молмулки ва даромадининг қирқдан бир улуши миқдорида (рўза вақтида) бева-бечораларга, камбағал-қашшоқларга берадиган хайр-садақаси. Мана, Фарғонанинг энг азиз, энг бадавлат, энг халқпарвар одами — Содиқжон бойвачча яқинда бутун Қуқон халқига закот бердилар. К. Яшин, Хамза.

2 тар. Ўрта Осиё хонликларида: чорва ва мол-мулкнинг қирқдан бир улуши миқ-дорида ҳар йили хазина фойдасига олинган солиқ. Солиқларнинг учинчи тури — закот — мол-мулкдан олинадиган давлат солиғи эди. Ф. Озодаев, Тошкент тарихидан очерклар. ..деҳқонлар.. косиблар ҳамиша амирнинг хирож, закот сингари солиқларининг жабрини тортар.. хонавайрон бўларди. Газетадан.

ЗАКОТЧИ тар. Закот йигувчи. [Кампир] Закотчига таом пиширмоқ учун қўргончага қараб юрди. Ойбек, Навоий. Закотни бек ёки хон томонидан тайинланадиган закотчи йигар эди. Ф. Озодаев, Тошкент тарихидан очерклар.

ЗАЛ [нем. Saal — катта хона, бўлма] 1 Идора, корхона ва муассасаларда турли маросимлар (анжуман, йигилиш, машгулот ва ш. к.) ўтказиладиган катта ва кенг хона. Кўнгироқ чалинганидан бир минут ўтмар-ўтмас мактаб зали бўшаб қолди. С. Зуннунова, Янги директор. Х. Олимжон хатто томоша залларида хам газета, журналлар олиб юрарди. Н. Сафаров, Оловли излар. Бўлажак спортчилар ихтиёрига яхши жи-хозланган спорт зали, қулай гардероб ва душбериб қўйилган. Газетадан.

2 Хусусий ва кўп қаватли хонадонлардаги энг катта уй, хона; мехмонхона. *Мехмонлар учун залда дастурхон тайёрланди*.

ЗАЛВАР Муайян салмоққа эга бўлган, жуда зич, қаттиқ нарсаларнинг оғирлиги, салмоқ. Залвар билан урилмоқ. Залвари, қадр-қиммати тилладан кам бўлмаган оқ пиллаларни қўлма-қўл олиб кўришди. М. Қўшмоқов, Катта хирмон жилғаси.

ЗАЛВАРЛИ Салмоқли оғирлиги, кучи бўлган, салмоқдор; оғир; салобатли, жуда катта. Расадхонанинг қўш тавақали залварли эшиги берк эди. О. Ёқубов, Қўҳна дунё. Ушбу нашрга Лутфийнинг ўзбек классик шеърияти тараққиётига залварли ҳисса бўлиб қўшилган ажойиб шеърий меросидан намуналар киритилди. Газетадан. Баҳайбат, залварли иншоотлар ёнида жин кўчаларни кўрасиз. З. Акрамов, Хиндистон лавҳалари.

ЗАЛДИВОР с.т. қ. зардевор. Ҳар бири уйнинг бир томонини оладиган иккита ипак сўзана, гулкўрпа, палак, икки уйга етадиган залдивор, дорпеч, учта гилам, тўртта дазмол, қўйинг-чи, кир ёйишга олти метр арқон ҳам бор. Т. Алимов, Қиз ўгри бўлади.

ЗАЛИЛ [а. دليل — хўрланган] кт. Хўрланган, хақоратланган, таҳқир қилинган. Гарибу фақиру залилу ҳақир Эдим, лек йўқ эрдим усру далир. С. Хондайлиқий.

ЗАЛОЛАТ [а. ضلات — йўлдан адашиш, хато; ёлғон] Хақиқий эътиқоддан юз ўгириш; йўлдан озганлик, адашганлик; гумрохлик. [Хатиб домла мулла Мухсинга:] Гўё сиз ҳам домласиз-да! Ҳам ўзингиз осий, ҳам ҳавмларингиз залолатда. А. Қодирий, Обид кетмон. «Муштум» эскича: ўғрилик, залолат ва ғайрилар билан курашни давом эттиради. А. Қодирий, Кичик асарлар.

ЗАЛП [*нем.* Salve < *лот.* salve — яша, со бўл; дастлаб олкишлаш, саломлашиш

маъносида ўқ узишни ифодалаган] Бир неча тўп ёки милтиқлардан бир йўла, бараварига ўқ отиш. Тўплар залпи. Улар [партизанлар] ёвни бир залп билан қириб ташлашлари мумкин эди. В. Гофуров, Вафодор. Полк батареясининг залпи ўрмон оша гумбурлаб эшитилди. А. Убайдуллаев, Қонли издан.

ЗАМ [а. ضخ — қўшиш, қўшилиш; қўшиб, босиб олиш]: зам қилмоқ (ёки айламоқ) кт. Бор нарса устига қўшмоқ, уни кучайтирмоқ; илова қилмоқ. Ёвга раҳм этманг, уринг, ҳайданг, суринг, берманг омон, Зарбалик даҳшатни айланг зам уза зам, жангчилар. Ҳабибий.

ЗАМБАР шв. қ. замбил. Омонат куприк устидан замбарларда тош-шағаллар келтириб тука бошладилар. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. - Ташқаридагилар уликни солиш учун тол новдадан замбар туқимоқда эдилар, — деди Шум бола. Ғ. Ғулом, Шум бола.

ЗАМБАРАК [ф. сіңс), сіңс) — кич-кина қовоғари] Узун стволли артиллерия куроли; тўп (даврлар ўтиши билан шакли ўзгариб борган). Ёв бошида найза, қилич ўйнатишни ўргандим. Мардчасига замбаракдан ўқ отишни ўргандим. Х. Пўлат. Узоқдан замбараклар ҳайқириғи, снарядларнинг портлаши эшитилмоқда. И. Раҳим, Чин муҳаббат. ..Бир кексароқ хотин ҳарсиллаб шундай деди унга: -Юнусобод деган жойдан келаялман, нега ҳайтаман! Зулмдан тўйдим, замбаракка солиб, отиб юборсинлар мани. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗАМБАРАКЧИ Замбарак отувчи; тўпчи. ЗАМБИЛ [а. زئبيل — катта халта ёки сават; ф. زئبيل — тупроқ ташиш воситаси, мосламаси] Гишт, тупроқ, тош ва ш. к. юкларни ташиш учун ишлатиладиган, икки параллел дастага тол ёки тут новдаларидан ўртасини чуқурроқ қилиб тўқилган иш қуроли (кейинчалик эса дасталарга кўндалангига юпқа тахталар, шунингдек, тунука қоқилган). Эртасига қизлар замбил ва кетмон кўтариб, қайтарма бўйига келдилар. И. Рахим, Чин мухаббат. Кимлар кетмон билан, кимлар чўкич ва ё замбил билан ишлар эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

Замбил арава айн. замбилгалтак. Замбил бел, замбилбел Бели, ўртаси замбилга ўхшаш букик, эгилган. Замбил эшик Новдалардан тўкилган эшик. [Салимбайвачча

билан куёви] Кичкина замбил эшик олдида аравадан тушишди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗАМБИЛЛАМОҚ Замбил билан ташимоқ. Теварак-атрофда кетмон ураётган, замбиллаб, қоплаб тупроқ ташиётган қанчадан-қанча одамлар ҳам, худди Рўзиматдай, жадаллаб ишлар эди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

3АМБИЛКАШ [a. ϕ . نبیلکش — замбил кўтарувчи] Замбилда юк ташувчи.

ЗАМБИЛЧИ 1 Замбил тукувчи уста.

2 айн. замбилкаш.

ЗАМБИЛГАЛТАК Замбилга ўхшатиб ясалган ва юк ташишда фойдаланиладиган, бир гилдиракли икки дастали кўл арава. Отарава ва замбилгалтакларда тош ташишга ўн беш киши ажратилди. П. Турсун, Ўқитувчи. Қария қовун, ошқовоқ ва помидор палаги, совуқ урган гул хазонлари ортилган замбилгалтакни тиришиб ҳайдаб келарди. Н. Аминов, Суварак.

ЗАМБУР [ф. زنبور – қовоғари] шв. Қовоғари. Кавакдан чиққан замбурни данак чаққандек битта-битта уриб тушираверди. С. Нуров, Нарвон. Замбур аридан асал олса бўлади-ю, лекин бу зиқна носвойчидан садақа ҳам чиқмайди. Н. Қобил, Унутилган соҳиллар.

ЗАМБУРУГ Таркибида хлорофилл бўлмайдиган, спора билан кўпаядиган, илдизсиз ва уругсиз тубан ўсимликларнинг умумий номи. Олма мевасига саккиз процентли кальций хлор эритмаси билан ишлов берилса, ундаги замбуругларнинг ривожланиши тўхтайди. «Фан ва турмуш». Экинларнинг замбуруг касаллиги билан зарарланмаслиги учун бугдой ва арпа уругларини фақат дорилагандан кейингина экиш керак. Газетадан.

ЗАМЗАМ [а. زمرتم — Маккадаги муқаддас булоқ] Макка шахрида Каъба яқинидаги мусулмонлар муқаддас ҳисоблайдиган булоқ номи.

Оби замзам, обизамзам Замзам булогидан чиққан сув. *Хайдархўжа сандиқдан бир* тўп докани чиқариб, [Мирзога] кўрсатди: -Мана бу менинг кафанлигим. Маккага борганимда, оби замзамга ивитиб келтирганман. А. Хакимов, Илон изидан.

ЗАМЗАМА І [a. زمزمه – ғўлдираш, ғўнғиллаш; ϕ . زمزمه – паст овозда куйлаш] 1 Ашуланинг сўзсиз ижро этилиши.

2 Секин, паст овоз билан куйланган қушиқ; хиргойи.

Замзама қилмоқ Паст овозда куйламоқ, хиргойи қилмоқ. Шаҳзодахон ана шундай изтироб тўла ўйларига чек қўйиб, беихтиёр суратда «Сайдинг қўябер»ни замзама қилиб, кундошлари ёнига кириб кетди. К. Яшин, Ҳамза. Зебо пари.. енгил халқ қўшиқларини замзама қилар эди. С. Абдулла, Мавлоно Муқимий.

3 кучма Имо-ишора, шама; гунгиллаб гапириш. Унинг [бойваччанинг] замзамасига саркор билан Эминжон тушунмасди. Х. Нуъмон ва А. Шорахмедов, Ота.

ЗАМЗАМА II шв. Дабдаба, тантана. Уларнинг тўйларида роса замзама бўлувди.

ЗАМИН $\{\phi$. زمین — ер, тупроқ; мамлакат] **1** Ер шари, Ер.

Рўйи замин қ. рўй. Замину замон Еру осмон, ҳаммаёқ, коинот. Замину замон ўзгариб, маърифатга томон бормоқда [деди Исломхўжа]. Ж. Шарипов, Хоразм. Йўллар элтсин манзилга омон! Омон бўлсин замину замон. Шуҳрат, Ёшлигимнинг давоми.

2 Экин экиладиган ер. Бу қишлоқнинг суви тоза, замини унумли, ҳавоси ёқимли, деҳқонларининг қули баракали экан. Ғ. Ғулом, Тирилган мурда.

3 Муайян худуд, юрт; умуман ер. Зотан, янгидан бунёд этилган кўркам чаманзор, богроглар, яхлит-яхлит пахтазорлар Хоразм заминига жон бағишлайди. Н. Сафаров, Оловли излар. Бир томони ғаллазор, бир томони токзор ерлардан ўтиб борарканмиз, шу заминда туғилиб, шу ердан фронтга кетган Ж. Усмоновнинг мактуби ёдимга тушди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди.

Она замин Туғилиб яшаб турган жой, ер; жонажон юрт. Она заминимизнинг инсониятса бебаҳо туҳфаларидан бири — дастурхон кўрки ҳисобланган бодомдир. Газетадан.

4 кучма Асос, негиз. Хужалик ноз-неъмат бунёдкорлари айни кунларда мул хосилга пухта замин яратмоқдалар. Газетадан. Хар бир улуғ ишнинг замини — меҳнат, Меҳнат-ла яралур шоҳ асарлар ҳам. Р. Бобожон.

5 кўчма Қулай шарт-шароит, мухит; имкон. У Бўтабойга хозир бундай талаб қўйиб бўлмаслигини, бунинг учун аввал замин тайёрлаш кераклигини тушунтирмоқчи бўлган эди. А. Қаххор, Қүшчинор чироклари. 6 кўчма Таянч, бошпана. Охири Абдурахмон чойхонанишин тавкагир ва бобойи банглар орасидан ўзига замин топди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЗАМИНДОР [ф. زمیندار — ер эгаси] эск. кт. Ўрта Осиё хонликларида ва ўрта аср Хиндистонида: катта ер-сув эгаси. Коллежларимизда фақат бойлар, заминдорларнинг болалари ўқийди. Ойбек, Нур қидириб. Ўтмишда ер ва сув амирлар, беклар, заминдорлар қўлида эди. Газетадан. Холбуки, «заминдор» сўзи адабий-бадиий асарларда «помешчик» сўзининг семантик дублети сифатида ишлатилиб, барқарор тус олиб қолган. «ЎТА».

ЗАМИР 1 [а. ضمير — виждон, ақл; яширин фикр] 1 Туб мохият, асл маъно, мазмун; асос. Романдаги қатор образларнинг замирида конкрет тарихий шахслар ётади. «ЎТА». Билишмайдики, ҳар бир хатнинг замирида бир ёки бир неча одамнинг тақдири ётади. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди. Бу меҳрибонлик замирида нима борлигини Содиқжон ҳам, Ҳамида ҳам, уларнинг ота-оналари ҳам билишарди. С. Абдуқаҳҳор, Кўзлар.

2 эск. айн. олмош.

3 Замир (эркаклар исми).

ЗАМЛАМА *эск. кт.* Устига қўшилган; устама. *Замлама нарх.*

ЗАМЛАМОҚ Устига қўшмоқ, қалаштирмоқ. -Шунча саволни замлаб ташладингки, қайси бирига қандай жавоб беришни билмай қолдим, — деди Рузвон хола. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Бу гунохингизнинг устига танқидни ўзингизга юқтирмаслик касалингизни замласак, биласизми-а, кимга ўхшайсиз? Н. Сафаров, Хадича Ахророва.

ЗАММА [а. ضمه Кўшиш, бириктириш; зичлаш] Араб тили ва ёзувида «у» унлиси ўрнида қўлланадиган, вергул шаклидаги белги.

ЗАММАЛАМОҚ Зичлаб беркитмоқ. Пармалаб очилган ҳар бир сантиметр бўшлиқни оғир лойқа билан тўлдириб, заммалаб бориш керак. П. Қодиров, Эрк.

ЗАМОН [а. زمان — давр, вақт] 1 фас. Материя (объект) ҳолатларининг ҳамда ҳодиса (жараён)ларнинг изчил алмашиниш шакли; давомлилик, такрорланмаслик, ҳайтарилмаслик каби умумий хоссаларга эга бўлган вақт.

2 Сўз бораётган пайт; умуман вақт, пайт, давр, махал. *Хозирги замон. Замон сенга*

боқмаса, сен замонга боқ. Мақол. **—** Хасаналининг Отабеклар оиласида бўлганига эллик йиллар чамаси замон ўтиб, энди Отабеклар оиласининг чин бир авзоси бўлиб кетган. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Эсини таниганидан бошлаб онаси билан кечирган замонлар.. Йўлчининг кўз олидан бир-бир ўтади. Ойбек, Танланган асарлар. Мана, энди янги давр, янги замон келди. К. Яшин, Хамза. Чол [Шокир ота] замондан кўпроқ шикоят қилди. Ойбек, Танланган асарлар. Энди у замонлар қамишкапаликларга ўтмиш хотираси бўлиб қолди. П. Турсун, Ўкитувчи.

Айни замонда Шу билан бирга; бир пайтнинг ўзида. Айни замонда, ана шу миллий ўзига хослик конкрет индивидуал услуб билан боғлик холда изохланиши керак. «ЎТА». Бир замон 1) бир вақт, бир махал; анча вақтдан кейин. Бир замон чойхоначи келди. С. Сиёев, Ёруғлик; 2) ўтмишда, илгари; ўтган вақтларда. Бу кенг кўкрак бир замон Қақраб ётарди. Вахшат азоб, ўлим, қон Тўлиб ётарди. **Гайратий.** Бир замонлар айн. бир замон 2. Рўзимбой бир замонлар бу ёғи Бухоро, бу ёғи Кўнгироту Марвгача бориб кураш тушган. С. Сиёев, Ёруглик. -Эсингиздами, бир замонлар ховлингизда бир етимча хизматингизни қилар эди? — деди эшонга Элмурод. П. Турсун, Ўкитувчи. Бобомнинг замонида Узоқ ўтмишда, қадимда, аллақачонлар. Охир замон дин. Қиёмат яқинлашган вақт. - Билмадим, бўёқчининг нили бузилганми ё охир замон якинлашиб, яъжуж-маъжуж хуруж қилганми? — Султонбек атрофидагиларга кўз югуртди. Ойбек, Танланган асарлар. Шу замон 1) ҳозирги пайт, хозирги кун. Шу замоннинг ёшлари; 2) шу он, шу пайт; дархол. Шитир этса тушган барг, Эшитилар шу замон.. Уйгун. Хали замон Хадемай, тез фурсатда. Сержант ўшкириб: -Нима дейсан? Ётиб ухласанг-чи, хали замон постга борасан, — деди-да, ўкишда давом этди. И. Рахим, Чин мухаббат. Хар замон(да) Гохо-гохо, ахён-ахёнда. Хар замон яқин-йироқдан гадой товуши эшитилади. А. Қаххор, Бемор. *Хар замон-хар замон бу йўлдан* ғувиллаб, оғир юк машиналари ўтиб қоларди. Газетадан. Хеч замонда Хеч бир вакт, хеч қачон; бирон-бир вақтда. *Хеч замонда шун*дай ишлар бўлами, Одамзод наслидан душман *келами*. «Муродхон».

3 Бирор мухим, ўзига хос ходиса, тарихий вокеа рўй берган ёки бирор шахс, хоким табақа, сулола хукмронлик қилган даврни қамраб олган вақт. Тинчлик замони. Уруш замони. Истиқлол замони. Амир замони. Темурийлар замони.

4 Кутилган пайт, давру даврон. *Умрларинг узун бўлсин. Замонларинг келибди: ўйнанглар, кулинглар.* П. Турсун, Ўқитувчи.

5 тлш. Махсус шакллар ёрдамида ҳаракатнинг нутқ пайтига муносабатини билдирувчи феъл категорияси. Утган замон. Хозирги-келаси замон. Келаси замон сифатдоши.

6 Замон (эркаклар исми).

ЗАМОНА [ф. زمانه — давр, вақт] айн. замон 1. Замона талаби. Замонамиз олимлари. — Навоий замонасида фан ва маданият, маориф яхши тараққий этган. Газетадан. Самарқанд — Китоб йўлида ҳазрат Навоий ва буюк мунажжим Улугбек замонасидан қолған минг йиллик чинорлар ҳалиҳали шовуллаб турибди. «Ўзбекистон қўриқлари».

Замонанинг зайли билан к. зайл.

ЗАМОНАВИЙ [а. رمانهوی — ҳозирги замонга оид] Ҳозирги замонга хос; замона талабларига жавоб берадиган; ҳозирги. Механизатор деҳҳон ихтиёрига бериб ҳуйилган замонавий машиналарнинг афзалликлари ҳаҳида тулҳинланиб ёзибди. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тулҳинлари. Шинам хоналар замонавий мебеллар билан жиҳозланган. Газетадан.

ЗАМОНАВИЙЛИК Замонга хослик, замон билан биргалик. Замонавийлик — адабиётимизнинг қалби. «ЎТА». Бизда ҳозиржавоблик, актуаллик тушунчаси билан замонавийлик тушунчаси бир оз чалкаштириб юборилаётир. У. Норматов, Талант тарбияси.

ЗАМОНАСОЗ [a. + ϕ . زمانه ساز — замон, пайтга мослашувчи] cал δ . Замон оқимига қараб иш тутувчи, замонга мослашувчи, ўйфикри беқарор одам. Замонасоз одам.

ЗАМОНАСОЗЛАШМОҚ Замонга, шароитга мослашиб иш тутмоқ. [Құрқмас:] Сиз ҳам.. анча замонасозлашиб қолибсиз-а, бойвачча! 3. Саид, Н. Сафаров, Тарих тилга кирди.

ЗАМОНАСОЗЛИК Замонга, давр оқимига, талабига қараб иш тутишлик. Чунки бу кейинги табақа замонасозлик, муроса ва тадбир орқасида яшовчидирлар. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЗАМОНДОШ Бирор кимса билан бир замонда, бир даврда яшаган киши. *Алишер* Навоий замондошлари. — Хамма ерда кутаринки рух, аниқ мақсад билан тер тукиб ишлаётган, химмат-заковати зўр замондошларимни курдим. Н. Сафаров, Оловли излар. Замондош дўстларим чиндан юракдош, Хамиша хамнафас, ўртогу йўлдош. С. Абдулла, Танланган асарлар.

ЗАМЧА *бот.* Қовуннинг сариқ ва ола рангли, ҳандалаксимон, эртапишар тури.

ЗАМША [пол. zamsza < нем. sämisch (Leder) — Земляндия (териси)] 1 Буғу, қўй ва ш. к. нинг терисини алохида усулда ошлаш йўли билан тайёрланадиган, усти бархитсимон майин чарм.

2 Шундай чармдан тайёрланган, тикилган. Замша туфли.

ЗАМХАРИР [ф. زمهرير — қахратон, қаттиқ совуқ] кт. Қаттиқ совуқ; қахратон қиш. Бу ойнакўл эмас, қиш бу замхарир, Кўнгил тубларида сирли хаёллар. А. Орипов. Бешта отлиқ билмоққа борар, Тишлаб олар юзни замхарир. М. Али, Боқий дунё. Замхарир қиш мавсумида офтобни излаймиз. М. Шайхзода, Чорак аср девони.

ЗАНБАР шв. Замбил. Зовурдан чиқарилган тупроқни икки қиз занбарга солиб бермоқда эди. Ҳ. Нуъмон, Фасллар.

ЗАНБИЛ шв. Замбил.

ЗАНГ І [ф. نگ – занг, оксид] 1 махс. Сувда ёки ҳавода оксидланиш туфайли металлар сиртида ҳосил бўладиган ва уни емирадиган қизил-қўнғир ғовак ҳатлам, парда. Темирчилар, занглаган темирни ўтга солсанг, занги тўкилади, дейишади. Х. Тўхтабоев, Фельетондан сўнг. Қуруқ ерга урилавериб занги кетган кетмонлар узоқдан ялтялт этиб кўринар, қўшиқ, кулги эшитилар эди. С. Юнусов, Кутилмаган хазина

2 қ. х. Ўсимликларнинг паразит замбуруғларнинг споралари ривожланган жойларида (барги, пояси, қисман мевасида) пайдо бўладиган зарғалдоқ, қўнғир доғдан иборат касаллик. Занг замбуруғлари. Занг касаллиги.

3 кўчма Доғ, ғубор; ғам-алам, андух. Артиб кўнгиллар зангини, Қишни бахор айлаб келинг. С. Абдулла, Ҳаёт гулшани. Давлат арбоблари ақл ва адолатни шиор қилсалар.. ҳаётнинг зангини олтинга айлантирмоқ мумкин. Ойбек, Навоий.

Занг босмоқ 1) занг билан қопланмоқ, зангламоқ. У [Матпано] занг босған эски ўроқ

топиб келди. С. Сиёев, Аваз. Йўл чеккасидаги янтоқлар худди занг босган симдай қовжираб ётар, чигирткалар.. саратоннинг тафтига бардош бера олмай чириллашар эди. Н. Фозилов, Дийдор; 2) кўчма ишлатилмай ётмоқ ёки бир чеккада қолиб, унутилиб кетмоқ. - Қўмондонлик бизни тамом эсидан чиқарди, шекилли: ҳали ҳам занг босиб ётибмиз, — деб ёзибди [йигит]. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз; 3) кўчма доғ, ғубор, ғам-алам билан қопланмоқ. Занг босган дил.

ЗАНГ II [ф. زنگ — жаранг, қўнгироқ] 1 Қўнгироқ; товушли сигнал, хабар бериш учун ишлатиладиган металл буюм (мас., рельс парчаси). [Ошпаз] Тут бутогига осилган зангни қўлидаги таёги билан ура бошлади. М. Мухамедов, Қахрамон изидан.

2 Шундай қўнғироқ, сигнал ёки соат товуши. Девор соатнинг занги. ■ Бобоқул отанинг занги эшитилмайдиган бўлди. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

Занг урмоқ (ёки чалмоқ) 1) металл парчасини жаранглатиб, бирор воқеа-ходиса ҳақида товушли сигнал, ҳабар бермоқ. Овқат пайти бўлиб, шийпонда занг урилди. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди. Учинчи занг урилиб, состав аста жилди. Ҳ. Гулом, Замин юлдузлари; 2) бонг урмоқ; данғиллаган овоз чиқармоқ (соат ҳақида). Девор соат олти марта занг уриб, Пўлатжоннинг сўзини бўлди. С. Аҳмад, Қадрдон далалар.

ЗАНГ III шв. Ток танасининг кўп йиллик йўгон қисми. Узум занглари чангал қўралар устига тирмашиб чиқиб, бизнинг хусайни узумимизни кузда у ховлидан хам, бу ховлидан хам ейиш мумкин бўларди. Ў. Усмонов, Сирли сохил. Жўрахон, дилдор, мехнаткаш, латофатли деган қизлар ток зангларини кўтариб, сўриларга богламоқдалар. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди.

ЗАНГБОР [ф. رنگبار — занжибарлик; қора ҳабаш] кт. Қоп-қора, ҳабашга ўхшаш. Васл уйи мангу эмасдир, Ишқ дами боқий эмас, Қоматинг ё бўлмасидан Қоши зангборини ўп. Э. Воҳидов.

ЗАНГИ І [ϕ . زنگی — занжибарлик; қора танли] κ . занжи.

ЗАНГИ II шв. Нарвон.

ЗАНГИЛА І *тиб*. Организмда витамин етишмаслиги натижасида келиб чиқадиган милк касаллиги; цинга.

ЗАНГИЛА II [ϕ . زنگوله — қўнғироқча; мақом номи] Қўл ва оёқларга қўнғироқчалар, шиқилдоқлар тақиб ўйналадиган рақс; занг ўйини.

ЗАНГИН [турк. زنگین < ф. ونگین — оғир, салобатли; бой] Моддий бойликка эга бўлган, бой-бадавлат. О, нахотки! Бу исқирт гадой — Бобокалон зангин Суюнбой! М. Али, Боқий дунё.

ЗАНГЛАМОҚ 1 Занг билан қопланмоқ, занг босмоқ. Занглаган арра. ■ Тепаликларда қор остидан занглаган тунука ва темир, қора ва сариқ ғишт, бетон парчалари чиқиб турар эди. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. Тортиб қараса, занглаб кетган қилич экан. «Олтин бешик».

2 кучма Эскириб, истеъмолдан чиқмоқ; ишлатилмай унутилиб кетмоқ; чанг босмоқ. Менинг она тилим, жон ўзбек тилим, Катта оилада янгра, жарангла! Зангламайсан асло, сен менинг дилим. Шашмақомдек янгра минг бир оханг-ла! Газетадан.

ЗАНГОР(Й) [ф. კこま] — сариқ-яшил; занглаган] Яшил-ҳаворанг, оч яшил ранг-га эга бўлган, мовий. Зангор бўёқ. Зангори духоба. Шифтга ўрмалаётган зангори тутунга термилиб, узоқ ётдим. С. Сиёев, Ёруглик. Қатор-қатор турналар зангори осмонда ғирқиллашиб, шимолга учиб ўтди. П. Турсун, Ўқитувчи. Шошқин дарёларнинг зангордир лаби, Шамоллар ўйнайди йироқ-йироқда. А. Орипов, Юртим шамоли.

Зангори кема к. кема.

ЗАНЖАБИЛ [а. زجبيل — зиравор ўсимлик номи] Занжабилдошлар оиласига мансуб, йўгон илдизпояли, гул ва мевасиз, найсимон ўт ўсимлик (доривор, зиравор модда сифатида ишлатилади).

ЗАНЖИ [а. نجى — занжибарлик; қора танли] Қора танли; қора, ҳабашга ўхшаш. Зум ўтмай, қора каллапуш кийган, занжидай бадбашара барзангини етаклаб кирди. С. Сиёев, Ёруглик. Қишлоқ кучасидан занжидай қаро Олов болалигим югураётир. Э. Воҳидов, Муҳаббатнома.

ЗАНЖИР [ф. زنجير — занжир, кишан, тизимча] 1 Бир-бирига тартиб билан, бирин-кетин ўтказилган, бириктирилган металл (ёки бошқа қаттиқ материал) ҳалҳалар шаклидаги, рўзгорда, ҳўжаликда турли маҳсадларда ишлатиладиган арҳон(ча), тизимча. Темир занжир. Соат занжири.

Боғлаб қуйилган шердай ит боғ томонга қараб ириллар, занжирни узиб юборгудай узини отарди. Х. Ғулом, Машъал. Бунақа занжирни янга тугул, қишлоғимиздаги манман деган темирчи ҳам узиши қийин. С. Сиёев, Ёруғлик.

3 кесим взф. Занжир билан беркитилган, занжирланган. [Отабек] Жаннат опанинг «эшик занжир» деган товушини эшитгач.. дарича ёнига чўнқайди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

4 Олтин, қумушдан ясалған кичик нозик ҳалқалардан тайёрланған, буйинға ёки қулға тақиладиған зийнат буюми.

5 махс. Машина, механизм ва баъзи курилмаларнинг кетма-кет бириктирилган халқа-қисмлардан иборат эгилувчи, айланувчан қисми. Шу вақт ўрта кўчада занжири узилиб, йўлга кўндаланг бўлиб қолган танкдан якка милтиқ овози эшитилди. И. Рахим, Чин мухаббат.

6 Маҳбусларнинг қўли ёки оёгига богланадиган темир ҳалҳа; кишан. Шоир Аваз хоннинг газабига дучор бўлади ва занжирда азоб-уҳубат билан вафот этади. «Ўзбек адабиёти тарихи».

7 кучма Қуллик, асорат; бирор нарсаҳодисанинг қуршови, исканжаси. ..эски урфодатлар занжири ҳамон Гулсумнинг эркини буғиб, тақдирига хавф солиб турарди. П. Турсун, Ўқитувчи.

8 кучма Бирор нарса ёки кимсаларнинг узлуксиз, тигиз богланиб турган қатори, тизмаси. Воқеалар занжири. — Гуломжон миршаблар занжирини узиб, олдинга ўтди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

9 кучма Икки нарсани, кимсани ўзаро чамбарчас богловчи нарса; ришта, робита. [Анвар:] Жуфтланишнинг, менимча, энг мухим бир шарти бор, ул хам икки тарафнинг мухаббат занжири билан бир-бирларига қаттиқ богланишларидир. А. Қодирий, Мехроблан чаён.

10 физ. тех. Узлуксиз, айланма тизим ёки қатор қосил қилувчи элементлар бирикмаси. Электр занжири.

Занжирдай хамир Узилмайдиган, пишиқ хамир.

ЗАНЖИРА [ф. زنجیره — китоб ёки қўлёзма варақлари четидаги ҳошия] Ўймакорлик турларида, каштадўзлик, наққошлик ва б. да ишлатиладиган занжир шаклидаги нақш тури.

ЗАНЖИРБАНД [ф. زنجيربند — занжир билан богланган] Занжирга богланган, ки-шанланган. Занжирбанд ит. — Тақдирнинг ўйинини қарангки, бугун ўша Аваз занжирбанд бўлиб, олдида турибди. С. Сиёев, Аваз. Арк устида хон Бобо билан Хусайн пайдо бўлади ва шундан кейин Тоҳирни ясовуллар занжирбанд олиб кирадилар. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра.

ЗАНЖИРЛАМОҚ Занжирни зулфинга илиб беркитмоқ (эшикни, дарвозани). [Хасанали] Ўрнини мехмонхонага ёзиб, дарвозани занжирлаб келди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗАНЖОРИЙ [a. زنگاری ϕ . زنجاری – сариқ-яшил ранг]: ёқути занжорий κ . ёқут I.

ЗАНТАЛОҚ [ϕ .+a. زنطلاق — талоқ қилинган (бўлган) хотин] 1 айн. хотин талоқ κ . талоқ.

2 сук. Қуриб кеткур, қургур; лаънати, савил. Занталоқ носни чекканингдан кейин чуллатади, бир нарса ичмасанг, кишини абгор қилади. А. Қодирий, Обид кетмон. Ғани ота кулди: -Сенга [қора йўрға] насиб бўпти, ол, Абдураҳмон занталоқнинг меросхури. Х. Ғулом, Машъал.

ЗАНҒАР [ϕ . زنغر — бузуқ, ахлоқсиз аёл] 1 Бузуқ йўлга кирган, суюгоёқ аёл; хотини бузуқ кимса.

2 сўк. айн. занталоқ 2. Гап билан бўлиб занғар кайф ҳам тарқаб кетди, қани, қуйчи бир-иккини. А. Қодирий, Ўтган кунлар. -Мўғул занғар тек ётмай, хитойдин кўп нарса ўрганган экан, — деди Инолчиқ ўйланқираб. М. Осим, Карвон йўлларида. Нега ўзин сир тутади, Ҳатто билмас йигитлари, Номи элни қўрқитади, Қайдан ўзи у занғари. Т. Тўла.

ЗАНГИМОҚ шв. Қалтирамоқ, титрамоқ. Фариданинг оёғидан совуқ утиб, иликлари занғий бошлади. «Ёшлик».

ЗАП с. т. Заб.

ЗАПАЛ [р. запалить — ёндирмоқ, ўт олдирмоқ] Портловчи моддаларни, отилувчи ўқ-дориларни ўт олдирувчи мослама; пилта. Отликлар талвасада колишди. Улардан бири: «Хой, эсингни ема», деса, иккинчиси: «Запални чиқар!» дерди Ражабовга. Н. Сафаров, Оловли излар. -Гранатам қолмади. Сенда борми? -Битта бор. Хозир запални тургилаб бераман. О. Ёқубов, Излайман.

ЗАПАС [р. запасти — асрамоқ, авайламоқ] 1 Келажакда фойдаланиш ёки бирор мақсад учун жамғариб, ажратиб қўйилган нарса; захира. Ёқилғи запаси. Вахобжоннинг жуда жахли чиқиб кетди. Бу қандай гап! Запас ғилдирак булғанда хам бошқа гап эди. С. Аҳмад, Тоғ афсонаси. [Турсунбой] Озиқ-овқат запасларини куздан кечирди. Назармат, Журлар баланд сайрайди. Учувчиларда ўн кунлик ёнилғи запаси бор эди. Газетадан.

- 2 Эҳтиёт шарт, зарурат учун тайёрланган кимса ёки нарса. Машинанинг запас қисмлари. Запас ўйинчи. ■ Милтиқ овозлари хандақларнинг ичкарисидаги запас пистирмаларгача етиб борди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.
- 3 Қазилма бойликларнинг ер остидаги, ҳали фойдаланилмаган миқдори. *Нефть за-паслари*.
- 4 кўчма Кишининг маънавий-маърифий соҳалардаги бойлиги, билим даражаси. Сўз запаси. Билим запаси.
- 5 с. т. Тикувчиликда матонинг кийим чоклари остида атайлаб, кейин қўшиб юбориш учун қолдириладиган ортиқча қисми. Енгнинг запаси.

Запасдаги офицер Зарур вақтда ҳарбий хизматга чақирилиши мумкин бўлган, алоҳида рўйхатда турган офицер. Яқинда запасдаги офицерлар йиғилишиб, амалга оширилган ишларга якун чиқаришди. Газетадан.

ЗАПОВЕДНИК [р. заповедник — дахлсиз, сақланадиган жой, худуд] қ. **қўриқхона.**

ЗАПОНКА [р. запона — металл тўгногич] Эркаклар, шунингдек, аёллар кўйлагининг енгига ёки галстукка тақиладиган безакли тўгнагич.

ЗАПРАВКА [р. заправить — «тўлдирмоқ» фл. дан ясалган от] с. т. махс. Машина, трактор, самолёт ва ш. к. га ёнилги, мой куйиш жойи. Кўп юрмай, Узокжонов машинани заправка томон бурди. Газетадан. Ав-

томобиль заправка олдига келиб тухтагач, унинг баллонларига газ ёнилгиси тулдирилди. «Фан ва турмуш».

ЗАПРАВКАЧИ Машина, трактор ва ш. к. га ёнилги куювчи шахс, заправка ишчиси. -Фонд бўйича кунига 1,1 тонна ёнилги олишимиз кераклигини биламиз, — деди «Бошчорбог» хўжалиги заправкачиси Яхшибой Фармонов. «Муштум».

ЗАПТ с. т. Забт. Иссиқ бирмунча бўшаш-гандек туюлса ҳам, димлик заптида эди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

3AР [ф. ∴ — олтин] 1 Олтин, тилла. Зар қадрини заргар билади. Мақол. ■ [Хусайн:] Хазинамда ҳар қанча зар, ҳар қанча ақча бўлса, юртнинг ободонлиги учун сарф этишга ваъда бераман. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Норга ортинглар зарингни, Хотин, бола-чақаларингни. «Юсуф ва Аҳмад».

2 кўчма Олтин билан тенг, олтинга ўхшаш нарса ҳақида. Тошлар устига дўланадай-дўланадай йирик томчилар тушиб, атрофга зар кукунлари сочилди. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

Қора зар Нефть ёки тошкўмир ҳақида. *Қоратоғ қўйнига қўл солди одам, Ўлка учун қора зар олди одам*. Миртемир.

3 Тилла, пул, умуман бойлик. Тер тукиб меҳнат қилсанг, ердан ҳатто зар унар. Мақол. ■ Меҳрни ўлчаб бўлурми зар билан, инжу билан? Э. Воҳидов, Муҳаббат. Саройга бордим-у, пул олганим йўқ, Шаҳаншоҳнинг, деди, олтин, зари йўқ. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий.

Бошидан зар қуймоқ Бойликка, олтинга кумиб ташламоқ. [Жамила бойга:] Уша қаролингизни яхши куриб текканман, бошимдан зар қуйсангиз ҳам, ундан айрилмайман. Ҳамза, Бой ила хизматчи.

- 4 Зардўзликда зарбоф тўн, зар дўппи ва б. тайёрлашда ишлатиладиган, олтин ёки кумуш суви юритилган, зарланган ипак ёки сим; шундай ипак ёки симдан тикилган кийим. Зар билан тикилган дўппи. Зар рўмол. Ул. зар ёки кимхоб тўн ичида.. одамлар ўртасида савлат тўкиб турибди. М. Исмонилий, Фаргона т. о.
- 5 Безак ёки ўров учун ишлатиладиган юпқа ялтироқ металл варағи ёки зарҳалланган қоғоз. Зар қоғоз. Зарга ўралган попук (конфет)лар. Арча ҳар хил шаклдаги зар

қоғозлар ва бошқа ўйинчоқлар билан безатилган. К. Яшин, Хамза.

ЗАРАНГ І [ф. сідэ — ёгочи қаттиқ дарахт] 1 Кунгурадор, япалоқ баргли, ёгочи қаттиқ дарахт. - Биласизми, — деди у [Чўнжар] рўпарасидаги заранг дарахтининг нурда товланган шапалоқ баргларига мамнун тикилиб, — тўққизинчи шахтамизнинг ўзида ўттиз миллатнинг вакили ишлайди. Й. Шамшаров, Қахрамонлик йўли.

2 Шу дарахт ёгочидан ясалган (идиш, ҳасса, ўқ-ёй, эгар ва б.). Корсонда қимиз келди. Бек бир-икки зарангни ичгандан кейин ясланиб, кўкка қараб ётиб олди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Муборакнинг отаси қишда дурадгорлик қилар, эшик, бешик, сандал, заранг товоқ ясарди. С. Нуров, Нарвон. Даҳо заранг таёқнинг чангини кафтлари билан сидириб ташлади. Т. Мурод, Қўшиқ.

ЗАРАНГ II [ф. رُرنگ] Зичланиб кетган, қаттиқ, берч (ер ҳақида). Улкан экскаваторлар одам қадами тегмай ётган ёввойи заранг ерлар тушини тилка қилмоқда. Ҳ. Назир, Ўтлар туташганда. Анвар заранг ерни қарсиллатиб тепганча югуриб кетди. Ў. Ҳошимов, Баҳор қайтмайди. Тарс ёрилган заранг ерлар устида қизил қанот чигирткалар учиб юради. М. Осим, Элчилар.

ЗАРАНГЛИК Қаттиқлик, берчлик. *Кетмон билан чопишга ер заранглик қиляпти*.

ЗАРАНГЗОР Фақат заранг дарахти экилган ер. Герман борган жой санаторийга ўхшарди: қайинзор, зарангзорлар орасида кичик коттежлар кўриниб турар эди. Газетадан.

ЗАРАР [а. ضرر — шикаст, зиён; йўқотиш] 1 Шикаст, бузилиш; зиён-заҳмат. Залда ҳамма бир нарса тўгрисида гаплашарди: «Дул ҳаттиқ ёгди. Гўзага зарар ҳилмасмикан?» Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

2 Савдо-сотикда(н) кўрилган зиён; умуман, моддий юткизик. Тарвузи кўлтигидан тушган директор театрга бир юз етмиш суму тўрт тийин зарар келтирган шу томошабиннинг ёкасидан бўгиб, кучага опчикиб ташлагудек ўкрайди. С. Аҳмад, Сайланма. Узингизга маълум, савдо аҳли зарарни ёктирмайдиган, фойда талаб халқ булади. К. Яшин, Ҳамза. Биздан Мирзакаримбой ҳеч вақт зарар кургани йук. Пахта йилдан-йилга мул булиб, фойдаси ҳам ошиб турибди. Ойбек, Танланган асарлар.

3 Киши организмига, соглигига ёмон таъсир; жисмоний зиён, шикаст. *Тамакининг зарари*.

Зарар бермок Шикастламок, ярадор қилмоқ. Кумуш, отасининг олдига қанот ёзган каби югуриб, унинг соқолини силар экан, сўради: -Сизга зарар бермадиларми, отажон? А. Қодирий, Ўтган кунлар. Зарари йўқ Хечқиси йўқ, зарарсиз, хеч нарса қилмайди. Зарари йўқ, Рахим ота, хозирги хизматингиз ҳам ёшларникидан қолишмайди [деди Назаров]. Р. Файзий, Чўлга бахор келди. -Зарари йўқ, паккини олиб келинг, янгисини қазиймиз! — деди Зойиржон кулумсираб. Ў. Хошимов, Калбингга кулок сол. Зарари тегмоқ Моддий ёки жисмоний зиён, шикаст етказмоқ; ёмонлик қилмоқ. Ишқилиб, дўстларига зарари тегмаса бўлди — бошқасидан қўрқмайди. О. Еқубов, Эр бошига иш тутса.

ЗАРАРКУНАНДА [зарар + ф. Бійсь — қилувчи] 1 Зарар келтирувчи, зарар етказувчи. Улар деҳқонлар билан ҳамкорликда зараркунанда ҳашаротлар купайган майдонларга сунъий равишда урчитилган триходерма ҳашаротларини қуйиб юборишибди. С. Нуров, Нарвон. Баъзи жойларда гуза зараркунандалари пайдо булиб, ишни анча огирлаштирди. Р. Файзий, Чулга баҳор келди.

2 Жамиятга зарар келтирувчи кимса; жиноятчи, жинояткор. Агар юқори ташкилотлар аралашмаса, Отахўжа ака зараркунанда деган тухмат билан қамалиб кетиши мумкин эди. С. Юнусов, Кутилмаган хазина.

ЗАРАРКУНАНДАЛИК Зарар етказишлик, зарар келтиришлик, зиёнкорлик. [Мухаббат:] Мен ўйлайманки, Хасанжон кўрабила туриб бирор зараркунандалик.. қилмаган. С. Айний, Қуллар.

ЗАРАРКУНАНДАЧИЛИК қ. зараркунандалик. -Бу тўйлар нуқул зараркунандачилик, — Азизов яна гап бошлади, — буни алохида масала қилиб, юрт олдига қуйиш керак. Ш. Тошматов, Тонгдаги кўланка.

ЗАРАРЛАНМОҚ 1 Яраланмоқ, шикаст емоқ. Давроннинг қовоғига ўқ парчаси тегиб, шилиб кетган, куз қорачиғи ҳам зарарланган эди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

2 Шикастланмоқ, яроқсиз ҳолатга келмоқ, ишдан чиқмоқ. Ёз! Биринчи: ҳозир назорат остида бўлган гўзаларни текшириб, буларнинг асосий шохи қачон зарарланганини белгила [деди Иван Петрович]. А. Қахҳор, Қушчинор чироқлари.

ЗАРАРЛИ 1 Моддий жиҳатдан зарар, зиён келтирадиган; бефойда. Зарарли иш. Зарарли битим.

- 2 Киши маънавиятига, онгига салбий таъсир кўрсатадиган, зиёнли. Зарарли фикрлар. Зарарли одатлар. Журофотларнинг пуч, бемаъни ва зарарли эканини содда тилда тушунтириш керак. Ойбек, О. в. шабадалар.
- 3 Зарар, шикаст етказувчи, офат келтирувчи; зараркунанда. Зарарли хашаротлар. Чекиш зарарли. Таммага маълумки, хавода зарарли микроорганизмлар кўп бўлади. Газетадан. [Ёнгоқ] Зарарли хашаротларга қирон келтиради. Ж. Абдуллахонов, Орият.

ЗАРАРСИЗ 1 Моддий зиён келтирмайдиган, безарар.

- 2 Зиён-захмат етказмайдиган, безиён; шикаст етказмаган холда. Зарарсиз дори. У.. айникса дарё ва боткоклик ерлардан кушинларни тез ва зарарсиз олиб утиш усуллари билан танишди. И. Рахим, Чин мухаббат.
- 3 кесим взф. Зарари йўқ, бехатар, хавфсиз. Узига жарохат олганми? деб сўради кутидор. Бўксаси билан кўлидан яраланган бўлса хам, зарарсиздир [деди Уста Олим]. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗАРАРСИЗЛАНТИРМОҚ Зарар бермайдиган, зиён, шикаст етказмайдиган қилмоқ. Бактериал ифлосланган оқар сувни зарарсизлантириш учун дезинфекцияланади. «Фан ва турмуш». Бу орада сапёрлар йўлнинг шу участкасида қўйилган еттита минани зарарсизлантиришди. Газетадан.

ЗАРАФШОН [ф. زافشان — зар сочувчи] Зар сочувчи; тилладек товланувчи; ярқировчи, ялтироқ. Юртинг қаер, қайси элдан келасан? Зулфи зарафшоним, қайдан бўласан? «Равшан». Аваз иргиб туриб, токчадаги бир даста қоғозлар орасидан варақлари зарафшон қилинган катта куллиёт кутариб келди. С. Сиёев, Ёруғлик.

3APБ [а. — форми, калтаклаш; туртки; кўпайтириш] 1 Қаттиқ урилиш; шиддатли, залварли туртки, зарба, куч. Эшикни зарб билан ёпмоқ. — Хаво тўлқини зарбидан дарахтлар эгилар, шохлари синиб тушарди. А. Қахҳор, Олтин юлдуз. Бироқ навкарнинг оти сакраш зарбидан чўчиб, ҳуркиб кетди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Қилич

зарбидан Хонзода бегимнинг бошидаги бўрки учиб кетди-ю, узун сочлари ёйилиб, елкасига тушди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

- 2 Қаттиқ уриш, калтаклаш, муштлаш. Калтак зарбидан бола юзини чангаллаб қолди. Газетадан. Тарро биринчи зарбдаёқ ёнбошига ағдарилди. С. Сиёев, Ёруғлик.
- 3 Бирор нарсанинг ритмик ҳаракати, бир текисда уриб туриши, тепиши. *Юрак-томир зарби.* [Сув] Ўз йўлида учраган ҳайбатли тошларга зарб билан урилиб.. қирғоққа ҳалқа-ҳалқа кўпик сочмоқда. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

Зарб емоқ Қаттиқ урилиш, туртки натижасида шикаст тортмоқ. Йиқилиб қаттиқ зарб едим.

- 4 эск. мат. Кўпайтириш усули, амали. Иккини учга зарб қилмоқ. Механизм иш унумини юзга, мингга зарб уриб юборади, деган гап рост экан. У. Саримсоқов, Олтин калит қўлимда.
- 5 мус. Чолғу асбобини чалганда куч ва ритм билан торларни чертиш ёки доирани уриш. Дуторчининг зарби яхши. Успенский ўзбек музикасининг табиатини билар, ўз асарларида унинг оханг, зарб ва пардаларининг ўзига хос интонация хамда ритмикасини сақлаб қола оларди. Х. Носирова, Мен ўзбек қизиман.

Зарб этмоқ (ёки қилмоқ) 1) танга-чақа, пул, орден ва ш. к. ни босиб чиқармоқ, чекмоқ; 2) акс эттирмоқ, аксини туширмоқ. Малика жанг лавҳалари зарб этилган кумуш қалқонни қўлига олди. М. Маҳмудов, Мангу күй излаб.

ЗАРБА [а. ضربه — уриш, туртки, зарб] 1 Кучли, шиддатли, залварли туртки, урилиш; қаттиқ зарб. Боксчининг зарбаси. Хужумчининг кучли зарбасидан сўнг хисоб очилди. — Ер бора-бора кучга бўйсунади. Йўлчининг зарбаси остида тўнкалар яланғочлана, ўзининг кўпол, бахайбат гавдасини кўрсата бошлади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Яксон этувчи, йўқ қилувчи, шикастловчи кескин ҳаракат, шиддатли ҳужум. Шиддатли зарбадан душман талвасага тушиб қолди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Мирзо Улуғбек давом этди: -Иншоолло, пайдар-пай зарба билан душманни пароканда қилиб, тор-мор этамиз. Мирмуҳсин, Меъмор. Зарба бермоқ Шиддатли ҳужум билан яксон қилмоқ, йўқ қилмоқ; шикастламоқ; ёмонлик қилмоқ. Шимолий Кавказда — Молгабек районида Насруллаев қисми душманга қақшатқич зарба бериб, шуҳрат қозонди. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Шилин бошлиқ жангчилар сув билан олишар, қирғоққа чиқиб олиб, душманга зарба беришга ошиқар эдилар. Н. Сафаров, Оловли излар. Зарбага учрамоқ Қаршиликка дуч келмоқ; танқидга учрамоқ, қаттиқ танқид қилинмоқ. Унинг [Жамоловнинг] сўнгги китоби зарбага учради. Ж. Абдуллахонов, Орият.

3 кўчма Оғир кулфат, қаттиқ рухий шикаст, зиён-заҳмат; турмуш қийинчилиги. Гуломжон сўнгги зарбанинг [отаси вафотининг] оғир жароҳатидан узоқ вақтгача тузала олмай юрди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЗАРБАЛИ Катта, залварли кучга, зарбага эга бўлган, зарбдор. Зарбали куч. Зарбали тулкин. — Хаётнинг биринчи зарбаси Вахобжонга ана шундай қаттиқ тушган эди. С. Зуннунова, Гўдак хиди. [Отабек] Хаётнинг зарбаси хар кимнинг ўз даражасига қараб ва лекин истисносиз бўлганлигини тушунди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

3АРБДОР [а.+ф. ضربدار — зарбага эга, зарбли] 1 Ишни тез ва ортиғи билан бажарадиган ва бошқаларга ҳар жиҳатдан намуна бўладиган ходим, ишлаб чиҳариш илғори. Зарбдорларнинг олдида Ерга ҳарамай, Нормадан ҳам оширдим Ишни бир талай. Ғайратий. Меҳнат зарбдорларининг ҳар бири таҳсинга лойиҳ. Газетадан.

- 2 Жадал суръатлар билан ишлайдиган ёки иш олиб бориладиган. Зарбдор бригада. Зарбдор қурилиш. Сентябрь ойи йиғим-теримда зарбдор ой бўлади. Газетадан.
- 3 Шиддатли, кучли зарба етказиш учун белгиланган ёки тайёрланган. Зарбдор армия. Зарбдор батальон.

ЗАРБДОРЛИК Тез суръатлар билан куп ишлашлик; маълум зарбага, катта кучга эгалик. [Матковул:] Хой болалар, хамма гап гайрата, зарбдорликда. К. Яшин, Асарлар.

ЗАРБЛИ айн. зарбали, зарбдор.

ЗАРБДОРЧАСИГА Зарбдор каби, кўп ва тезкор, мардонавор. Оқсоқоллар далаларда зарбдорчасига ишлаш билан барчага намуна бўлмоқдалар. Газетадан.

3АРБОФ [ϕ . زرباف — зарли мато тўқувчи; зардан тўқилган] Зар қўшиб ёки нуқул

зардан тўқилган мато; кимхоб; шундай матодан тайёрланган кийим. Бир кийимлик зарбоф. Зарбоф тўн. Уртада қози, унинг бир ёнида ҳокимга аталган кимхоб тўн билан Содиқ амин, иккинчи ёнида зарбоф тўн билан Ҳоким бойвачча турар эди! М. Исмоилий, Фаргона т. о. Тўрда, зарбоф тўшак устида ўтирган Шамсуддавла бўзариб, «ҳай, нонкўр!» деб бақирди. М. Осим, Карвон йўлларида. Нури.. зарбоф паранжини ёпиниб, ҳовлига чиққанда, катта ҳовли хотинлар билан қайнар эди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗАРБУЛМАСАЛ [а. ضربالمثل — турли масаллар, мақоллар] Рамзли гап, ҳикоя; масал. Луғатда достон, зарбулмасал, құшиқ ва маталлардан олинған мисоллар ҳам куп. «Фан ва турмуш».

Зарбулмасал бўлмоқ Машхур бўлмоқ, танилмоқ; кулги бўлмоқ. Мулла Мухсин.. кўп вақт [кўрувчи ва эшитувчилар] огизларида зарбулмасал ҳам бўлиб юрийди. А. Қодирий, Обил кетмон.

ЗАРБХОНА [а.+ф ضربخانه — танга зарб қилинадиган жой] Танга, орден, медаль ва ш. к. зарб қилинадиган корхона. Унда [кўҳна аркда] зарбхона.. ёзги мачит ва элчиларни қабул қиладиган жойлар бор. Ж. Шарипов, Хоразм. Тарихий ҳужжатларга қараганда, Арк ичкарисида зарбхона бўлиб, 1918 йилда бу ерда олтин, кумуш тангалар ва қоғоз пуллар ишлаб чиқарилган. Газетадан.

ЗАРВАРАҚ [ф. + а. زرورق — тилларанг юпқа металл варағи] 1 айн. зарбоф. У киши [раис]нинг зарварақ тўни, оппоқ соқоли, тўн ичидан бойлаган феруза, ёқут кўзли кумуш камари ўт шуъласида ялтиллар, лекин юзи аниқ кўринмасди. Х. Шамс, Характеристика. Хўқанди латиф ва шаҳарлар шоҳи Марғилон кўчаларида зарварақ тўн кийиб, симоби салла ўраган бойлар ёнидан жулдур жандали дарвешлар ўтардилар. Н. Юсуфий, Фарғона шўх кулади.

- 2 кўчма Олтин сахифа. Олтин умримизнинг яна бир зарвараги ортда қолди, Ватан солномасининг янги сахифаси очилди. Газетадан.
- 3 тар. Қулёзманинг безакли варағи. Фронтиспис зарварақ бадиий қулёзма тар-кибига китоб безашнинг асосий элементларидан бири сифатида кирган. «ЎТА».

3АРГАР [ф. ¿, — тилла буюм ясовчи] 1 Олтин, кумуш ва турли қимматбаҳо тошлардан зеб-зийнат буюмлари ясайдиган уста. Заргар қўлда ишлайди, бу эса аниқликни, батартибликни талаб қилади. Газетадан. Хоразм тупрогида етилган тотли мевалар, туркман отлари, эроний гиламлар, Хива заргарлари зийнатлаган тилла буюмлар, тойтой ипак ўрамлари император ҳазратларига пешкаш қилинди. С. Сиёев, Аваз. Заргар ясар тиллақош, Келинчаклар тақсин деб. «Оқ олма, қизил олма».

2 кўчма Бирор соҳанинг етук устаси. Моҳир суз заргари Алишер Навоий ҳар бир ижрочининг маҳоратига қисқа-қисқа, лекин мантиқан кучли, аниқ характеристика беради. Газетадан. Мўл-кўл ҳосил етиштириш учун деҳқонлар заргар каби ишлашлари даркор. Газетадан.

ЗАРГАРЛИК 1 Заргар хунарини эгаллаганлик; қимматбаҳо металлар ва тошлардан безаклар ясаш. Заргарлик санъати энг куҳна санъатардан бири бу̀либ, у декоративамалий санъат хили сифатида кенг тарқалган. Газетадан. У [Уста Ориф Бухорий] ..наққошлик ва заргарликдан то сартарошликкана нодир одам. Ойбек, Навоий.

2 *тар*. Бозорда заргарлар жойлашган раста, қатор; заргарлар яшайдиган маҳалла.

ЗАРДА [ϕ . خرده — тухум сариғи; сафро] 1 Ўт, сафро.

2 Жаҳл, ғазаб, дўқ, бақириш. Нусратбек унинг товушидаги зардани пайқади. С. Нуров, Нарвон. Домламизнинг зардалари ёмон ва аччиқлари тез.. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Ёдгор Дилшоднинг унга яна зарда аралаш қараб қуйганини илғаб олди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Зардангиз қурсин, ҳар вақт дуқ билан гапирасиз! Ойбек, Танланган асарлар. Валиев атайлаб зарда билан гапирган булса-да, аслида раисдан мамнунлиги сезилиб турарди. Э. Усмонов, Ёлқин.

Зардаси тутмоқ Жаҳли чиқмоқ Султонов зардаси тутмоқ жам индамади, бағрини ерга бериб, бошини кўтармай ётаверди. М. Мансуров, Ёмби. Зардаси қайнамоқ 1) жиғилдони безовта қилмоқ. -Худди қўрғошин ютгандайман, кўкрагим оғир. Мана шу еримни боссам, оғрийди. Қайт қиламан. Зардам қайнаб туради, — деди Саидий. А. Қаҳҳор, Сароб; 2) кўчма жаҳли чиқмоқ,

ғазабланмоқ. Муса кўсанинг зардаси қайнаб кетди. С. Аҳмад, Ҳукм. ..ҳамон йигитлик ғайрати сўнмаган Тўламат полвон тракторчининг бу гапидан зардаси қайнади. С. Анорбоев, Оқсой. Зарда қилмоқ Жаҳл қилмоқ, ғазабини сочмоқ. Шундан кейин Раҳим бизга зарда қилди: -Мен сенларга қўшилмайман. Ҳ. Назир, Сўнмас чаҳмоқлар. Аям нимага зарда қиляпти? -Мен ҳам билолмай хунобман, — деди Ёрқиной. Р. Раҳмон, Меҳр кўзда.

ЗАРДАБОЗЛИК Хадеб зарда, жаҳл қилишлик. Зардабозлик, асабийлик, дағдаға билан иш битмайди. Газетадан.

ЗАРДАК [ф. زردک — сабзи] шв. Сабзи. ЗАРДАЛИ 1 Жаҳлли, жаҳли тез, серзарда. Бўта шу топда Содиқ тарангнинг зардали юзини кўз олдига келтирган эди. С. Аҳмад, Ҳукм.

2 Жаҳл ёки ғазабни ифодалайдиган, жаҳл аралаш. -Даставвал Бўтавой деган балони оёқдан йиқиш керак, — деди Азимбойвача зардали, лекин сурнайдек ингичка овоз билан. С. Аҳмад, Ҳукм. Назар шу алфозда — уфқларга бир оз зардали, лекин қатъият билан тикилиб туришида Козимга ёқиб кетди. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЗАРДЕВОР [ф. زردیوار — зарли девор] Деворга шифтга тақаб осиб қўйиладиган, зарли ип ёки ипакдан ҳар хил гуллар, нақшлар тикилган мато. Дордаги кийим-кечаклар, хилма-хил чойшаб, сўзана, зардеворлар кўзни қамаштиради. К. Яшин, Ҳамза. - Кеннойим.. ҳадеб қизга атласлардан кўрпаю тушагу гулкўрпалар, зардеворлар, хилма-хил молларни йигади, — дейди Мусавой. Ойбек, Болалик.

ЗАРДОБ [ф. زرداب — сафро; ярадан оқаётган сариқ суюқлик] 1 Қатиқ ёки ивиган сутдан ажралиб чиқадиган сарғиш суюқлик. Сутга ёки қатиқ зардобига қорилган хамирдан тайёрланган нон хуштатымлик хоссасига эга булади. «Фан ва турмуш». -Ха, айтгандай, сал булмаса эсимдан чиқай депти, кеѝинроқ хурмачанинг устини очиб қуйгин, ўзинг биласан-ку, болам, яна, зардоб ѝигиб, уйимай қолмасин. С. Анорбоев, Шерали.

2 Касалланган ёки жароҳатланган аъзодан ажралиб чиҳадиган суюҳлик. Шакар ҳушиб истеъмол ҳилинадиган толҳон — зардоби ҳайновчи барча кишиларга даводир. Газетадан.

3 тиб. Қон ва лимфанинг ивишидан қосил бўладиган суюқлик ва ундан тайёрланадиган суюқ дори. Даволаш учун юбориладиган дорилар ўртасида хозирги кунда зардоб [сиворотка] вакциналар сони ортиб бормоқда. Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш.

4 кучма Дард-алам. Шахзодахон шуларни ўйлайди, юрагига йигилиб, унга тобора озор бераётган зардобни қандай бушатиш йулини излайди. К. Яшин, Ҳамза. Эвох. Бу ҳам тухтамади, ўтди. Қалбга зардоб булиб томди ўкинчи. А. Мухтор.

Зардоб ютмоқ Дард-алам чекмоқ. Суҳбат қилсанг Зуҳра билан гулбогда, Мен яширин зардоб ютдим шу чоғда. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра. Бекларнинг ишқидан зардоб ютаман, То улгунча бекларни ёд этаман. «Юсуф ва Аҳмад». [Юраги] зардобга туҳтмоқ Дард-аламта ботмоқ. Хуҳп, майли, узим ҳам ётавериб, юракларим зардобга туҳпиб кетди. Н. Аминов, Суварак. Ёқубжон негадир зардобга туҳпиб утирган экан, шекилли, дуҳнгиллаб жавоб берди. А. Қаҳҳор, Сароб. Ибн Сино шуларни уйлаб, юраги зардобга туҳди-да, куҳзининг бир чеккасидан юмалаб чиққан ёшни бармоги билан артди. М. Осим, Карвон йуҳларида.

ЗАРДОЛИ [ф. زردآلو] — сариқ олхури] шв. Урик дарахти ва унинг меваси. Бу вақта ота-она зардоли остидаги чорпояда чой-хурлик қилишаётганди. «Ёшлик». Зардолилар пишипти, Тор кучага тушипти. О. Собиров, Келиной. Бирини сотдик, бирини кесдик. Қишлоқ жойда туриб, зардолини шаҳардан сотиб оламиз. «Ёшлик».

ЗАРДОР [ф. زردار — зарли, зари бор] кт. Зари кўп, зарли. Ипаклик чопонларни кийиб, устидан шойи белбог билан боглаган, амиркон этикни кийиб, зардор қалпоқни бошига қуйиб, бошлиқ кузига куринган. С. Айний, Қуллар.

ЗАРДУШТ, зардушти [ф. כנב – зардуштийлик асосчисининг номи] Зардушт асос солган оташпарастлар динига эргашувчи, сигинувчи одам. Бош устингдан ўтди куп замон, Утди ислом, ўтди зардушти. А. Орипов.

ЗАРДУШТИЙЛИК Зардушт асос солган, милоддан аввалги 7—6-асрларда пайдо бўлган оташпарастлик дини; мажусийлик.

ЗАРДЎЗ [ϕ . زردور — зар тикувчи] 1 Кийимга зардан гул, нақш тикувчи, чевар. Бу-

хоро зардўзлари тайёрлаган махсулотлар жахонга машхур. **—** Зардўзларнинг тиллаларида Товланади заррин бир шахар. А. Шер.

2 Зардан тикилган буюм. - Меъмор ҳазратларининг зардуз чопонлари маҳкамада шай турибди, — деди. [ҳожи табиб]. Мирмуҳсин, Меъмор.

ЗАРДЎЗИ қ. зардўз 2. Зардўзи кавуш. — Саломатхон, эгнида атлас кўйлак, бошида зардўзи дўппи, қўлида бир тутам райхон, ўзини қизларнинг қучоғига отди. О. Ёкубов, Излайман. У зардўзи кўрпачалар тўшалган танобийга тўрдаги эшикдан кириб келди. П. Қодиров, Бобур.

ЗАРДЎЗЛИК 1 Зардўз касби. *Гулом ота.* зардўзлик касбининг сирларини ота-бувасидан, машхур халқ усталаридан ўрганган. Газета да н.

2 Зар қўшиб буюм тикиш. У ўн уч ёшида зардўзлик фабрикасига ишга кирди. «Саодат».

ЗАРДЎЗЧИ айн. зардўз 1. - Бўлмаса, анови зардўзчи опани киритамизми? — деди Парваришов. «Муштум».

ЗАРИК шв. Хурмача.

ЗАРИЛ айн. зарур. Эртага қуйни сен боқ, зарил ишим чиқиб қолди, бирор кун қайтарарман, дедим. Т. Мурод, От кишнаган оқшом. -Шу ярим кечада нима зарил иши боракан? — деди Фазилат опа чакмонни олиб чиқар экан. М. Ҳазратқулов, Журъат. Рахмат, Румияхон, кечирасиз, машина усулида суғориш тўғрисидаги китоб зарил булиб қолганди. С. Кароматов, Сўнгги бархан. Рассом булишликка тоқатим хеч йуқ, Чунки зарил бунда ғалат истеъдод. А. Орипов.

Зарил келибдими ёки нима зарил айн. зарур келибдими қ. зарур. -Битта хотинни боқолмасангиз, нима қилардингиз уйланиб. Ишга кириб менга зарил келибдими! — деди Аҳмаджонга хотини. «Саодат». Ёдгор буйни музлаб кетганини пайқаб, плашининг ёқасини кутариб олди-да, тез-тез юриб кетди. Симёгоч тагида турган йигит билан қизни куриб, кулиб қуйди. «Шу ҳавода нима зарил?». У. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЗАРИФ [а. ظريف — ғоят гўзал; ақл-за-коватли] 1 Тез фаҳмлайдиган, зийрак, идрокли. Бозорчилар тожикчани биладиган бу мулойим, зариф кишидан [Муҳимийдан] жуда миннатдор эдилар. С. Абдулла, Қувғинда.

2 Жуда гўзал, зебо, нафис. Боглар яна хушрўй, зариф, Йўллар яна куп обод. Т. Тўла.

3 Зариф (эркаклар исми).

ЗАРИФА қ. зариф 1. Миллатнинг буюк ўғлонлари, оқила ва зарифалари сўзлаганда, уларни жон қулоғимиз билан эшитамиз. F. Саломов, Таржима назариясига кириш.

2 Зарифа (хотин-қизлар исми).

ЗАРКАМАР [ф. زرکمر — зарли камар] Зар, тилло қўшиб ясалган камар. Белида заркамари ҳам, рамзий ханжари ҳам йўқ. С. Сиёев, Ёруғлик. Субҳидам қўлга олай заркамар белбоғимни, Каштам узра мен солай чаманли гул боғимни. Э. Охунова.

ЗАРКОКИЛ [ф. زركاكل — зарли гажак, кокил] этн. Хотин-қизларнинг соч ўримларига тақадиган, кумуш тангаларни бирбирига занжир каби улаб ясалган безак буюми. Ёримнинг заркокили Тушибди товонига. «Оқ олма, қизил олма». Нури кийинишни, безакни севар эди. Зирак, билагузук, заркокил, қўлтиқтумор, тиллақош, зебигардон каби.. буюмлардан қути-қути йиққан. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗАРЛИ фольк. Зар қўшиб тикилган. Рав-шанбек айни ўн уч ёшида, Зарли қалпоқ бошида. «Равшан». Тангрим кечирсин-да қилган хатомни, Белима бойлайин зарли пўтамни. «Бахром ва Гуландом».

ЗАРНИГОР [ф. زرنگار — тилла нақшли] Зар билан қопланған; заррин. *Шамсаси* эл моли била зарнигор. Ойбек, Навоий.

ЗАРОФАТ [а. ظرافت – зукколик; гўзаллик] Хозиржавоблик, қочирим гапларга усталик. Чокар ҳазилга, зарофатга ўч йигит эди. С. Сиёев, Аваз.

ЗАРПЕЧАК [ф. رپیچک — буралиб ўсадиган сарғиш ўсимлик] Ўсимликлар танасига чирмашиб, уларнинг ҳисобига яшайдиган баргсиз, ингичка ёввойи сариқ ўсимлик. Зарпечак мўр-малахдай кўпайиб, ўсимликларнинг танасига ёпишиб, ширасини сўриб ётаверади. М. Маҳмудов, Мангу куй излаб. Карантинчиларга баҳона керак. Бир тўп зарпечакни кўришса, бас, акт тузиб, жаҳонни заҳар-заққумга ботириб юборишади. С. Нуров, Нарвон.

ЗАРРА [а. نره — бўлакча; чанг; атом] 1 Моддаларнинг кўзга кўринар-кўринмас кичик, майда бўлаги. Металл зарралари. — Кум зарралари куёш нурида товланиб ялтирарди. Ж. Шарипов, Хоразм. Назокат чарх-палакларнинг гириллаб айланишини, кувачалардан новга тўкилаётган сув зарраларини

энди кўраётгандек гашт билан қадам ташлар эди. С. Аҳмад, Қадрдон далалар.

2 рвш. Озгина, оз, жуда кам. Кўк юзида зарра булут йўқ. Ш. Ғуломов, Ташаббус. Мехнатсевар халқимизнинг тўккан тери, сарфлаган мехнати зарра бўлса хам зое кетмади. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЗАРРАБИН [а. نَدُه — бўлакча + ϕ . יִיבי — кўрувчи] Оддий кўз билан кўриб бўлмайдиган нарсаларни катта қилиб кўрсатадиган оптик асбоб; микроскоп. Ручкани оқ қоғоз устига ташлаб, заррабинни четга сурди. С. Нуров, Нарвон.

ЗАРРАМА-ЗАРРА рвш. Оз-оздан, камкамдан, мисқоллаб. Бахор буйи, ёз буйи заррама-зарра йиққан бунёдини буюк саховат билан деҳқон этагига тукаётган мана шу олтин кузда унинг юраги қафасдан чиққан қуш юрагидай яйрай бошлади. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Чунки ҳар бир қушиқдан сунгра ҳислар қалқиб заррама-зарра, Гузалликни англаймиз ортиқ. М. Шайхзода, Чорак аср девони.

ЗАРРАЧА 1 айн. зарра. Атомлар шу қадар майда заррачалардирки, уларни ҳатто микроскоп орқали ҳам кўриш қийин. «Фан ва турмуш».

2 рвш. взф. Озгинагина, қиттак, бир оз. Саидий шу кунги лекциялардан заррача ҳам баҳра олмади. А. Қаҳҳор, Сароб.

ЗАРРИН [ф. زين — тиллали; тилладан ясалган] 1 Зар қўшиб ишланган, зар қўшиб ясалган. У [асир] шароб тўла мешларга ва заррин косаларга, овқат сузилган товоқларга ишора қилди. М. Осим, Аждодларимиз қиссаси. Хусайн Бойқаро.. заррин тўшак остидан бир мактуб чиқариб, шоирга узатди. Ойбек, Навоий.

2 кучма Олтиндай товланувчи, олтинранг; сариқ, сарғиш. Бу ойда дарахтлар заррин япроқларини тукади, майса ва ўт-ўланларни совуқ уриб нобуд қилади. Газетадан. [Темиржон] Аста юриб бориб, заррин қуёш шуъласида товланган зумраддек тоза майсалар устига ўтирди. Ж. Абдуллахонов, Орият.

ЗАРУР [а. ضرور — керак, лозим] 1 Бирор иш ёки эхтиёж учун керак; керакли, даркор. Зарур китоб. — Бир дехконга пул зарур бўлиб колиб, кўм-кўк тош нокларни бозорга олиб чикибди. Шукрулло, Жавохирлар сандиги.

2 Тез бажарилиши шарт бўлган, кечиктириб бўлмайдиган, мухим. Зарур масала. Бир зарур иш билан шахарга бордим.

3 кесим взф. Даркор, керак. Еш бўлсамда, рўзгор тебратиш учун ота-онамга кўмаклашмо гим зарур эди. Н. Сафаров, Жасоратнинг давоми. - Йўк, йўк, синглим, — ялинди Рахим Саидов. — Ўтинаман, хозир беринг. Жуда хам зарур. Ў. Умарбеков, Ёз ёмгири.

Зарур келибдими Нима кераги бор, ҳеч кераги йўқ. Менга зарур келибдими? Киндик қоним тўкилган жойдан кечиб-а? Ҳ. Назир, Ёнар дарё. Нима зарур қ. зарур келибдими. Узимни ўзим қийнаб юрган эканман. Менга нима зарур экан-а! Билганини қилишсин. С. Аҳмад, Сайланма. Бизнинг кўнглимизга қўл солиш сенга нима зарур? Ўз ишингни билсангчи.. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЗАРУРАТ [а. ضرورت — кераклик, эҳтиёж] 1 Бирор иш ёки нарсага бўлган эҳтиёж; муҳтожлик. Зарурат туғилди. Зарурати йўқ. — Аваз Матпано турадиган ҳужрага аҳёнда бир келарди. Тез-тез уни хабарлагани зарурат ҳам, фурсат ҳам йўқ. С. Сиёев, Аваз. Бу вафосиз дунёда истак ва заруратдан ташҳари кўнгил деган нарса ҳам бор экан. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Табиий эҳтиёж, ҳожат. Бектемиров Низомиддиновни зарурат учун ташқари чиққан гумон қилиб, келгунча чироқни ёқиб қуймоқчи булди. С. Аҳмад, Ҳукм.

ЗАРУРИЙ Энг керакли, жуда ҳам зарур; талаб қилинган. Биласанми, бўталогим, табиий фанлар даврнинг зарурий эҳтиёжларидан вужудга келади, шу эҳтиёжларнинг йўналишига ҳараб ё юксалади, ёки инҳирозга учрайди. С. Кароматов, Олтин ҳум.

ЗАРУРИЯТ айн. зарурат 1. Одатда, шеърият, шеър хаётий заруриятдан, маънавий эҳтиёждан дунёга келади. «ЎТА». Иш вақти давомида кишилар ижтимоий меҳнат масъулиятини тўла ҳис этиб, моддий неъматлар яратиш заруриятини ёрқин тасаввур қиладилар. Газетадан.

ЗАРУРЛИК Жуда ҳам кераклик, эҳтиёж борлик, зарурат. У киши.. илм ва маърифат йўлида жонбозлик кўрсатиб, мусулмон болаларини янги усул мактабларида ўқитиш зарурлигини чарчамай таргиб этар эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Шу ерга сардоба зарурлиги кўриниб турибди. Мирмуҳсин, Меъмор. ЗАРХАРИД [ϕ . زرخرید — сотиб олинган қул ёки каниз] кт. 1 с ϕ т. Пулга сотиб олинган, олтинга тенг. Зархарид ер. Зархарид мол.

2 Пулга, тилла ёки кумушга сотиб олинган кул ёки каниз. Инсон мушток аз нисёнаст.. Канизи бетамиз ҳамиша афв этуға лойиқдир, чунки зархарид [ўз] хўжасига содиқдир. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

ЗАРЧА 1 айн. зарчува. Дўппили одам ранги зарчанинг рангидай сариқ, мендайин бир кал экан. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

2 шв. Сариқ, сарғиш. Хушрўй узун бўйли, қотмароқ ва зарча танли эди. А. Қодирий, Ўтган күнлар.

ЗАРЧУВА [ф. زردچوبه — сариқ занжабил] Илдизидан овқатта сарғиш тус берувчи ва уни хуштаъм қилувчи зиравор тайёрланадиган кўп йиллик субтропик ва тропик ўсимлик; шундай зираворнинг ўзи. Узоқ-яқиндан келган ёш-яланглар Ниёзохуннинг хуштаъм манти, хушхўр гўшткуйди, сермурч пармуда, зарчува, зира сингари дориворлар солинган лағмон, манпар.. сели жизиллаб оқиб турган тандиркабобларига роса ўрганишган. К. Яшин, Хамза.

ЗАРШУНОС [ф. زرشناس – тиллани билувчи, ўрганувчи] 1 Зар, олтин билан боглиқ сохада ишловчи шахс; заргар.

2 кўчма Бирор нарсанинг қадр-қимматини яхши биладиган, унга етарлича, нозик дид билан баҳо бера оладиган киши. Биз ўз асарларимизни халқ учун яратамиз. Шу асарларнинг асосий заршуноси бўлган халқ ҳаёт ҳақиқатига зид келган ҳамма нарсани қатьиян рад этади. Газетадан.

3 кўчма Мохир пахтакор, пиллакор. Заршунослар пешона тери эвазига етиштирилган хосилни қисқа муддатларда, сифатини бузмаган холда териб олишга пухта хозирлик кўрдилар. Газетадан. Бекоргами шаънингизга хурматлар, эхтиромлар, Сизни бутун олам танир, захматкаш, заршуносим. Э. Охунова, Мен тонгни уйготдим.

ЗАРЯД [р. заряд < зарядить — «отиш куролларини тўлдирмок, отишга тайёрламок» феълидан] 1 Патрон, снаряд ва ш. к. лардаги портловчи модда микдори. Портловчи заряд. — Замонавий стратегик ракеталар ер куррасининг исталган районига ядро зарядини етказиши мумкин. Газетадан.

2 физ. Электрланган жисмдаги электр микдори. Мусбат заряд. Электр заряди.

ЗАРҒАЛДОҚ 1 от Чумчуқсимонлар туркумига кирувчи, қанотлари қорамтир, ўзи сариқ сайроқи қуш. -Атрофимиздаги лолақизғалдоқлар, майса ўтлар тагида зарғалдоқлар сайрайди, осмондан сўфитўрғайларнинг овози эшитилади, — деди Усмон. О. Хусанов, Кўшиқчининг тақдири. Зарғалдоқлар «чулу-лу» деб, тикан шохларга бемалол қўнади, совуқда жунжиккандек хурпайиб олади. Ш. Холмирзаев, Бодом қишда гуллади.

2 сфт. Тўқ сариқ ранг, тўқ сариқ рангли. Сой бўйи кета-кетгунча гулзор эди. Бир қатор қизил, иккинчи қатор оқ, яшил, зангори, сариқ, зарғалдоқ ранг гуллар.. «Саодат». Оловли шар катталашган сари унинг ранги кузни кур қилувчи туқ қирмизи рангдан зарғалдоқ рангга ўзгарар эди. Газетадан.

Зарғалдоқ шафтоли Шафтолининг меваси туқ сариқ ва йирик буладиган бир нави.

ЗАРҲАЛ [ф. زرحل — тилла суви, зар суви] 1 от Тилла, кумуш ёки бронза кукунидан тайёрланган ялтироқ бўёк. Зарҳал берилган пиёла. Зарҳал билан ёзилган шиор.

2 сфт. Шундай бўёқ билан ёзилган, чизилган ёки олтин суви югуртирилган; заррин, зар билан қопланган. Ичи заррин ипак, усти қимматбаҳо майин мовут билан қопланган бу чодирларнинг зарҳал чилвирлари кумуш қозиқларга боғланган эди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. [Навоий] Зарҳал эшикни очиб, ичкари кирди. Ойбек, Навоий.

3 кучма Зардек нурафшон, ярқироқ. Мана, олтин куз янги ерларга хам зархал чодирини ёзди. Ш. Ғуломов, Буз ерлик буз йигитлар.

ЗАРХАЛЛАМОҚ Олтин рангга бўямоқ, тилла ранги бермоқ. Зархалланган чинни ко-салар. — Уй ўртасида зархалланган ёнгоқ ва турли хил ўйинчоқлар осилган арча турар эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЗАСТАВА [р. застава < заставить — «бирор нарса билан банд қилмоқ; тўсмоқ» феълидан] ҳарб. Чегарада соқчилик қилувчи ҳарбий қисм ва шу қисм жойлашған маскан, жой. Капитан чегарага яқин атрофни зимдан куздан кечириш ва ҳар бир шубҳали нарса ҳақида заставани хабардор қилиб туриш турисида буйруқ берди. Газетадан. Уруш арафасида чегара заставасидагилар тез-тез

айғоқчиларни ушлаб олишар, душман самолётлари ҳам кунора чегарамизни бузиб турарди. А. Раҳмат, Фронт йўлларида.

ЗАТВОР [р. затвор < затворить — «тўсмоқ, беркитмоқ» феълидан] махс. Турли машина, аппарат, иншоот ва ш. к. да бирор йўлни, тешикни бекитадиган, шунингдек, отиш куролларида ствол кувурини очибёпишга хизмат қиладиган қисми. Трубопровод затвори. У [Аҳмаджон] эшик ёнига чўнқайиб ўтирди-да, милтигининг затворини бир неча мартаба очиб ёпди. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. - Тўхта! — дедим, милтикнинг Затворини тўгрилаб, Қолди қотиб муттаҳам, Бир ўринда гўлдираб. З. Диёр.

ЗАФАР [а. ظفر — ғалаба, муваффақият] 1 Ютуқ, ғалаба, муваффақият. Зафар байроғи — Бобурнинг уч мингга яқин қуролли кишилари зафар куйини чалиб, қуш ногоралар ва карнайлар садоси остида шаҳарга кира бошладилар. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Хамид Олимжоннинг овози, қудратли нидоси зафарларга чорлайди. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 Зафар (эркаклар исми).

ЗАФАРЛИ Галаба, зафар қозонган, ғалаба ва муваффақиятларга элтувчи, ғолибона. Зафарли одимлар. Қушинларнинг зафарли юриши.

ЗАФАРНОМА [а.+ ф. ظفرناه — зафар, ғалаба китоби] Зафарлар, ғалабалар ҳақида қисса. Хоразм тўғрисидаги дастлабки мавлумотлар Эрон шоҳлари томонидан қоя ва қабр тошларига ўйиб ёзилган зафарномаларда учрайди. И. Жабборов, Кўҳна харобалар сири.

ЗАХ 1 сфт. Суви кўп, сернам, захкаш (ер). Зах уй. ■ Ертўла атрофидан зах тупроқ шувиллаб тўкилди. Шухрат, Шинелли йиллар. Уни [Тожини] навкарлар олиб чиқиб, зах бир ертўлага қамашади. Мирмуҳсин, Меъмор.

2 от Сернам, захкаш жой; намлик. Кеча захда ётавериб, белим огриб қопти. F. Fулом, Шум бола. Шўрхок ерларда аччиқ зах гўзанинг томирини чирита бошлади. Газетадан.

Кукрагини захга бериб ётмоқ Қийналмоқ, азоб чекмоқ. Қодирнинг қиздан умиди узилиб, кукрагини захга бериб ётибди. «Эртаклар». «Бир бечора уғлингни деб, кукрагини захга бериб ётсин-да, сен тинчгина уғлингни олиб ёт!.. Қани ўғлинг, ётган жойини кўрсат!» дедим. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗАХА Полиз экинлари ёки ҳўл меванинг урилиб, эзилиб шикастланган ери. Заха бўлмоқ (емоқ). Нокнинг захаси. ■ Бригада аъзолари меваларни эҳтиёткорлик билан, бирор ерига ҳам заха етказмасдан териб, яшикларга жойлашяпти. Газетадан.

ЗАХАЛАНМОҚ Уриниб, шикастланиб қорайиб қолмоқ, заха бўлмоқ, заха емоқ (полиз экинлари ёки ҳўл мева ҳақида). Захаланган нок. Захаланган қовун.

ЗАХИРА [а. نخیر — хазина; эхтиёт учун сақланган нарса] 1 Келажакда фойдаланиш учун сақлаб, ғамлаб қуйилган нарса. - Хар бир нарсани тежаш, бугунгини эртага захира қуйиш яхши фазилат. Шундай қилган одам тез бой булиб кетади, — деди Шум бола. F. Fулом, Шум бола.

2 *ҳарб*. Зарур пайтда чақириш, сафарбар қилиш учун махсус рўйхатга олиб кўйилган ҳарбийлар тоифаси. Захирадаги офицер.

ЗАХКАШ Суви, нами тепага, юзага чиқиб қолган; сернам (ер). Ха, раисимиз ер шайдоси эмасми, захкаш ер, захда ўтириб чўкиб қолган иморатларни кўриб, йигламоқдан бери бўларди. Н. Сафаров, Оловли излар. Хужра тор, захкаш. Ойбек, Навой. -Олтиндай азиз тупроқ, лекин захкаш кўринади, — деди жиддий қиёфада Ганишер, — захини қочириш керак. А. Мухиддин, Хадя.

ЗАХКАШЛИК Зах босганлик, намлик. Пастдаги икки хонанинг гиштлари захкашликдан шуралаб, оқариб кетган. Мирмухсин, Умид. Куёшга терс, бурчакка тиқилган бу уйчадан ҳали ҳиш нафаси учмаган, захкашлик ва чирик ҳаво нафасга уради. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗАХЛАМОҚ Зах бўлиб кетмоқ, зах босмок, намикмок; намликдан могорламок. Ёгингарчиликлар натижасида ер захлаб кетди. — Апрель ойининг охиридан бошлаб хозиргача бўлиб турган ёгингарчиликлар натижасида ер захлаб кетди. Газетадан. Муштумзўрлардан олинган галланинг ярмидан кўпи Шокиржон бойваччанинг отхонасида захлаб ётипти. А. Қаххор, Қўшчинор чироқлари.

ЗАХЛИК Намлик, нами кўплик. *Бу уй* менга захлик қилади.

ЗАХМ І [ф. خخم — зарба; оҳанг; яра, жароҳат] Тиғ, найза каби ўткир нарсалардан баданга етган жароҳат. -Ўқ ва қилич захми ва зарбини кўрмаган йигитнинг мақтанишини қаранг, — деди Темиртош Ҳожибга истеҳзо билан. М. Осим, Ўтрор.

ЗАХМ II [ф. زخم] тиб. Юқумли, сурункали таносил касаллиги; сифилис. Сил, захм (сифилис) ва рак касалликлари товуш пардасини заҳарлаб, товушни ўзгартиради. Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш.

ЗАХОБ [ф. יهاب — чашма; сув чиқадиган, тарқаладиган жой] 1 Зах ерларда тупроқ юзасига сизиб чиқадиган сув. Узбекистон гидрогеологларининг олиб борган кузатишлари захоб сувлар хозир хақиқатан хам тепага кутарила бошлаганини курсатиб турибди. Газетадан.

2 *сфт.* Сувланган, ботқоқланган; зах-каш. *Захоб ерлар*.

ЗАЪФАР [а. زعفر — сариқ гулли ўсимлик] 1 от қ. заъфарон 1. - Мана бу нима? — Абу Наср токчадан барглари майда қуруқ ўтни олиб кўрсатди. — Заъфар — Анихус. М. Осим, Жайхун устида булутлар.

2 сфт. қ. заъфарон 2. Заъфар хазон қуш каби учар Ва рутубат — кеч куз чалған соз. Х. Даврон, Шаҳардаги олма дарахти. Безак ва расмлар қизил, заъфар ва бошқа анвойи хил буёқларда ишланиб, купларига тилла ҳал югуртирилган. «Фан ва турмуш».

ЗАЪФАРОН [а. زعفران — зиравор ўсимлик, заъфар] 1 от Ингичка узун баргли, тўқ сариқ гулли, пиёзсимон илдизли ўсимлик ва унинг гулидан тайёрланадиган, овқатни хуштаъм ва рангдор қиладиган зиравор.

2 сфт. Сап-сариқ, сомонранг. Унутаман бир кун барчасин, Улар бари қолади сизга: Заъфарон боғ, осмон парчаси, Шамол, дарё, майса, сивизға. Х. Даврон, Болаликнинг овози. Йигитнинг олижаноб химматидан мамнун бўлиб, заъфарон юзларимга андак табассум чиқди. Ғайратий, Довдираш. Бир ёнда ложувард Бахри мухит бор, Бир ёнда заъфарон Сахрои кабир. А. Орипов, Юртим шамоли.

ЗАҚҚУМ [а. زقوم – заҳарли дарахт] 1 бот. Сутсимон ширасида ўткир заҳарли модда бўлган дарахт; анчар (диний тасаввурда унинг мевалари гуноҳкорлар, дўзаҳилар учун овҳат бўлади).

2 кучма Заҳар. У́гри, каззоб келиб эмиш қошига, Заққум қуяй ичаётган ошига. «Юсуф ва Аҳмад».

ЗАҒЧА Қарғасимонлар оиласига мансуб, патлари қорамтир қуш. - Мана зағча, олинг, яхши қуш, хуб сайрайди — дейди Мусага қулидаги қушни курсатиб. Ойбек, Болалик. - Хар холда ургатилган зағча.. — деди Эгамберди. Б. Рахмонов, Хужайин кучди.

ЗАҒЧАКЎЗ КЎЗИ КЎК (Одам). Қамишкапаликлар одамларни бирор хусусиятлари билан таърифлашни афзал кўрардилар. Шу қоидага мувофиқ, кулранг-кўкиш кўзли эшонни ҳамма катта-кичик «зағчакўз домла» деб атарди. П. Турсун, Ўқитувчи. Эшикдан тишлари тушиб, лаблари ичига кириб кетган кампирдаҳан зағчакўз бир чол кириб таъзим қилди. М. Осим, Ўтрор.

ЗАХАР [ф. رهر — оғу; қахр-ғазаб] 1 Тирик мавжудотни оғулаб емирувчи ёки ўлдирувчи модда, оғу. Илоннинг заҳари. Бу аёл — Раззоқ сўфи деган одамнинг қизи, ўз эрига заҳар берган. Чўлпон, Кеча ва кундуз. [Салимбойвачча] Ички чўнтагидан қоғозга ўралган заҳарни олиб, титроқ қўллари билан ошга сепди.. Ойбек, Танланган асарлар. Қолаверса, илон заҳари фармацевтикада қимматбаҳо хомашё экани ҳам яхши маълум. «Фан ва турмуш».

2 кучма Оғу сингари аччиқ, киши ҳаётини оғулайдиган, азобга айлантирадиган нарса, ҳолат. [Элмурод] Сайфуллага «Ҳовлингизда еган-ичганим заҳар эди, энди мактабда рангим чиҳиб ҳолди», деб таъна ҳилармиш. П. Турсун, Ўҳитувчи.

Заҳар бўлмоқ Заҳарга, огуга айланмоқ, татимаслик. Яна дардга кўмилди Нисохон боши, Заҳар бўлди бир коса совиган оши. Гайратий. Заҳар ютмоқ Аччиқ-алам ютмоқ, азоб чекмоқ, изтироб чекиб қийналмоқ. Камтар бул, талтайма, кеккаймагин тик, Дуст учун заҳар ют, ширин жонни тик! Е Мирзо, Ўгил меҳри. Заҳар қилмоқ Заҳарга, огуга айлантирмоқ, татитмаслик.

3 кўчма Жаҳл, ғазаб. Ховлида ошқовоқ пучоқ судраб уйнаб юрган болани.. куриб, [Шарофатнинг] заҳри бир оз тарқалди. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари.

Захри келмоқ Аччиғи келмоқ, жаҳли чиқмоқ. Бунёднинг қаҳри келди, Девнинг ҳам заҳри келди. Ҳ. Олимжон. Заҳар (ёки заҳарини) сочмоқ Fазабини тўкиб солмоқ, жаҳл-

ғазаб қилиб аламдан чиқмоқ. Қилғиликни Уктам қилади-ю, захрини менга сочасизми? Ойбек, О. в. шабадалар. Нега ёнган юрагимга яна сен ҳам заҳар сочасан! А. Қодирий, Ўтган кунлар. Заҳрини ютмоқ Аччиғини ичига ютмоқ, ғазабини босмоқ. Оғзинг тула қон булса ҳам, рақибинг олдида тупурма, деганлари эсига тушиб, заҳрини қулт этиб ичига ютди. Шуҳрат, Жаннат қидирганлар. Бек заҳрини ютди. Ҳ. Ғулом, Машъал.

4 Қаттиқ зарб, аччиқ оғриқ. Тикан захри учида, душман захри ичида. Мақол. — От чидамас аччиқ қамчи захрига. «Гўрўғли».

Совуқнинг захри Совуқнинг жонни ачитувчи таъсири.

5 сфт. кучма Жуда ҳам аччиқ. Заҳар овқат. Заҳар тутун.

Захри қотил 1) ўлдирадиган захар; 2) ўлгудай аччиқ. Захри котил дори.

6 сфт. кучма Кишига найзадек ботадиган, дилга озор берадиган. Заҳар пичинг. Заҳар тил. ■ Раис устага ғазаб билан тикилди-ю, заҳар тула киноя қилди. Ш. Рашидов, Бурондан кучли.

7 сфт. кучма Жаҳлдор, сержаҳл, қаҳргазабли; тили аччиқ ва жиззаки. - Бай-байбай, ўзи жинқарча булсаям, шунақа заҳар
қизки, худди Зулайҳо опангизга уҳшайди. У.
Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Унинг
[Умиднинг] назарида, Шукур Каримович заҳарроқ одам куринди. Мирмуҳсин, Умид.
Баҳтга қарши, терговчи ёш булса ҳам, сочлари тукилиб, тепакал булиб қолган, тирноқларигача заҳар бир одам экан.. О. Ёқубов,
Излайман.

ЗАХАР-ЗАҚҚУМ 1 от, айн. захар 2. [Нафиса] Хурликларга гох чидаб, хилватга утиб йиглаб, гохо «худо улим берсин шунақа турмушга, олтин косам бор деб, захар-заққум ичгандан сопол товоқдаги обиёвгон яхшимасми», деб.. юрганда, Аъзам узгариб қолди. Шухрат, Жаннат қидирганлар. Халқ молини егандан кура заҳар-заққум е! Ойбек, О. в. шабадалар.

Заҳар-заққум бўлмоқ айн. заҳар бўлмоқ к. заҳар 2. Элчи бу зиёфат муфтига заҳар-заққум бўлганини сезиб, суҳбатни бўлишга қарор берди.. А. Ҳакимов, Илон изидан. Заҳар-заққум бўлар тотиган ошинг, Дарё-дарё бўлиб тўкилар ёшинг. Уйғун, Тонг қўшиғи. Заҳар-заққум қилмоқ айн. заҳар қилмоқ қ. заҳар 2.

2 сфт. Жуда ҳам аччиқ; истеъмол қилиб бўлмайдиган. Заҳар-заққум дори. Заҳар-заққум овқат.

3 сфт. кўчма. Кишига қаттиқ ботадиган, аччиқ киноя, пичинг, кесатиқ. Ажабо, Мавлонқулов бу заҳар-заққум гапларга пинак ҳам бузмади. Х. Султонов, Онамнинг юрти.

ЗАХАРЛАМОК 1 Захар бермоқ, оғу бериб ўлдирмоқ. Кечаси бир зиёфатдан қайтиб, [бой] лахта-лахта қон қусди, азонга яқин жон берди. Билмадим, биров захарлаганми, ҳайтовур, вақти-соати етган экан. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Заҳар қушмоқ, сепмоқ; зарарли моддалар қушиб, яроқсиз ҳолга келтирмоқ. Сувни заҳарламоқ. Овқатни заҳарламоқ.

3 кўчма Руҳан қийнамоқ, азобламоқ, тинчини, турмушини бузмоқ, оғуламоқ. [Ёрмат:] Юрагимни заҳарладинг, юрагинги киймалайман. Ойбек, Танланган асарлар. -Шошма, даданг йўклигида сан ўлгур билан гаплашиб олай, юрак-бағримни заҳарладинг! — ўрнидан туриб, илдамлик билан қўрғон эшигини занжирлади Гулсумбиби. Ойбек, Танланган асарлар. [Холиса:] Сиз ҳашарот, заҳарладингиз. С. Нуров, Нарвон.

4 кучма Киши онгига, феъл-атворига салбий таъсир курсатиб бузмок, йулдан чиқармоқ. Бидъат ва хурофотлар киши онгини захарлайди.

ЗАХАРЛАНМОҚ Таркибида зарарли, захарловчи моддалар бўлган ёки бузилган, айниган овқат, дори ва ш. к. ни истеъмол қилиш натижасида касалланмоқ. Мукаррам, Шукрулло, хуллас, барча болалар ва мехмонлар овқат еб захарланишгани яққол сезилиб қолди. Газетадан.

ЗАХАРЛИ 1 Турган-битгани захардан иборат бўлган, захарлайдиган. Захарли модда. Захарли газ. Машина теримига ажратилган пахта майдонлари бегона ўтлардан тозаланмаган.. захарли химикатлар ташиб олинмаган. Газетадан.

2 Таркибида захари бор. Захарли илон. Захарли ўсимлик. — Қора илон [ўз] тутган ўлжасини махсус захарли тишлари билан ўлдиради. «Зоология».

3 Заҳар суртилган, заҳар қушилган. Заҳарли найза. Заҳарли уҡ.

4 кучма Кишига найзадек, ўқдек ботадиган; аччик, кинояли. Захарли гап. Захарли мактуб. — - Онажон, — деди Отабек, — сизнинг захарли сўзларингизга нима дейишга хам хайронман.. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Искандаров «ўл бу кунингдан» дегандек, захарли жилмайиб қўйди. Ў. Хошимов, Қалбингга кулоқ сол. Миркомилбой бир махал қўлини чайиб туриб, Содиқжон бойваччага захарли бир мулойимлик билан гап қотди. К. Яшин, Хамза.

ЗАХАРЛОВЧИ Захарлайдиган, захарли. ..одамларни куплаб қирадиган.. захарловчи моддалар хирмон булиб ётибди. Газетадан.

ЗАХАРОЛУД [ф. زهر آلود — заҳарли, заҳарланган] кт. Таркибида заҳар бўлган, заҳарли. Заҳаролуд тиғ.

ЗАХАРХАНДА [ф. زهر خنده — газабли, аччиқ кулги] 1 Аччиқ киноя, пичинг, кесатиқ. Хотин хандон ташлаб кулди. Унинг бу кулгисида алам билан захарханда аралашға ўхшарди. С. Аҳмад, Асарлар. Алиматнинг хастаҳоллик билан айтилган гап оҳангида аламзадалик, заҳарханда бор эди. Э. Усмонов, Ёлқин. - Шаҳаншоҳ менга эмас, менинг юртимга, бойлигимга ошиқ булгандир, — деди Тумарис заҳарханда қилиб. М. Осим, Карвон йулларида.

ЗАХИЛ [ф. زهير — бир хил ички касаллик; азоб-уқубат] Рангида қони йўқ, ранги сариқ, сарғайган. Катя ичкари кириб, ранги заҳил, сап-сариқ офицерни кўрди. В. Гофуров, Вафодор. Асад қори заҳил юзини тиржайтирди. М. Исмоилий, Фарғона тонг отгунча. [Рихси холанинг] Юзи заҳил, қовоқлари салқиган. С. Зуннунова, Янги директор.

ЗАХМАТ [а. — тиқилинч, торлик; машаққат] 1. Оғир, машаққатли меҳнат. Кўкламги заҳмат — қишки роҳат. Мақол. — Кимки чумолидек чекибди заҳмат, Эл аро топади эъзозу иззат. Газетадан. Элнинг заҳмати-ла топилган олтин элники, давлатники. Ҳ. Гулом, Замин юлдузлари. Зоҳиран эрки ўзида бўлиб кўринган заҳмат аҳлининг аслида оёқ-қўлларида оғир кишан, тил-жағлари боғлаб ташланган эди. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 кўчма Кулфат, азоб-укубат, қийинчилик. ..урушнинг заҳматини бошидан кечирган ҳар бир одам даҳшатли у йилларнинг жонли шоҳидидир. Н. Сафаров, Оловли излар. Барча заҳмат менга бўлсин, Майли, доим мен яшай.. Бу ширин ҳайғу билан. Э. Воҳидов, Ёшлик девони.

Заҳмат чекмоқ 1) оғир меҳнат қилмоқ. Санъаткор у̀з асарини қиёмига етказиш учун ку̀п заҳмат чекади. «ЎТА». Отангиз бебаҳо, олижаноб одам. Умр бу̀йи авом учун заҳмат чекдилар [деди Ҳорунбек]. Мирмуҳсин, Меъмор; 2) қийинчилик курмоқ, азоб-уқубат чекмоқ. Аммо, турмушида қанчалик заҳмат чекмасин, сира руҳи тушмас, одамларға ҳамиша кулиб боқар эди. М. Хайруллаев, Ку̀нгил.

ЗАХМАТКАШ [а.+ ф. زحمت کش — машаққат тортувчи; мехнаткаш | 1 Мехнаткаш, мехнат қилувчи. Хозирги тогорадай думбали хисори.. қуйлар ҳам узидан-узи пайдо булиб қолмаган-ку! Бу зотни етиштиргунча Бобоқул отага ухшаш қанчадан-қанча заҳматкаш чупонларнинг умри утган. С. Анорбоев, Оқсой. Марзия опа камгап, аммо заҳматкаш, қишин-ёзин меҳнатдан бушамайди. «Ёшлик».

2 кучма Жафокаш, куп жафо курган. Инчунин, бизлар захматкаш, елкаси яғир.. жисми-жони мустабидлар зулмидан уртанған эл-улус дилига сингиб бормоғимиз лозимдир. С. Сиёев, Ёруғлик.

ЗАХОТ(И) рвш. Дархол, шу онда, ..биланоқ. Тамара қалъасин кўрганим захот, Тасанно ўқидим ақлу кучингга. Шухрат, Сенинг севгинг. Амак чақирилган захоти кўргондан чиқди. С. Юнусов, Кутилмаган хазина. У [Ёқуббек] Бобур қайтганини эшитган захоти, ҳар қандай шубҳадан холи бўлиш учун, дарҳол отланиб, садоқат изҳор қилишга шошилган эди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Нигора қор сувига қўлини тиқди-ю, ўша заҳоти тортиб олди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЗАХОТИЁҚ айн. захот(и). Ярадор йигит-га шу захотиёқ ҳамшира тиббий ёрдам бер-ди. Н. Сафаров, Оловли излар. Бир куни Икром Ёровнинг юраги хуруж қилиб қолди. Шу заҳотиёқ Ота профессор чақирди. «Ўзбекистон қўриқлари».

ЗАХР айн. захар. Бетга айтганнинг захри йўк. Мақол. — - Эгат очиб, сув тарасакчи, — нихоят раис ўртадаги жимликни бузди, — бахор суви ернинг захрини олади. С. Махкамов, Шогирд. Илк бахор захрини ўйладингми хеч, Заминда ис армон, сенда не армон. А. Орипов, Йиллар армони. Бахор келди. Қорлар эриб, ерлардан қиш захри кўтарила бошлади. Х. Нуъмон, Қахрамоннинг туғилиши.

ЗАХРА [ф. زهره ўт, сафро] 1 эск. айн. зарда 1.

2 фольк. Журъат, жасорат, шижоат. Буни кўриб, халқда захра қолмади, Ҳар тарафга энди қоча бошлади. «Фольклор».

Захрасини олмоқ фольк. Қўрқитмоқ, вахимага солмоқ. Элингнинг захрасин тоза олибди, Захарини бутун элга солибди. «Рустамхон». Бек Алпомиш Тойча шохни ўлдириб, душманларнинг захрасини олиб, сиёсат қилибюриб эди, Қайқубот йўлиқиб қолди. «Алпомиш». Захраси учмоқ 1) чирсиллаб кетмоқ, жахли чиқмоқ. У [Камол Одилов] елка қисди, захраси учиб, қовоғидан қор учқунлайди. Газетадан; 2) қўрқмоқ, қўрқиб кетмоқ. [Зумрад Умаралига:] Бир марта эшитган эдим; янги мактаблар очилар эмиш, деб рахматли отин ойимнинг захраси учган эди. Ойбек, Улуг йўл.

ЗВЕНО [р. звено — бирор нарсанинг қисми; бўлим] эск. 1 Жамоа ва давлат хўжаликларида, баъзи корхоналарда кичик ташкилий гурух. Пахтачилик звеноси. Пиллачилик звеноси. ■ Звено бошлиги Эгамбердиев фронтга жўнаб кетди. «Ўзбекистон қўриқлари». Абдураззоқ ота кетмон чопди, арава минди, звено ва бригадага бошчилик қилди. Н. Сафаров, Оловли излар. Звено аъзоларининг ҳаммаси ҳам ўқийди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

2 с. т. Шундай ташкилий гуруҳнинг бошлиги. Канизак звено бу̀лар эмиш. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироҳлари.

3 кучма Бирор иш, ҳодиса, жараён ва ш. к. нинг узвий ҳисми. Тошкент врачлар малакасини ошириш институти соғлиҳни саҳлаш тизимининг муҳим звеноси булиб, методик ва мувофиҳлаштирувчи марказ ҳисобланади. Газетадан.

ЗЕБ [ф. زيب — зийнат; хусн] Безак, кўрк, оройиш. Одоб — кишининг зеби. Мақол. — Нуқта қуй назмингга, Эркин, Мухтасарлик сузга зеб, Йуқса, тонг отгунча шеъринг Булгуси достон қадар. Э. Вохидов, Муҳаббат.

Зеб бермоқ 1) безамоқ, ясатмоқ. [Ёрмат] Отга чиғаноқли асбобларни тақиб, ёлини қизил латталар билан ўраб, отнинг атрофида айланиб, унга жуда зеб берди. Ойбек, Танланган асарлар. [Алимат карвон] Ўзи ўлгудай от-аравага ишқибоз. Топганини отига сарфлаб, аравага зеб беради. Шуҳрат, Жаннат қидирганлар; 2) пардоз-

андоз қилмоқ, оро бермоқ. Узига зеб бериб кийинган ўрта ёшлардаги америка офицери газета ўқиб ўтирарди. Шухрат, Шинелли йиллар. [Фазлиддин] Аҳли растага ва ёш бойваччаларга яраша дурустгина кийинади, лекин ўзига ортиқча зеб бермайди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗЕБ-ЗИЙНАТ, зебу зийнат 1 Турли хил безаклар, зийнат буюмлар. Бавзан зебу зийнат тақинчоқларга бехад берилган аёллар ҳам учрайди. Р. Усмонов, Одобнома. Кийим-бош, зебу зийнат ишлаганга ярашади. С. Аҳмад, Қадрдон далалар.

2 кучма Кўрк, хусн, чирой. Яхши фазилатинг — зебу зийнатинг. Мақол. ■ Соғинган кунлар ва айрилиқ ойларида дилларга тугилган ноёб ва ширин, ҳаяжонли ва самимий сузлар севги суҳбатининг мундарижаси ва зеб-зийнати эди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

ЗЕБИГАРДОН [ф. زيبگردن — бўйинга тақиладиган безак] этн. Олтин ёки кумушдан ясалиб, бўйинга осиладиган зийнат буюми. Шахзода бир жилмайиб қаради-ю, кичкина оппоқ қўлларини шўх бир адо билан зебигардон устига қўйди. К. Яшин, Ҳамза. Бойваччароқ қизлар.. бўйинларига зебигардонлар, бўйинтуморлар, тиллақошлар ва тилла баргаклар тақиб олган. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

3EБО [ф. زيبا — чиройли] 1 Гоят гўзал, барно, келишган. [Самандарнинг] Қувончдан чақнаган кўзлари олдида ўша излагани зебо қиз намоён бўлди. С. Кароматов, Қалбимда куёш. Кийганида зебо қизлар янги либослар, Узбек дилин саховатин миннат-ла эслар. М. Шайхзода.

2 Хушманзара, кўркам, чиройли. Зебо ўлка. — Кўклам қизи юз очди, мусаффо безанибдир, Эгнида яшил жомаси зебо безанибдир. Хабибий. Бахор наққоши яна қўлига мўйқаламини олиб, табиат қўйнига зебо нақшлар сола бошлади. М. Осим, Карвон йўлларида.

3 Зебо (хотин-қизлар исми).

ЗЕБОЛАНМОҚ Чиройли бўлмоқ, гўзаллашмоқ. *Гулни ҳайрон қолдириб, зеболанибсиз мунча ҳам*. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра.

ЗЕБОЛИК Чиройлилик, гўзаллик. Зеболикда тенги йўқ қиз. **—** Қошингнинг қаролиги, Кўзингнинг зеболиги. «Оқ олма, қизил олма». **ЗЕБОҚАД** Қад-қомати келишган, хушқомат.

ЗЕБОКОМАТ қ. зебоқад.

ЗЕБРА [фр. zebre] Отсимонлар оиласига мансуб, Африка саванналарида яшайдиган, танаси алмашиниб келувчи оқ ва қора чизиқлар билан қопланган ёввойи ҳайвон. Аѝниқса, зебра, қўтос, бегемот, фил ва оҳуларнинг кўп тури тарқалган. «Фан ва турмуш».

ЗЕБУ [фр. zebu] Асосан Жанубий Осиё ва Шарқий Африка, қисман Америкада яшайдиган ўркачли хўкиз. Келиб чиқиши жихатдан қорамолга энг яқин турадиган хайвонлардан зебу ва қўтос хонакилаштирилган холда учрайди. Н. Мавлонов, Қорамолчилик.

ЗЕНИТ [фр. zenith < a. — йўл, мақсад; азимут] 1 от. астр. Осмон гумбазининг кузатувчи тепасидаги энг баланд нуқтаси.

2 сфт. ҳарб. Осмондаги нишонларни уриб туширишга, ўққа тутишга мўлжалланган. Битта самолётимизни зенит тупи туширди. «Шарқ юлдузи». Бехосдан ҳаво тревогаси эшитилди. Зенит тўплари гумбурлай бошлади. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЗЕНИТКА с. т. Зенит қуроли. Автоматик зенитка. Тепаликларнинг этагида оғир туплар, узун қувурлари кутарилган зениткалар турарди. А. Қахҳор, Олтин юлдуз.

ЗЕНИТЧИ Зенит қуролидан отувчи. Уқчи қисмларимиз эгаллаган линияларда зенитчилар йуқлигини пайқаган калхатлар янада пастлаб, марраларимизни бадтар чуқилашга тушди. Б. Имомов, Хорманг, қуролдошлар. Зенитчилар нишоннинг тезлиги, йуналишини аниқлаб, отишга тайёр эканлари ҳақида рапорт беришди. Газетадан.

ЗЕР [ϕ . زير — тагида, остида] Араб графикасида қисқа «и» унлисини англатадиган, ундош ҳарф остига қўйиладиган диакритик белги.

ЗЕР-ЗАБАР, зеру забар [ф. כיע – יכיע – сотки-устки, остида, устида], Араб ёзувида унлиларни ифодалаш учун ундош ҳарфнинг ости ва устига қўйиладиган диакритик белгилар. Муллалар ўқийди зеру забарни, Усталар ишлатар теша, табарни. «Хушкелди».

Зеру забар қилмоқ Остин-устун қилмоқ; тор-мор этмоқ, йўқ қилмоқ. Қайда бўлса топармиз, деб жуда шахар халқиниям зерзабар қилди. «Бахром ва Гуландом».

ЗЕРИКАРЛИ Кишини зериктирадиган, тоқатини тоқ қиладиган; қизиғи йўқ. Зерикарли китоб. Зерикарли суҳбат. ■ [Умматали] Радио эшитиб, ҳордиғини чиқармоқчи эди, зерикарли мавзуда суҳбат кетаётган экан. Шуҳрат, Жаннат қидирганлар. Биринчи кун жуда зерикарли ўтди. М. Ҳазратқулов, Журъат.

ЗЕРИКМОК 1 Бекорчиликдан сиқилмоқ, ишсизликдан диққати ошмоқ. Мирзаев шу куни жуда зерикди. Бу зерикиш кечқурунга бориб диққатликка айланди. А. Қаҳҳор, Асарлар. Уч кундан бери ёмгир эзиб ёгар, ҳашарчилар ишга чиқмай, зерикиб қолишганди. Ў. Ҳошимов, Бир томчи шудринг. Қишчиласи уйга қамалиб, зерикиб ўтирувчи ёшларга иш топилиб қолди. Мирмуҳсин, Меъмор. -Нури опа, зерикмадингизми? — деди танчага ўтни агдариб Гулнор. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Хар доим бир хил нарсани қилишдан безор бўлмоқ. [Отабек] Ўқишдан зериккан кезларида Хасаналининг дўконига чиқар эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Кун бўйи укамни етаклаб юраман. Зерикаман. С. Сиёев, Ёруғлик.

ЗЕРО [ф. نيرا — чунки] эрг. боғл. Чунки, негаки. [Абулмалих:] Хеч ким ишқни бунчалик таъриф қила олмаган. [Навоий:] Зеро, хеч ким ишқ жабрини менчалик тортмаган. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Зеро, қулёзмалар тавсифини бериш ва каталоглар яратиш филология фанининг энг мураккаб, энг масъулиятли соҳаларидан биридир. «ЎТА». Зеро, халқ шундай бир дарёйи азимки, у тошса, унинг мавжидан на шоҳнинг қасри, на дарвешнинг кулбаси қолур [деди Навоий]. Ойбек, Навоий.

ЗЕРОКИ [ф. زير اکه — негаки, чунки] қ. зеро. Зероки, Журжон шахридек ҳавоси мусаффо, суви тоза пойтахт тополмаймиз оламда. М. Осим, Карвон йўлларида. ..Зероки, дунёдаги энг яқин кишиси унга «кет!» амрини берган эди. А. Қодирий. Ўтган кунлар.

ЗЕФИР [юн. Zephyros — юнон мифологиясидаги гарбий шамол маъбуди номи] 1 Энсиз буйлама йуллари булган, юпқа ва нафис ип газлама. Оқ зефир. Зефир куйлак.

2 Мева шарбатига шакар қушиб пиширилган қуюқ ширинлик; мева қиёми.

 ${\bf 3EXH}$ [a. نهن — идрок, фаҳм; хотира] Тушуниш қобилияти; идрок, фаҳм. Бобур

ўз зехнининг гўё қайралиб, ўткирлашиб қолганини сезиб турарди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Меъморчиликда фақат зехну иқтидорнинг ўзи кифоя эмас. Мирмухсин, Меъмор. Унинг зехни жуда ўткир, ўзи тиришқоқ эди.. П. Қодиров, Уч илдиз.

Зехн солмоқ Диққат билан қарамоқ, диққат қилмоқ. Ота унга зехн солиб тикилди-да, туриб, эшикдан қаради. Ш. Холмирзаев, Оғир тош кўчса. Зехни ўткир Тез тушуна оладиган, ақлли, доно. Хирот шахрида Зайниддин деган бола бор эди. Зехни ўткир, тиришқоқ бўлгани учун, у мактабда ҳаммадан олдин ўқиш, ёзишни ўрганиб олган. М. Осим, Сехрли сўз. Зехни паст (ёки пўстак) Тез тушуна олмайдиган, ақли паст. Меьмор зехни пўстак корфармодан хафа бўлмай, ичида кулди. Мирмухсин, Меъмор.

ЗЕХНЛИ Тез идрок этадиган, укувли. Тиллахон ёшлигиданоқ чаққон, зеҳнли, зийрак қиз эди. «Саодат». Рост, бул ўғлингиз серғайрат ва зеҳнли эканлиги юриш-туриши, важоҳатидан билиниб турибдур. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

ЗИД(Д) [а. ച் — душман, рақиб; қара-ма-қаршилик] 1 Бир-бирига хилоф, қара-ма-қарши, акс, қарши. Тошпулатнинг ми-ясида бир-бирига зид фикрлар талашар эди. К. Яшин, Ҳамза. Авазнинг дилини бир-бирига зид, нохуш туйгулар тимдалаб ўтди. С. Сиёев, Аваз. Холиса эрининг майлларига бошқа зид чиқмасликка аҳд қилди. С. Нуров, Нарвон.

2 Бир-бирига душман бўлган, ўзаро келиштириб бўлмайдиган, қарама-қарши. Қандай қилиб сиз билан менинг дилим бир бўлсин! Хеч қачон бир бўлолмайди. Аксинча, ўт билан сувдек зид. П. Турсун, Ўқитувчи.

Бировнинг зиддига иш қилмоқ Бировга қарши иш қилмоқ, кимсага душманлик қилмоқ. Воқеадан хабарим бор. Тоҳиржон зиддингга иш қилмоқда. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра. Зидди заҳар эск. Заҳарга, заҳарланишга қарши қулланадиган дори. Заҳарланганда сут, катиқ зидди заҳар ҳисобланади.

ЗИДДИЯТ [а. ضنیت — душманлик, қарши чиқиш] 1 Бир-бирига хилофлик, фикрий қарама-қаршилик, акслик. Домла гапининг учини йўқотиб қуйдими ё фикридаги ошкор зиддиятдан хижолат тортдими, ямланиб қолди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Аммо мен инондим жаннатга бугун, Бу гап-

да йўқ асло зиддият, тугун. М. Шайхзода, Йиллар ва йўллар. Бояги мушкул зиддиятлар ҳали ҳам [Бобурнинг] хаёлини банд ҳилиб, кўнглида тугун бўлиб турибди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

2 Муросага келтириб бўлмайдиган қарама-қаршилик, душманлик, адоват. Муаррих
уч йиллик воқеалар тафсилотини баён қилар
экан, ўзи билан қўл остидаги кишилар ўртасида юз берган зиддиятларни ҳам очиқ-ойдин ёзаверади. «ЎТА». [Мулла Муҳиддин:]
Шуни биламанки, сизлар билан унинг ораларингизда сув билан ўт орасидаги каби зиддият бор. С. Айний, Эсдаликлар.

3 мнт. флс. Муҳокама юритишда, матнда, назарияда ва умуман предмет, ҳодисаларда бири иккинчисини инкор этадиган икки мулоҳазанинг мавжудлиги ва улар ўртасидаги муносабатлар. Зиддият ҳонуни.

ЗИДДИЯТЛИ Бир-бирига қарама-қарши, ўзаро ихтилофли. Хозирги замон поэзиясида руй бераётган жараёнлар турмушнинг узи каби мураккаб ва зиддиятли. Газетадан.

ЗИДЛИК айн. **зиддият.** Синонимларнинг ўз табиатида «иккилик» — зидлик мавжуддир. «ЎТА».

ЗИДЛОВЧИ: зидловчи богловчилар тлш. Тенг хукуқли гап бўлакларини ёки гапларни бир-бирига зидлаб боглайдиган ёрдамчи сўзлар (мас, аммо, лекин, бирок). Зидловчи богловчи бир уюшиқ бўлак таркибида, икки бўлак ёки ҳар бир жуфт орасида келиши мумкин. «ЎТА.

ЗИЁ [а. — нур; йилтираш] 1 Ёгду, ёруглик, нур. Қаердандир отилган мушакнинг куз қамаштирувчи ёрқин зиёси тунни гуё кундузга айлантириб юборди. Н. Сафаров, Водиллик қахрамон, Оромбахш тонг! Тог орқасидан кутарилаётган қуёшнинг дастлабки заррин зиёлари шийпон тепасидаги шохлар, дарахтларнинг учларига тушди. Р. Файзий, Чулга баҳор келди.

2 кучма Билим, маърифат, илм; онгни ёритувчи хар қандай нарса. У [китоб] инсон онгини пешлаб, зиё сари йулини нурафшон қилувчи машъал эканлиги азалдан маълум. Газетадан. [Гули:] Газал эрмас, бу бир мехри гиёдур, Мунаввар айлаган дилни зиёдур. Уйгун ва И. Султон, Алишер Навоий. Гап одамларнинг номида эмас, албатта. Гап республикада зиё тарқатиб келаётган муҳтарам уҳитувчиларимиз, уларнинг беминнат, лекин

машаққатли мехнатидадир. Н. Сафаров, Оловли излар.

3 Зиё (эркаклар исми).

3ИЁД [а. زياد — кўп, ортиқча; қўшимча] 1 рвш. Ортиқ, кўп, бисёр. Гужбогда юздан зиёд хонадон бор. «Ёшлик». Хозиргача 3 минг тоннадан зиёд «оқ олтин» терган бўлажак шифокорлар кун сайин ғайратга ғайрат қушияпти. Газетадан. [Хосият:] Мен сени ўз боламдан зиёд қилиб, елкамда кўтариб катта қилганман.. Н. Сафаров, Шарқ тонги.

2 Зиёд (эркаклар исми)

ЗИЁДА [а. қушилиш, қушилиш, қушимча] 1 қ. зиёд 1. Аламли дардлари булар зиёда, Жафо курар йулда пойи-пиёда. «Ойсулув». Булурми зулм бундан ҳам зиёда? С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра.

2 кўчма Аъло, яхши. Анаш халфа. Табиат уни баркамол этиб яратмиш: хусну малохатию ақлу заковати бир-биридан зиёда. С. Сиёев, Аваз. Айтиш қийин, дустим, дафъатан: Ширинликда нима зиёда? Гудак учун она кўксидан Ширин нарса йўқдир дунёда. Э. Вохидов, Мухаббат.

3 Зиёда (хотин-қизлар исми).

Давлатингиз зиёда бўлсин Бой бўлинг, бадавлат бўлинг. Илохо, бегунох гудакларнинг дуойи хайри ила умрлари узун, давлатлари зиёда булгай. С. Сиёев, Ёруглик.

ЗИЁКОР [а.+ ф. ضیاکار — зиё, билим тарқатувчи, маърифатпарвар, билим тарғиб қилувчи. Кутубхонанинг ўзида зиёкорлар улуғ саналарга китоб кўргазмалари ўтказишмоқда. Газетадан. Зиёкор ўқитувчи мудом порлаб нур бермоғи, ўз зиёсидан авлодни бахраманд қилмоғи лозим. Р. Усмонов, Одобнома.

ЗИЁЛИ Ақлий мехнат билан шуғулланувчи; илмли, ўқимишли, маърифатли. Қишлоқ зиёлилари. ■ Минбарлардан халқ зиёлилари шарафига табрик сўзлари янграмоқда. Газетадан. - Инженерлар хам зиёли хисобланадими? — деди Ёқубжон Саидийга қараб. А. Қаҳҳор, Сароб.

3ИЁН [а. زیان — зарар; йўқотиш] айн. зарар. Зиён келтирмоқ. Зиён курмоқ. ■ Сен чурвақаларнинг қўлидан келадигани шу-да! Ишга зиён етказишдан бўлакни билмайсанлар. Х. Назир, Сўнмас чақмоқлар. Шаҳар кўчасида тутун бурқситиб юрган машинанинг зиёни баъзан у келтирган фойдадан ҳам кўпдир. Газетадан.

Бир мири ҳаён, уч мири зиён Фойдасидан кўра зиёни кўп. Бундай одамлардан бир мири ҳаён, уч мири зиён. С. Кароматов, Олтин қум.

ЗИЁН-ЗАХМАТ қ. зиён. Утган мавсумда у бир оз катта тезлик режимида ишлаб курган, бундан ўзига хеч қандай зиён-заҳмат етганини сезгани йуқ. О. Муминов, Хиёбондаги уч учрашув.

ЗИЁНЛИ айн. зарарли. Зиёнли иш. Зи-ёнли хашарот. Чекиш зиёнли.

ЗИЁНЧИ Зарар етказувчи, зараркунанда. Сизга бошқа одамлар тўсқинлик қилди, бўлмаса, бундай зиёнчилар, хушомадгўйларни уриб, патини тўзитиб юборар эдингиз! А. Қахҳор, Мунофиқ.

ЗИЁРАТ [а. زيارت — ташриф, табаррук жойларга сафар қилиш] 1 дин. Муқаддас жойларга, мозор ва қабристонларга бориб сиғиниш. Шунинг учун чинорнинг зиёратига атроф-теваракдан ҳар ѝили тумонат одам келиб кетади. А. Мухтор, Чинор.

2 Хурмат ёки расмият юзасидан кекса, табаррук кишилар, хурматли зотлар хузурига ташриф буюриб, уларнинг холидан хабар олиш, уларни муборакбод қилиш. -Отамни зиёрат этгали келиб эдим, — деди Аматжон. С. Сиёев, Ёруглик. -Мирзо Анвар инимга худо мартаба ато қилган эмиш деб эшитдим, — деди Сафар бузчи, — пиримни зиёрат қилай, деб келяпман. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

Хам зиёрат, ҳам тижорат Сафар баҳонасида бошқа ишни битириб келиш. Эшон сузини тамом қилғач, мулла Муҳаммад Салим унга: -Демак, сизнинг сафарингиз ҳам зиёрат, ҳам тижорат экан-да, — деди. С. Айний, Дохунда.

ЗИЁРАТГОХ [а. + ф. زيارتگاه — сиғиниладиган, зиёрат қилинадиган жой] 1 Зиёрат қилинадиган муқаддас жой, табаррук қадамжо (азиз-авлиёларнинг мақбараси ёки туғилган, яшаган жойи). «Занги бобо» зиёратгохи бир мақбарадир. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Кеча-кундуз зиёратгоҳ гавжум бўлар одамга. У. Исмоилов, Сайланма.

2 Кишилар кўп борадиган, йигиладиган мўътабар жой. Бегимқул ўзбек ўғлони бўлса ҳам, унинг қони Белоруссия тупрогига тўкилди. Шу боисдан унинг қабри белоруслар учун зиёратгоҳга айланди. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЗИЁРАТХОНА [зиёрат+хона] дин. Зиёратгоҳнинг зиёратчилар тавоф қиладиган биноси, хонаси. Бойқушлар уяси бўлган икки туп чинорнинг қаршисида гумбазга рўбарў қилиб солинган айвон — зиёратхона бор. А. Қодирий, Ўтган күнлар.

ЗИЕРАТЧИ дин. Муқаддас жойларга зиёратга борган ёки борувчи киши. Дарвозани тақиллатиб чарчаган зиёратчилар қушни томондан ошиб, дарвозани очдилар. У Исмоилов, Сайланма. У мозорга теваракатрофдан зиёратчилар.. турли-туман назрниёзлар ва шу жумладан егулик нарсалар куп келтирар эканлар. С. Айний, Эсдаликлар. Шаҳарларнинг маъмуриятлари.. зиёратчиларнинг мамнун булиши учун барча тадбирларни курмоқдалар. Газетадан.

ЗИЁФАТ [а. — меҳмондорчилик; меҳмондўстлик] 1 Тантанали меҳмондорчилик, банкет. Зиёфат охирлади. ■ Оҳшом тушиб, зиёфат яримлаганда, ҳовлиҳиб ҳудайчи кирди. С. Сиёев, Аваз. Жўраларингни чаҳириб, зиёфат ҳилиб бер, жили яланғоч бўлиб ҳолмассан [деди бригадир]. С. Нуров, Майсаларни аёз урмайди.

2 Умуман, меҳмондорчилик, меҳмон қилиш. Ҳакимбойвачча. бир катта хитой лаганда уйилган қирғовул, каклик гушти қовурмаси билан [элликбошини] зиёфат қилди. Ойбек, Танланган асарлар.

3 Таом, емак; егуликлар. Шоназар зиёфат келтирди. Хакимжон билан Зевархон шу вақт-да хуржундан шахматни олиб, эрмак қилиб ўйнаб ўтиришди. «Тоҳир ва Зуҳра». Шунча еган зиёфатинг бас энди. Жонинг бўлса, ўзинг қилгин амалинг. «Баҳром ва Гуландом».

ЗИЖ [а. زيگ ب ح ريځ — астрономик жадвал] астр. Куёш, Ой ва б. йирик сайёраларнинг юлдузлараро ҳаракатини, уларнинг самодаги вазиятини кўрсатувчи жадвал; астрономик жадвал (шундай жадваллар асосида тақвимлар тузилади). Аслида Ер ҳаракатда, деб фараз қилганимизда ҳам, бу ҳол ҳисоб ва зижларимизнинг моҳиятини ўзгартирмаган бўлур эрди. «Фан ва турмуш».

ЗИЙНАТ [а. زينت — безак, пардоз; безатиш] 1 Зеб, чирой бериш учун хизмат қилувчи буюм; безак. Зийнат асбоблари. — Унсин онасидан ёдгор қолған ва ягона зийнати булған юпқагина эски билагузукни айлантириб гапирди. Ойбек, Танланган асарлар. Онамдан теккан мерос, Етти пуштимга

асос. У на зийнат, на давлат, На сукунат, на рохат. Г. Жўраева, Икбол.

2 кўчма. Хусн, кўрк берувчи нарса; кўрк; иззат-хурмат. Камтарлик — инсон зийнати. Мақол. ■ Дастурхон — одамнинг зийнати, болам. Одам олдига дастурхон ёйиш — ота-бобомиздан қолган расм. П. Турсун. Ўқитувчи. Ўрнидан туриб чой бериш одамзоднинг зийнатидир, келинларнинг бор-йўги келинлиги ҳам шунда-ку! А. Қодирий. Ўтган кунлар.

3 Зийнат (эркаклар ва хотин-қизлар исми).

ЗИЙНАТЛАМОҚ Безамоқ, нақшлар билан чирой бермоқ. Хоразм тупроғида етилган тотли мевалар, туркман отлари, эроний гиламлар, Хива заргарлари зийнатлаган тилла буюмлар, той-той ипак ўрамлари император ҳазратларига пешкаш қилинади. С. Сиёев, Аваз.

ЗИЙНАТЛИ 1 Зийнат берилган, нақшлар билан безатилган. Зийнатли камар. Зийнатли такинчок.

2 кучма Гўзал, чиройли, кўркам. Зийнатли турмуш.

ЗИЙРАК [ф. زيرك — чаққон, эпчил; оқил, доно] Тез фаҳмлайдиган, фаҳми тез, сезгир. Кексалик тоши, ғам юки остида қад-ди букчайған бу зийрак чол аёлларнинг аҳволи руҳиясини сезди, англади. Ҳ. Ғулом, Машъал. Тиллахон ёшлигиданоқ чаққон, зеҳнли, зийрак қиз эди. Ж. Сейтназаров, Тиллахоннинг қувончи. «Зийрак» деган сўз нимаю, «Анқов» деган нимадир? Бу сўзларнинг маъносини, Айтинг-чи, ким билади? Қ. Муҳаммадий, Зийрак ва анқов.

ЗИЙРАКЛИК Фахми тезлик, сезгирлик. Элмурод саволларнинг мазмунини дарров англаб, рахбарнинг бунчалик одампарварлиги ва зийраклигига жуда койил бўлди. П. Турсун. Ўкитувчи. Жўракул ўзининг зийраклиги, билими, кобилияти ва жўшкин ғайрати билан командирлар эътиборини ўзига тортди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Гуломжон зийраклик килиб, Ахмад акани олиб чикиб кетмаганида, хунукрок вокеа рўй бериши турган гап эди. Р. Файзий, Хазрати инсон.

3ИКР [а. نكر — эслаш, ёдлаш; хотира] 1: зикр этмоқ (ёки қилмоқ) кт. Эсламоқ, ёдга олмоқ, қайд қилмоқ. Навоий юқорида номлари зикр этиб ўтилган шоирлар билан яқин-

дан таниш булган. «ЎТА». Айниқса қуйида зикр қиладирган ҳолимиз бу икки опа-сингилнинг характердаги фарқларини очиб курсатиш учун етадир. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 дин. Тасаввуфда мусулмонларнинг худони ёдга олиш билан боглиқ маросими ва шу маросимда айтиладиган мусиқий-шеърий туркум. Биз зикрдан гузарга чиқиб, ҳар ер-ҳар ерда бўлаётган базмларни тамошо қилдик. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Халфаларни ҳам таклиф этинг, зикр олдидан овқатланиб олишсин. Ё. Шукуров, Қасос.

ЗИКР-САМО, зикру само [а. с\underschaft | а. номини айтиш ва тинглаш] қ. зикр 2. Илмнинг, санъатнинг, китобнинг ўрнини сўфиларнинг тасбехи, каромати, зикру самоси эгаллади. Ойбек, Навоий.

ЗИКРХОНА [зикр + хона] Зикр тушиладиган ёки тушилаётган жой, хона.

Зикрхона у ерда, ҳалимхона бу ерда Хизматни бирор ерда ҳилиб, ҳаҳини бошҳа ерда талаб ҳилинганда айтиладиган ибора.

ЗИКРЧИ Зикр тушувчи одам, зикр қатнашчиси. Бобом «хув» деб, дарров уртадаги зикрчиларга қушилиб, зикр тушиб кетди. Ойбек, Болалик.

ЗИЛ І Ердан узиб бўлмайдиган даражада огир (нарса, юк ҳақида). Зил юк. ■ Лойга тушди югуриб шу чоғ, Зил шотини кўтарди азот. Мирмуҳсин. Шофёр зил гавдасини бир тебратиб қуйиб, яна гапга тушиб кетди. «Муштум».

ЗИЛ II [а. ضلّ – йўлдан озиш, адашиш; ҳалокат] Кишига оғир ботадиган, оғир те-гадиган. Хазил, ҳазилнинг таги зил. Мақол.

Ичдан зил кетмоқ 1) қаттиқ мулзам бўлмоқ, хижолат тортмоқ; 2) алам ва ҳасаддан эзилмоқ, руҳан қийналмоқ. Натижада ютуқларимизни кўролмай, ич-ичидан зил кетаётган душманларимиз шармандаю шармисор бўлди. Н. Сафаров, Оловли излар; 3) қўрқиб хавотирликка тушмоқ, ич-ичидан қўрқмоқ. Мадумар ҳокимнинг совуқ муомаласини кўриб, ичидан зил кетди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЗИЛ III Бир-бирига уриб чалинадиган, металл дисклар шаклидаги мусиқа асбоби; қ. гонг 1. - Маданият уйи асбоблар сотиб олгани пул берди. Хозироқ барабан, зил, карнай сотиб олдик, — деди Собиржон Машрабга. Ш. Саъдулла, Икки билагузук.

ЗИЛДАЙ, =дек Жуда оғир, кўтариб бўлмас даражада оғир. Поезд жўнашига учинчи кўнгирок урилганда, икки кўлида зилдек чамадон кўтарган, бўйни елкасига туташиб кетган бир киши кирди. С. Аҳмад, Сайланма. Кайфияти бешбаттар хуфтон бўлган Фармонов уйга қайтди-ю, ечинмасдан, зилдай гавдасини диванга ташлади. «Мүштүм».

ЗИЛ-ЗАМБИЛ қ. зилдай. Зил-замбил гилам. — Каттақурғон шахридаги комбинат ишлаб чиқараётган зил-замбил столлар, диванларни урнидан қузғатиш учун кутарма кран керак. О. Юнус, Қочинг, телефон жиринглаяпти. Кетмонни кутарай десам — зилзамбил. Х. Назир, Ёнар дарё. Олинган намуналарни Викторнинг зил-замбил чамадонига солиб, узи тушак-қопга кирди. С. Кароматов, Олтин кум.

Зил-замбил бўлмоқ Хижолатдан ноқулай ҳолатда қолмоқ, изза бўлмоқ. *Мен зил-зам*бил бўлиб, ерга кириб кетай дедим. Ойдин, Садағанг бўлай, командир.

ЗИЛЗИЛА [а. し; — ер силкиниши, титраши] Табиий сабаб орқасида вужудга келадиган ер ости силкиниши ва тебраниши; ер қимирлаши. Бир нафаслик зилзиладан кечаги шаҳарлар саҳрога айланди. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиғи. Тошкент зилзиладан кейин янги куриниш олди. Газетадан. Кундузги олти балли зилзила, иморатларнинг қисир-қисири ваҳимани кучайтирди. Мирмуҳсин, Умид.

ЗИЛЗИЛАБАРДОШ [а.+ ф. زلزلهبرداش — зилзилага чидамли] Ер силкинишларига, зилзилага чидайдиган, бардош берадиган. Зилзилабардош иморатлар.

ЗИЛЗИЛАШУНОСЛИК Геофизиканинг зилзиланинг содир бўлиш сабабларини, унинг оқибатларини ўрганувчи бўлими; сейсмология. *Ўрта Осиёда зилзилашунослик фанини ривожлантириш халқ хўжа*лиги тараққиётида катта аҳамиятга эгадир. «Фан ва турмуш».

ЗИЛЛАТ [а. ப் — хорлик, хўрланиш; шармсорлик] кт. Камситиш, хўрлаш, ҳақорат; тубанлик. -Шунда биз зорликдан, зиллатдан қутулурмиз, тинч бўлурмиз, ватанимиз тинч бўлсин, омин! — деди оломон. Ойбек, Нур қидириб. Ҳар балодан асрагучи энг муҳим қиммат яроғ — Тири ваҳшат, ханжари зиллатга қалқондир китоб. Ҳамза, Танланган асарлар.

ЗИЛОЛ [а. Уу — тоза, булоқ суви] кт. Нихоят даражада тиник, шаффоф. Зилол сув.

— Йўл ёқасидаги ариқда зилол сув мавжуриб оқмоқда. Н. Сафаров, Оловли излар. Улар [Тургун ва Саодат] пастга тушганда, дарёнинг зилол суви бўтана бўлиб, киргоқдан оша бошлаган эди. О. Ёқубов, Тог қизи. Зилол сувнинг ойинасида Иккисининг акси жонланар. Х. Олимжон, Икки қизнинг хикояси.

ЗИМ: зим (ёки зим-ғойиб) бўлмоқ Йўқ бўлмоқ, гойиб бўлмоқ, йўқолмоқ, бедарак кетмоқ. Бир ҳафтадан бери қаёққа зим бўлдинг? З. Фатхуллин, Оби ҳаёт. Қилғилиқни қилиб бўлиб, бандитлар бирпасда зим-ғойиб бўлдилар. Ё. Хаимов, М. Раҳмон, Ҳаётмамот. Икромжон диванга ўтириб қолди. Турсунойнинг завқи зим-ғойиб бўлди. Ш. Холмирзаев, Огир тош кўчса.

ЗИМДАН [а. — билвосита, яширинча] рвш. Махфий суратда, яширинча, билдирмасдан. Зимдан кузатмоқ. — Пайғамов мийиғида кулиб, кампирга зимдан қаради. С. Нуров, Нарвон. Алимардон чойни оларкан, зимдан унга қараб қўйди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. [Ашурхон] Ширмонхоннинг унга зимдан тикилиб турганини сезиб, безовталанди. С. Зуннунова, Олов. [Майна] Ошиқ йигитларнинг кўзлари ва илиқ табассумлари ҳақида зимдан ўйлаб, яна ўзидан-ўзи уялиб кетарди. Ш. Тошматов, Эрк қуши.

ЗИМ-ЗИЁ [ф. سیمسیاه — «сиёх» сўзининг куч. шакли: тўқ қора] Хеч нарсани кўриб бўлмайдиган даражада қоронғи; қопқоронғи, тим қоронғи. Зим-зиё тун. Шехмонлар кўчага чиққанда, атроф зим-зиё, юлдузлар улкан қора чодирга қадалган бехисоб чироқлардек йилтилларди. С. Кароматов, Сўнгги бархан. Нестеренколар қайиқларда ўтириб олиб, зим-зиё тунда дарёда.. эшкак тортиб борардилар. Н. Сафаров, Оловли излар. Чирилдоқлар овозига тўла зим-зиё чўл кечаси. М. Мансуров, Ёмби.

Зим-зиё бўлмоқ айн. зим (ёки зим-гойиб) бўлмоқ қ. зим. - Оппоқ қизим, жуда зим-зиё бўлиб кетдинг? Хабар хам олай демайсан? — деди Мурод ота. И. Ўктамов, Хикоялар. [Ашир] Зим-зиё бўлиб кетиб, бирдан шахардаги чайқов бозор ўртасидан шўнгиб чиқди. С. Анорбоев, Оқсой. Зим-зиё қилмоқ Йўқ қилиб юбормоқ, йўқотмоқ; ўзлаштириб олмоқ.

ЗИМИСТОН [ф. زمستان — қиш] 1 Қиш. Зимистон фаслида кирсанг уйингга, Хузури дил, чу боғу бўстон печ. Муқимий. Хар майса, қиёқ қиш уйқусидан уйғониб, зимистон совуқларидан қутулиб, яйраб-яшнаган. Ш. Рашидов, Асарлар.

2 Ёруғлик, офтоб нури тушмаган жой; қоронғилик. Зимистон. Эшик тирқишидан ипдек нур тушиб турибди. С. Сиёев, Аваз. Осмонда қора булутлар пайдо булиб, ўрмон ичини зимистонга айлантирди. А. Раҳмат, Эллик бир баҳодир.

3 сфт. кучма Қоп-қоронғи, тим қоронғи, зим-зиё. Долон кундуз кунлари ҳам қоронғи — зимистон булади. Ж. Шарипов, Хоразм. Кузимни очсам — уй зимистон, болишни қучоқлаб ётибман. Т. Мурод, От кишнаган оқшом. Уйнинг ичи зимистон эди. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

4 кучма Рушноликдан махрум, зиёдан махрум хаёт. Не зотлар утдилар хасратга тулиб, Кунлари зимистон, туни сим-сиёх. А. Орипов, Йиллар армони. Ёруг дунё шу экан, деб зимистонга куникиб қолганмиз [деди Онахон]. А. Мухтор, Опа-сингиллар. Зимистонинг битди энди, Тургуной, Бахтинг кулди бамисоли тулган ой. И. Султон, Номаълум киши.

5 кучма Номаълум, қоронғи нарса; номаълумлик. -У одамнинг ўтмиши зимистон. Ана шу ўтмишини яшириб юради, — деди Сартаков. И. Қаландаров, Шохидамас, баргида.

ЗИММА [а. نه — таъминлаш, химоя, карз; виждон; масъулият] (фақат ж. к., ў. -п. к. ва ч. к. шаклида эгалик қушимчалари билан ишлатилади) Кимсанинг гарданидаги, бўйнидаги иш, вазифа, масъулият, бурч. Агар сен бу ёқни ўз зиммангга оладиган бўлсанг, бу томондан хам хотиржам бўламан. А. Қодирий, Обид кетмон. Ишнинг оғири масъул котибнинг буйнида, журнал чиқариш деярли шу туртликнинг зиммасида эди. Ф. Мусажонов, Химмат. Аввал бу юмушлар Мамарайим аканинг зиммасида экан. «Шарқ юлдузи».

Зиммасига олмоқ Гарданига олмоқ. Хўжалигимиз дехконлари ўз зиммаларига олган давлат топширигини шараф билан адо этдилар. «Ўзбекистон қўриклари». Зиммасига тушмоқ Гарданига тушмоқ. -Зиммамизга тушадиган ишни билиб олайлик, ўрток раис, — деди ярим ҳазил оҳангда Дмитрий Николаевич. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди. Зиммасига юкламоқ. Гарданига юкламоқ. Ҳақиқатан ҳам батальон зиммасига катта масъулият юклатилган. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЗИМН [а. ضمن — таркибидаги, ичида-ги нарса] кт. Мазмун, мохият; асос, замин. Биз бул ғазал мусаннифини тутиб, сазойи этишни эмас, ғазал зимнидаги сўзларни мушохада қилиб кўрмогимиз мақбулдир. С. Сиёев, Аваз.

ЗИМНАН [а. ضمنأ – билвосита, яширинча] эск. айн. зимдан. Зимнан кузатмоқ.

ЗИМ-ГОЙИБ: зим-гойиб бўлмок к. зим.

ЗИНА [ф. زينه — погона, даража; нарвон, пиллапоя] 1 Бино ва иншоотларда юқорига чиқиш ёки пастга тушиш учун мўлжаллаб ясалган погонали қурилма ва унинг ҳар бир погонаси; зинапоя. *Fиштин зина. Мармар зина. Зинадан чиқмоқ.* — ҳамдам ака айвон зинаси олдида тухтади. С. Зуннунова, Гулхан. [Алимардон] Кампирнинг гапларини эшитиб ҳам ўтирмай, зиналардан чопиб тушиб кетди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Сафарали бир зина пастга тушган эди, орқада рус қизи бир нима деди. Ойдин, Келин ўгил туғибди.

2 Остона, бўсаға. Эшик очилиб, шоп мўйлов, гўштдор юзидан захар томчилаган Мочалов билан бирга унинг каби погонли, ярог-аслахали.. тўра зинада қаққайди. Ойбек, Танланган асарлар. Узоқдан дарвозамиз кўринганда, юрагим шув этиб кетди. Дарвоза зинасида кимдир чўққайиб ўтирарди. Ў. Усмонов, Сирли сохил.

3 кучма Босқич, поғона; марта, карра. Хоннинг йўлбошчиси бўлган кишининг узи зулмда Азизбекдан неча зина баланд ўринни ишғол этувчи кимса булса, биз қандоқ қилайлик! А. Қодирий, Утган кунлар.

ЗИНАПОЯ [ф. زينهايه , зина 1. Бугун Бобур келишидан олдин Хўжа Абдуллонинг фармойиши билан қасрнинг зинапояларига яна пойандоз тушалди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Латифий Фотиманинг қулидан ушлаб, зинапоядан четроққа тортди. П. Турсун, Укитувчи.

ЗИНГИЛ: зингил солмоқ шв. Разм солмоқ, астойдил, синчковлик билан тикилмоқ. Намозшом эса чорпояда терлаб-пишиб ёвғон шўрвага нон буктириб еяётган жигар-

банди — Қодирга зингил солиб қаради, хўп оғиз жуфтлаб кўрди, аммо истихола қилди, индамади. «Ёшлик».

ЗИНДА [ф. زنده — жонли, тирик] 1 эск. Тирик, барҳаёт.

Зинда қилмоқ Тирилтирмоқ; ҳаёт, жон бахш этмоқ. [Ҳайитжон Тўлахонга:] Бир аканг борки, мурдани зинда, зиндани газанда қилади. Ҳамза, Паранжи сирлари. Фироқингда гоҳи юз ўлдириб, гоҳ зиндалар қилдинг. Висолинг заҳридан нўш айласам, сен ғамзалар қилдинг. «Муштум».

2 қарғ. Ўлгур, бадбахт. Остонада ўлигинг қолсин, зинда! Хамза, Паранжи сирлари. Илоё ўнгланмасин, мени куйдирган зинда! [деди Холжон]. Уйгун, Асарлар.

ЗИНДОН [ф. زندان — турма, қамоқхона; бандихона] 1 тар. Амир ва хонлар замонида ер остига қурилган зах ва қоронғи қамоқхона. Зулм зиндондан ёмон. Мақол. — Махбусларга тўлиб зиндонлар, Адолат деб тўкилди қонлар. Э. Рахим, Янги қадам.

2 кучма Азоб-уқубат макони; азобхона, ғурбатхона. Хуросон олимлар учун зиндон [деди Бадиа]. Мирмуҳсин, Меъмор. Ҳеч маслаҳат чиқмади, Эр ва хотин бемадор: Булган эди кенг дунё Булар учун зиндон, тор. Ғайратий. Гуландом дуторни олиб созларкан, деди: -Дутор булмаса, бу зиндонда юрагим ёрилиб улар эдим. Ойбек, Танланган асарлар.

Кўча хандон, уй зиндон Кўчада ўйнабкулиб юрувчи, уйда ғазабини сочувчи одам ҳақида. [Нафиса] Бундай қараса, қизи Сурайёнинг тили «қақа», «шоколад»га келиб, пилдираб юриб ҳам кетдики. Аъзам димогидан тушмайди, юзингда кўзинг борми, демайди. Кўча хандон, уй зиндон. Шуҳрат, Жаннат қидирганлар.

ЗИНДОНБАНД [ф. زندانبند — зиндонга қамалған] Зиндонга солинган, қамалған. Амир уларни яна дарҳол ушлатиб қаматди, ўлдирди, зиндонбанд қилди. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк.

ЗИНДОНБОН [ф. زندانبان — зиндон қўриқчиси] Зиндон қоровули. Улар қальа дарвозаси ёнига етиб келиб, зиндонбонларга йўлиқишди. Мирмуҳсин, Меъмор. Зиндон ёнига бориб, зиндонбон билан гаплашди. С. Сиёев, Аваз. Зиндонбон, бекларнинг қошига бориб, маълум қилди. «Эрали ва Шерали».

ЗИНДОНИ [ϕ . زندانی — маҳбус] c.~m. Баданга чиққан катта, ёмон яра.

Пулига зиндони чиқибдими Ўз пулини қизғаниб, бировдан тама қилувчиларга нисбатан қўлланадиган ибора.

ЗИНДОНЧИ с. т. Зиндонбон.

ЗИННИХ с. т. Зирних.

ЗИНО [а. زئاء — бевафолик, бузуқлик; фохишалик] 1 Никоҳсиз, ношаръий жинсий алоқада бўлиш; фаҳш. Бир шаҳарда бир бузуқ хотин бор экан. Шу хотин қариганда, қиёмат ваҳмига тушиб, аъламнинг олдига борибди: -Аълам почча, киши зино қилса нима бўлади? — деб сурабди. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари. Мана шу табиати билан у [Қосим ювош] хиёнат, зинони билмаган ибтидоий давр одамларини эслатарди. Ў. Ҳакимали, Навбаҳор.

2 кучма Гунох, айб. -Бомдод намозида ё шариатга, ёинки зино ишларга руйхушлигингизни аён қилинг, — деди мударрис Мамаражаб. С. Сиёев, Қиз боланинг панди. Насриддин ҳам кетар сал йироқ, Юз бермасин тағин бир зино. М. Али, Боқий дунё.

Валади зино κ . валад 1.

ЗИНОКОР [а.+ф. נוكוر – зино қилувчи, бузуқ] Зино ишлар қилувчи; бузуқ, фосиқ. Асрорқул кулиб: -Зинокор! — деди тавнали оҳангда. — Уялмайсанми? Н. Қиличев, Ёронгул.

ЗИНОКОРЛИК Хиёнат, бузуқлик, фахш.

ЗИНХОНА 1 қ. зиндон 1. Беш минутдан кейин бойнинг зинхонасида «вой жоним» деб ётганлар устига яна икки банди ортган эди. С. Айний, Қуллар. Катта бинонинг унг тарафида хонақох ва чап томонида икки қаватли иморат, унинг ости зинхона ва устки қисмида қатор хужралар. А. Ҳакимов, Илон изидан.

2 кўчма Фахш, гунох ишлар билан шугулланадиган жой. Ишдан кетсам кетаманки, бу идорани — бу пирхонани зинхона қилишингизга ѝул қўймайман. Н. Аминов, Ёлғончи фаришталар.

ЗИНҚАРЧА шв. айн. жинқарча 1. Фақат «Равшан» ва «Қундуз билан Юлдуз» достонларининг ўзидагина бахрин.. зинқарча, зарғалдоқ.. каби олтмишга яқин қуш номлари тилга олинади. «ЎТА».

2 айн. жинқарча 2. - Хўш, ўзингча фалсафа деб ўйлаган бу одобсиз сафсатанг билан нима демоқчисан? Мени илон қиляпсанми, зинқарча?! — деди Фосих афанди Дилшодга. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЗИНГИЛЛАМОҚ 1 Жуда тез юрмоқ, зипилламоқ, ғизилламоқ. Фойтунчи ирғиб тушиб, Калтаминор томон зингиллаб кетди. С. Сиёев, Аваз. Узингиллаганича навбатчи аёл ўтирадиган томонга кетди. Л. Тожиева, Мехрим сизга, одамлар. Кенжа зингиллаганича уйга чопиб кетди. Н. Фозилов, Оқим.

ЗИНХОР-БАЗИНХОР рвш. Сира ҳам, асло-асло. Маждиддин.. жаҳлли товуш билан гапирди: -Сиз бу сўзни иккинчи дафьа зинҳор-базинҳор оғзингиздан чиҳарманг. Ойбек, Навоий. Йуҳ, Султон дардини жиянига зинҳор-базинҳор ошкор этмоҳчи эмас. Х. Султонов, Онамнинг юрти. [Содиҳжон:] -Юлдузхон чиндан ҳам сенга кўнгил ҳуйган бўлсая, сен буни сезсанг ҳам, зинҳор-базинҳор сир бой берма, — деди ўзига ўзи. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЗИП: зип этиб Жуда тез, елдай учиб. Зип этиб трамвайга чикиб олдим.

ЗИПИЛЛАМОҚ с. т. Гизилламоқ, жуда тез юрмоқ, елмоқ. Бир оздан сунг амакиси ховлига чиқди ва зипиллаб ошхонага кирди. П. Турсун, Ўқитувчи. Ўзи бебахо дастёр-а, зипиллаб, ҳамма ишни битиради бир зумда. С. Нуров, Нарвон. Акам булса, отам уйдан кетиши билан, тегирмон бошига қараб зипиллайди. А. Кўчимов, Халқа.

ЗИР І рвш. Иш-ҳаракатнинг тез, чаққон бажарилишини, қайта-қайта амалга ошишини билдирадиган сўз. Хизматкор хотин зир югуриб, чой тайёрларди. Мирмухсин, Умид. Мехмонларга хали у, хали буни ташиб, ташкари ховли билан ичкари ховли ўртасида зир югурдим. П. Турсун, Ўкитувчи. Нахотки икки йилдан бери бир бечорани зир катнатиб овора килсалар, Тошкент кишлоги билан Маргилоннинг ораси озгина йўлми ахир? А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗИР II тақл. с. Ларзадан тебранувчи нарсаларнинг ҳаракати ва товуши ҳақида. Портлаш зарбидан ойналар зир этиб кетди.

→ Руҳли, кучли кукракдан чиққан бу ашула теваракни зир эттириб юборгудек, Отабекка ҳам бошқача бир таьсир берадир. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

Зир титрамоқ 1) совукдан, қўрқув ёки ҳаяжондан қаттиқ қалтирамоқ. Зир титрадим, бир қўрқдимки, нафасларим бўгилиб кетди. Ойбек, Нур қидириб. Зумрад зир титраб, ҳамма уйни айланиб чиқди. С. Сиёев, Отлиқ аёл; 2) кўчма жуда ҳам қўрқмоқ, ҳайиқмоқ. У мендан зир титрайди. — Такяхона эшиги ичкаридан тарс-тарс урилди. Эшони судур зир титради. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк. Юраги зир этмоқ Юраги шув этмоқ, юраги гуп-гуп уриб кетмок. Тантибойваччанинг юраги зир этиб кетди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗИРА [ф. زير — хушбўй ўсимлик уруғи] Зирадошлар оиласига мансуб кўп йиллик хушбўй зиравор ўсимлик ва унинг овкатга ишлатиладиган уруғи. Садаф хушбўй зира солинган шавлани чолга суриб қўйди. Ш. Холмирзаев, Бодом қишда гуллади. Чошнагир аёл олтин лаганда зира хиди келаётган кабоб кўтариб кирди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЗИРАВА шв. Зирапча.

ЗИРАВОР Овқатни хушбўй ва хуштаъм килувчи ўсимликлар (мас. зира, зирк, кора-канд, зарчува, калампир, мурч) нинг умумий номи. Хатто шу ниятда аллакаёкдан зиравор хам топиб келди. Шухрат, Шинелли йиллар. Кабобнинг, зираворлар сепилган думба ёгининг димогни китикловчи иси чоратрофга ёйилди. «Ёшлик».

ЗИРАЗОР Асосан зира ўсган майдон. Табиий зиразорларимиз ҳам ҳаровсиз ҳолиб, пайҳон бўлиб кетяпти, бу ҳол эса ўсимликнинг купайишига халал беряпти. «Фан ва турмуш».

ЗИРАК Қулоққа тақиладиган безак; исирга. Тилла зирак. ■ Икки қулогига офтобни узиб олиб қуйгандек ялтироқ зирак таққан бир қиз кирди. С. Аҳмад, Лаъли Бадахшон. Сабоҳатнинг панжаларида қушақуша узук, қулогида зирак, билагида тилла билагузукка урнатилган соат. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЗИРАЛАМОҚ Зира сепиб қўймоқ, зира билан аралаштирмоқ. *Гўштни зираламоқ*.

ЗИРА-ПИЁЗ Майда тўгралган пиёз билан зира аралашмаси. Зира-пиёз сепилган гуштнинг хиди Ахмедовнинг сўлагини оқизди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЗИРАПЧА Терига санчилиб қолган нинадек ингичка чўп; тиканак. -Сенинг бирон ерингга кирган зирапча менинг юрагимга киради, — деди Ашурмирзо. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Зирапча кирса хам, тиш огриса хам халоват йўқолади. «Фан ва турмуш».

ЗИРБАК [ф. زيرهبا — зира солинган гўштли шўрва] Палов учун қовуриб, сув солиб қайнатиб қўйилган гўшт, пиёз, сабзи. Саидий ҳовлининг саҳнига бурилди, димоғига зирбак ҳиди келди. А. Қаҳҳор, Сароб.

ЗИРВАК с. т. Зирбак. Бир қозонда макарон шўрва қайнаяпти. Иккинчисида ошнинг зирвагини қиляпман. П. Қодиров, Қадрим.

ЗИР-ЗИР: зир-зир титрамоқ (ёки қал-тирамоқ) айн. зир титрамоқ қ. зир. Зир-зир қалтираган Гулнор шўрвани нари-бери сузиб келди. Ойбек, Танланган асарлар. Саҳнадаги Гулсаранинг қайгу-аламлари эскиликнинг даҳшатли кучи олдида зир-зир титраб турадиган аёлнинг қайгу-кулфатлари эди. Ҳ. Носирова, Мен ўзбек қизиман.

ЗИРИЛЛАМОҚ 1 Ларзага келмоқ, титрамоқ. Момақалдироқдан деразалар зириллади. Узоқдан самолётларнинг гувуллаши эшитилди. Ер ва ҳаво зириллади. З. Фатхуллин, Сўнмас юлдуз. Синфимиз болалар кулгисидан зириллаб кетди. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

2 кўчма Жуда қўрқмоқ, ҳайиқмоқ. Уста Маҳкамнинг кичик қизи Инобат маҳмадонагина чиққан. Келин аялари ҳам, опалари ҳам ундан зириллаб туришади. С. Аҳмад, Асарлар. Моҳидил ҳам акасининг ўжарлигидан зириллаб турарди. С. Зуннунова, Гўдак ҳиди.

3 айн. безангламоқ, Мажлисларда кимнинг камчилиги бўлса, [Асрора] шартта юзига айтаверарди. Ундан раис ҳам ҳаѝиқарди. Қизлар-ку зириллашарди. С. Аҳмад, Уфқ.

Юраги зирилламоқ Кучли даражада қўрқмоқ. Унинг [Муқаддамнинг] қадам босишга мажоли қолмаган, ичкарига кириши биланоқ пичоқ кўтариб турган дадасига рўпара бўладигандай, юраги зирилларди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЗИРИҚТИРМОҚ Тумтарақай қилиб қувламоқ, тириқтирмоқ. [Ёрмат] Тумов орқасида бурнидан тухтовсиз оққан сувни ҳам сезмайди.. Чағир-чусур қилиб, ошиқ ўйновчи маҳалла болаларини зириқтириб қувлайди. Ойбек, Танланған асарлар.

ЗИРК [ф. زرك , زرك , — қизил ва аччиқ мевали ўсимлик, барбарис] Тоғларда ўсадиган кўп йиллик тиканли бута ва унинг қосили. Яна йўл. Тоғ-тош. Харсангларга қапишиб ўсган зирк. Газетадан. Аваз билан Хулкар юқоридан шилдираб тушаётган тиниқ сув бўйида, арча билан айқашиб ўсган зирк тагида ўтириб овқатланишар эди. П. Қодиров, Қора кўзлар. Зира, зирк солинган хушбўй паловнинг Бир чимдими хозир қилди хумори. С. Зуннунова, Согиниш.

ЗИРНИХ [а. زرنيخ — маргимуш; маргимушли олтингугурт] 1 Бадандаги тукни тўкиш ва яра-чақаларни даволаш учун ишлатиладиган олтингугуртли қоришма.

2 Дўппига гул босиш учун ишлатиладиган сарғиш бўёқ.

ЗИРОАТ [а. زراعت — деҳқончилик] 1 айн. деҳқончилик 1. Кучимиз кам, ҳукумат ўзининг трактори, машиналари, бояги айт-ган зироат илмини биладиган муллалари билан бизга кўп ёрдам берсин, дейман. А. Қодирий, Обид кетмон.

2 айн. дехкончилик 2. Ахир у ерда одамлар булган-ку! Улар зироат қилишған. С. Кароматов, Сунгги бархан.

3 Қишлоқ хўжалик экинлари. Ерда қолмас зироат, Омон бўлсак кўпчилик. Газетадан. Камбағал деҳқонларнинг қанча-қанча зироатлари сувсизликдан қуриб кетган. Ҳ. Носирова, Мен ўзбек қизиман.

ЗИРОАТЧИ эск. 1 к. дехкон.

2 айн. агроном. Жадид мактабларни кўпрок очиб, дунёвий фанларни ўкитиб, ўз миллатимиздан — асилзодаларнинг ўгилларидан мухандис, зироатчи, доктор, техник тайёрлаб чикаришимиз лозим [деди Ислом-хўжа]. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЗИРОАТЧИЛИК эск. айн.. дехқончилик 2. [Абдужабборхўжа] Пахтачилик зироатчиликда энг кўп даромад келтирадиган бўлгач, баззозликдаги дўконини акаси Аҳмад-

бўлгач, баззозликдаги дўконини акаси Ахмадхўжага топшириб, ўзи Сойарик кишлогига кўчиб чикди. М. Осим, Тилсиз гувох.

ЗИРҚ-ЗИРҚ: зирқ-зирқ қилмоқ Зирқираб, қақшаб оғримоқ.

ЗИРҚИЛЛАМОҚ с. т. қ. зирқирамоқ. Муқаддамнинг мияси зирқиллаб кетди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

Юраги зирқилламоқ Кучли ҳаяжондан ёки қўрқувдан юраги дукилламоқ. *Ёримдан хабар келса, Юрагим зирқиллайди*. «Оқ олма, қизил олма».

ЗИРҚИРАМОҚ Тўхтовсиз огриб турмоқ, зирқ-зирқ қилиб қақшаб огримоқ, сирқирамоқ. Йигитали танхо юлдузга тикилганича анча ётди. Оёгининг зирқираши сал босилди. Т. Малик, Ажаб дунё. Ўнг қўлимни кўтара олмайман. Зирқираб огрийди. С. Сиёев, Ёруглик. Бозорқул баъзида чалопдан ичи қулдураса ёки кечаси суяклари зирқираса ҳам чўчиб кетади. А. Мухтор, Чинор.

Юраги зирқирамоқ Руҳан эзилмоқ, қийналмоқ; юраги зирқ-зирқ оғримоқ. Домла Шомуродов эшик ёнидаги креслога ўтирди, эсига негадир яна кампири тушиб, юраги зирқираб кетди. О. Ёқубов, Диёнат.

ЗИРҚИРОҚ Зирқираган, қаттиқ оғриқ. [Элмуроднинг] Баданига зирқироқ югурди, кўз ўнгини туман қоплади. Шухрат, Шинелли йиллар.

ЗИРХ [а. زره — темир қоплама; ф. زره — совут] Харбий кема, танк ва ш. к. нинг ўқ ўтмайдиган темир (пўлат) қопламаси; бронь. Гох кунлари чул шамоли чинқириб келиб, азамат экскаваторнинг зирхларига, гилдиракларига урилади. Ш. Гуломов, Қалб ундайди.

ЗИРХЛАМОҚ Зирх билан қопламоқ, бронламоқ, Зирхланган автомобиль. — Унинг [посилканинг] ичига.. кабелларни зирхлаш учун тайёрланган пўлат ленталарнинг қий-кимлари қоғозга яхшилаб ўраб жойлаштирилган эди. Газетадан.

ЗИРХЛИ Зирх билан қопланган, бронли. Зирхли поезд. Зирхли пароход.

ЗИРХЛОВЧИ Зирх билан қопловчи шахс. Орадан бир ҳафта утиши биланоқ зирҳ-ловчиларга ана шундай ҳужжат топширилди. Газетадан.

ЗИЧ 1 Орасида бўш жой, тирқиш қолдирмай, бир-бирига тақаб қўйилган, ёпиштирилган; жипс. Зич пол. Эшикни зич ёпмоқ. Зич қўйилган каравотларда юзга яқин бола ухлаб ётибди. Р. Файзий, Сен етим эмассан. Жуда қалин, дўлдай зич учаётган ўқлар самолётларнинг теварак-атрофидан визиллаб ўтиб турибди. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Зич қўйилган парталарни тўлатиб ўтирганларнинг ҳаммаси ота-оналар эди. С. Зуннунова, Янги директор.

2 Кўп; тиғиз, қалин. Зич ўрмон. Майдонча атрофида одамлар зич. Т. Обидов, Юсуфжон қизиқ. Автобус ичида одамлар зич, ҳаво дим, турли хил атирларнинг ҳиди аралашиб, нафасни бўғадиган бир вазият юзага келган эди. Газетадан.

ЗИЧЛАМОҚ Орасида жой қолдирмай, бир-бирига тақаб ёпиштирмоқ, маҳкамламоқ, жипсламоқ. Мунисхон эшикни зичлаб, Саидийнинг қаршисига ўлтирди-да, унга томон энгашиб пичирлади. А. Қаҳҳор, Сароб. Рулдаги йигит эшикни қайта очиб, зичлаб ёпди. «Шарқ юлдузи».

ЗИЧЛИК 1 Бир-бирига ўта яқин жойлашганлик; тиғизлик, кўплик, қалинлик. *Аҳолининг зичлиги. Экинларнинг зичлиги.*

2 физ. Модданинг ҳажм бирлигидаги миқдори, массаси. Сувнинг зичлиги.

ЗИҚ [а. ضيق — торлик, тигизлик, танглик] 1 рвш. (фақат кесим взф.) Гоят чекланган, тигиз; нихоятда оз. -Боришим керак. Вақт жуда зиқ, — деди Хотам. М. Ҳазратқулов, Журъат. Вақт зиқ, тонг ёриши яқин, тез ҳаракат қилиш керак эди. А. Раҳмат, Эллик бир баҳодир. Умрзоқ ота иш тиқилинч, вақт зиқ эканини фаҳмлаб, ошдан гап очмай қуя қолди. Х. Гулом, Машъал.

2 кучма Бекордан-бекор диққат булаверадиган, тажанг, юраги тор. Зиқ одам.

Зиқ бўлмоқ Арзимаган нарсага юраги сиқилмоқ, диққати ошмоқ, диққат бўлмоқ. -Оҳ, Пўлат, ғалати одатинг бор-да.. ўзинг-дан-ўзинг зиқ бўлаверасан, — деди Баҳор. Ш. Рашидов, Қудратли тўлқин. Шу қадар зиқ, нозиктабиат бўлиб қолгани учун Бегимхон кўп дакки эшитди. И. Раҳим, Чин муҳаббат. Ҳадеб ишга тўғри бориб, тўғри қайтаверса ҳам, зиқ бўлиб кетаркан киши. Ф. Мусажонов, Собиқ. Зиқ қилмоқ Кимсанинг юрагини сиқмоқ, диққатини оширмоқ, қийнаб безор қилмоқ. Бой кечадан бери уйдан жил-

гани ѝу̀қ, уѝдагиларни ҳам зиқ қилиб юборди. Ҳ. Нуъмон ва А. Шораҳмедов, Ота.

3 Юракни эзадиган, диққатни оширадиган. *Зиқ иш.*

ЗИҚЛИК 1 Тиғизлик, танглик, чекланганлик (пайт, вақт ҳақида). Бойвачча данакдай нонни оғзиға ташлаб, вақт зиқлигини билдирмоқчи булди. Ойбек, Танланган асарлар. Ночор қолған Қурбонали, вақтнинг зиқлигидан, онасиникида булған хотинини тунда бориб куриб келди. Шуҳрат, Жаннат қидирганлар.

2 Дили хуфтонлик, маъюслик; тушкунлик. Булутли қиш кунининг юракка зиқлик берувчи хира тонги эди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗИҚНА Ўтакетган хасис, қизғанчиқ, мумсик. Ўзи кўп зиқна, кўп пухта одам. Бир тийинни кўрса, ўн юмалайди. И. Қаландаров, Шохидамас, баргида. -Абдураҳмон зиқнанинг ювундихўри бўлиб юраверасизми, айланай эр? — деди Баҳри. Ҳ. Гулом, Машъал.

ЗИҚНАЛИК Хасислик, қизғанчиқлик. [Фотима] Орадан уч ой ўтар-ўтмас, бухгалтер эрини зиқналикда айблаб, уйига қайтиб келди. Мирмухсин, Умид. [Куёв] Ўта зиқналикдан, торликдан, дамлаб ичадиган чойларни ҳам ўлчаб берадиган бўлди, тийинларини туфлаб тугди. Ш. Ғуломов, Сахрода. Бу катта, кўркам дарвозани узоқдан кўрганлар, дадаси зиқналик қилиб йиғган бойликни ўғли совуряпти, дейишарди. С. Юнусов, Қутилмаган хазина.

ЗИҚНАФАС [а. ضيق النفس — нафас қисиш, ҳарсиллаш; астма} Нафас қисиш касаллиги; астма. Зиқнафас касаллигида ҳарсиллаш бирдан юз беради. Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш.

ЗИҚНОВ: зиқновга олмоқ шв. Сиқмоқ, кийнамоқ. Отам билан онам, сендан кичиклар икки болали бўлди, қачон уйланасан, деб зиқновга олишади. Н. Қобил, Унутилган сохиллар.

ЗИГИР 1 Поясидан тола, уругидан мой, ёг олинадиган бир йиллик ўсимлик. Зигир экмок. ■ Раис, колхозига план берилмаган бўлса-да, озроқ зигир, кунжут эктираётганини, битта эски жувозни ҳам сақлаб қолиб, ишлатаётганлигини айтди. С. Нуров, Нарвон. Нилуфар далалар янги камалак, Деҳқон мафтун боқар зигир гулига. Н. Нарзуллаев, Сайланма.

2 Шу ўсимликнинг уруғи, хосили. Па-кана йигитнинг кийимларидан зиғир ёгининг хиди келади, унинг касби жувозкаш. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Кавушсимон шамдонга зиғир ёги қуйилиб, пахта пилик ёқилган бўлса ҳам, жувозхона ичи қизғиш қоронғи эди. Н. Фозилов, Оқим.

Зиғир ёғдек кўнгилга (ёки меъдага) тегмоқ Гап-сўзи, хатти-ҳаракати билан жондан безор қилмоқ, жонга тегмоқ. [Мулларўзи Мулладўстга:] Хозир бу бойваччангиз ҳам меъдага зиғир ёгдек тегиб турибди. Ҳамза, Майсаранинг иши.

ЗИ**FИРАК 1** бот. Эфир мойи олиш учун экиладиган кўп йиллик ўт. Яра-чақа бўлганларга кампирнинг отқулоқ, зигирак каби ўтлардан «дори» тайёрлаб бериши-чи? Х. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

2 Заргарликда: исиргага ўрнатиладиган, олтин ёки кумушдан майда юмалоқ доначалар шаклида ишланган безак тури.

ЗИГИРДАЙ, =дек 1 Жуда оз, озгина, жиндек, қитдек. Авазнинг юраги ачишди. Бенаво, бемажол халқига зигирдек кумак беролмаслигини ўйлаб, қалби вайрон булди. С. Сиёев, Аваз.

2 Жуда кичкина, зиғир уруғича. Энди, катта мавзулардаги баҳс-мунозаралардан кейин, бу мушкуллик зиғирдеккина куринди. П. Қодиров, Уч илдиз. Бир-бирини излар шайдо икки жон. Зиғирдек жон, шайдолиги бир жаҳон. Миртемир. -Ҳой куёв, сизга бир гап булдими, зиғирдек бола зерикишни қаёқдан билсин, — дерди [Гулсум кампир]. Н. Сафаров, Танланган асарлар.

ЗИГИРКОР Зигир экиш ва етиштириш билан шугулланувчи шахс.

ЗИГИРПОЯ 1 Зигир ўсимлигининг пояси, танаси.

2 Зиғир экилган дала, майдон. Подачи молларни тор кўчадан тез ҳайдаб, далага чиқаради: у ерда зиғирпоя бор. Ш. Холмирзаев, Оғир тош кўчса. Белоруссиядаги ўрмонларнинг шовқини, ундаги зиғирпояларнинг нафаси.. ҳамма жойларга етиб келгандек бўлди. Газетадан.

ЗИГИРЧА айн. зигирдай. Бирорта одам зигирча камчилигимиз хакида огиз очса, томогидан гиппа бўгамиз. Ф. Мусажонов, Химмат. Бировга зигирча озор берган инсон эмасман. Ю. Шомансур, Қора марварид. [Жўрапошшанинг] Рангида зигирча қон йўқ,

оп-оқариб кетибди. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Сизда вафо деган нарсадан зиғирча борми? — деди Нишонбой Чиннихонга. П. Қодиров, Юракдаги қуёш.

ЗИГИРЧАЛИК ОЗ бўлса хам, кичик бўлса хам. Гарчи 1940 йилдан буён торкўчанинг номи уч марта ўзгартирилган бўлса хам, бироқ кўчада зиғирчалик ўзгариш бўлмаётир. «Муштум».

ЗИХ [ф. ь; — қирғоқ; ҳошия, жияк] 1 Икки сатҳ кесишган чизиқ; қирра. Тахтанинг зиҳи. Деворнинг зиҳини чиҳармоқ. Токчалар ва пирамонларнинг зиҳлари ганчдан қабартма қилиб ишланган. М. Осим, Карвон йўлларида.

2 Қирғоқ, чет. Қор учқунлар, том ва девор зиҳлари оқариб қолған эди. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. Эшон ая дераза зиҳиға ўтириб, қоронғида шитирлаётған баргларға қулоқ сола бошлади. С. Аҳмад, Ҳукм.

ЗЛОТИЙ [*non*. zloty] Польша Республикасининг пул бирлиги.

ЗМЕЕВИК [р. «змея» с. дан — илонсимон, илонга ўхшаш] 1 геол. Силикатлар туркумига мансуб, илон пўстига ўхшаш саргиш ва кулранг-яшил доглари бўлган минерал; серпантин.

2 махс. Иситиш аппаратларида спиралсимон буралган найча; эгри-бугри қувур.

зобит [а. ضابط — офицер, миршаб; забт этувчи] Армия ва флотда, умуман, куролли кучлар тизимида командир мартабасидаги ҳарбий хизматчи; офицер. Буни менга турк зобити ўргатган эди. А. Қаҳҳор, Сароб. Ҳовлиқиб, рус ҳарбий зобитининг кийимида шаҳзода Исфандиёр кирди. С. Сиёев, Ёруғлик. Бу албатта халқ орасида зобитлар ҳақида яхши фикр туғдириш учун қилинган ҳийладир. Ш. Холмирзаев, Тоғларга қор тушди.

ЗОВ [ф. у.] — дара] шв. Дара, тог оралигидаги чуқурлик; жарлик. Туш-тушига лашкар қочиб жунади. Қанча одам зовдан ташлаб ўлади. «Ширин билан Шакар». Унг томони — учма зов. Икки тегирмон сув ўша зов пастидан оқиб тушяпти. Ш. Холмирзаев, Қил куприк. Хожар янгам узоқ-узоқларга куз тикканча, Чортоқнинг устидан секин-аста зов томонга юриб борарди. С. Исҳоқов, Олам гўзал.

ЗОВУР Захоб ерларни қуритиш, захни қочириш учун қазилган чуқур ариқ; закан. Кеча ёмгир ёгиб ўтди. Ерлар лой. Бугун колхозчилар қазишар зовур. Уйгун. Даланинг ёндамасидан чуқур қилиб қазилган зовур ернинг охиригача чўзилган. Р. Файзий, Чўлга бахор келди. Кунчиқардан бошланиб, қибла уфққача бориб тақалган зовур ёнбагирларига нурсиз соя тушди. Н. Аминов, Тилло табассумлар.

ЗОВУРЧИ Зовур қазувчи. Етмиш турт ёшга кирган Тожимат зовурчи канал қурилиши ҳақида хабар топиб, икки ўғлини юборибди. Ҳ. Носирова, Мен ўзбек қизиман. Зовур қазувчиларнинг оши учун қишлоқдан икки қовоқ қатиқ йигиб бораётган бир йигитнинг ҳамроҳлигида Рафиқов яёвлаб, зовурчиларнинг олдига жунайди. А. Қодирий, Обид кетмон.

3ОДАГОН [ф. زادگان — яхши оила фарзандлари] эск. Илгари замонларда оқсуякларга, имтиёзли табақага мансуб шахс; асилзода. Ш. Хамроев аввалига чор амалдорларининг, бою зодагонларнинг куни битганига ишонқирамай юрди. «Ўзбекистон қўриқлари». Зухра бегим тегаман, деса уни оладиган зодагонлар топилар эди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Сарой зодагонлари орасида Абдуллатифга қарши фитна тайёрланади. Мирмухсин, Меъмор.

ЗОДИАК [юн. zodiakos (kyklos) — ҳайвонлар (доираси)] астр. Осмон гумбазидаги Куёш, Ой, катта сайёралар ва кўпчилик кичик сайёралар йил давомида ҳаракатланадиган ва 12 бурж [Ҳамал, Савр, Жавзо, Саратон, Асад, Сумбула, Мезон, Ақраб, Қавс, Жад(и)й, Далв, Ҳут] жойлашган айлана.

ЗОЕ [а. — йўқолган, нобуд бўлган]: зое кетмоқ Бекор кетмоқ; фойдасиз, яроқсиз бўлиб қолмоқ. Расул аканинг изланишлари зое кетмади: сеялкани минерал ўғит солишга мослаштирди. «Ўзбекистон қўриқлари». Мехнатсевар халқимизнинг тўккан тери, сарфлаган мехнати зарра бўлса хам зое кетмади. Н. Сафаров, Оловли излар. Зое қилмоқ Бирор ишни бекорга кетказмоқ, йўқ қилмоқ. Бечора Нодира оғир холда, Анварни кишига шогирд бериб, ўқишини зое қилишга кўзи қиймади. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЗОЕЛИК: зоелик тортмоқ (ёки кўрмоқ) Зиён кўрмоқ, зарар қилмоқ. Мен сиздан зоелик тортмадим. **■** Хар қалай, даштга тер тўкиб, зоелик кўрмади. Нима тикса, олтин бўлиб уняпти. Х. Назир, Маёқ сари.

ЗОЙИЛ [а. زاخل — йўқ, бартараф бўлувчи]: зойил бўлмоқ Йўқ бўлмоқ; бартараф бўлмоқ. Мулла Обиднинг юзидаги бояги қайғуришли кайфияти бирмунча зойил бўлди. А. Қодирий, Обид кетмон. Мавлоно замоннинг моҳир ҳакими эрур. Зора мараз зойил бўлса [деди Муҳаммад Паҳлавон] М. Осим, Сеҳрли сўз.

ЗОК [ϕ . ζ) — купоросларнинг умумий номи] *ким*. Темир купороси, темир сульфат; сувда осон эрийдиган оч яшил модда.

ЗОЛ І [ф.] — жуда ҳам қари] кт. Кўп иш кўрган, ҳамма нарсага ақли етадиган; тадбирли. Қуҳна дунё, қари тарих, зол. Сийнанг мунча аламга тула. Миртемир. [Мулларузи]: Энди хат масаласи бўлса, бари бир, у зол хотин бир алдандими, энди ҳушёрроқ бўлади. Ҳамза, Майсаранинг иши.

3ОЛ II [а. ذ — араб алифбосидаги — з ҳарфининг номи] Араб графикаси асосидаги эски ўзбек ёзувида ўн биринчи ҳарфнинг номи.

ЗОЛДИР Шар соққа, волдир. Темир золдир. — Одамгарчилик ўлсин, золдирга ўхшаб нуқул нишабга думаласа! Шухрат, Олтин зангламас. Унинг [сэрнинг] кўзлари золдирдай ўйнаб кетган эди. «Муштум».

3ОЛИМ [а. ظائم — зулмкор, мустабид] 1 Зулм қилувчи, зулмкор, жабр қилувчи. Илоннинг заҳри ёмон. Золимнинг қаҳри ёмон. Мақол. ■ Фақат хотинларгина золим подшони қарғаб чинқиришар, ѝиглашар эди. Ойбек, Танланган асарлар. Акрам ҳожи саволида давом этди: -Ҳокимингиз жуда золим эмиш, бу туғри сузми? А. Қодирий, Ўтган кунлар. Мамлакат пароканда, золим тождорлар қон устига қон тукурлар [деди Мавлоно Фазлиддин]. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

2 Раҳм-шафҳатни билмайдиган, бераҳм. Золим эр. ■ Бориб айтинг ўшал золим ѝи-гитга, Унинг ишҳи бу бағримга туташди. Ҳ. Ғулом, Машъал.

3 Бераҳмликни, шафқатсизликни ифодаловчи. Гулсумбиби индамади, ёлғиз золим кузлари билан уқрайди-да, айвоннинг бир чеккасида, касал каби, чузилиб ётди. Ойбек, Танланган асарлар.

4 Жабр-зулм билан тўлиб-тошган, қахрли. У [Йулчи] ўз синглисини Гулнордан айириб, уни золим танхолик қучогига отишни истамаганидан, яна бир неча вақт Унсинни бу ерда қолдиришга мойил эди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЗОЛИМЛИК Зулм қилишлик, шафқатсизлик. Золимлик қилмоқ. **—** Демишлар мулк вайронадир, Агар золимлик этса шох. Э. Вохидов, Муҳаббат. Уни [бойни] юз-хотир қилмай, золимлигини данғал юзига солишди. К. Яшин, Ҳамза. Аммо эгачингизни хоҳламаған одамига зўрлаб узатсалар, шунинг ўзи катта бир золимлик бўлмагайми? [деди Хонзода]. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЗОЛИМОНА [а.+ф. аالمانه — золим каби, золимларча] рвш. Золимларга хос равишда; золимларча, шафқатсизларча. Азизбекнинг бу золимона буйруғига қарши қаттиқ сўзлар айтишни ўйласа ҳам, аччиғини қандай кишига айтилишини ўйлаб, ўзини бир оз йиғди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. [Зайнаб] Хушрўйнинг юзида золимона бир истехзо кўрди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗОМБИ [ингл. zombi(e)< африка тилларидан: муқаддас илон; афсун, жодугарлик билан тирилтирилган мурда] Бегона кимсанинг таъсир кўрсатиши (кучли уйку дорилар, наркотиклар, онг-фикрни хиралаштирувчи препаратлар, гипноз ва б. рухий воситалар таъсири) ёрдамида бировнинг буйругига, хохиш-иродасига сўзсиз бўйсунадиган, мустақил фикрлай олмайдиган, ўз шахси ва эркига эга бўлмаган киши; манкурт. Японияда пайдо бўлган.. зарарли оқимлар турли мамлакатлардаги ёш йигит-қизларни иродасидан, онг-шууридан махрум қилиб, зомбига айлантириб кўйгани бу фикрнинг далилидир. «Миллий истиклол гояси».

ЗОМИН [а. فامن — кафил] Рўй берган кўнгилсиз ишга сабабчи, айбдор. Бунда қутулмоғим мушкулдир гумон, Ўн махрамга бўлдим охири зомин. «Бахром ва Гуландом». -Бировнинг жонига зомин булишдан қўрқмайсизми? — деди Элмурод. П. Турсун, Ўқитувчи. Хуш, айтинг, ким зомин акам қонига, Хуш, кимлар ачинди унинг жонига. А. Пўлкан, Изхор.

ЗОМЧА шв. Ранги, катта-кичиклиги турлича бўлган ҳандалакларнинг умумий номи. Аваз, бозорга кириб, икки зомча [ҳандалак] ола кетайлик, дея Мутрибни қовун бозорига бошлади. С. Сиёев, Ёруғлик.

ЗОНА [юн. zone — минтақа] Ер юзининг муайян умумий белгиси билан ажралиб ту-

радиган жойи, минтақаси. Тундра зонаси. Чегара зонаси. Нейтрал зонадан ўтиб, сойга тушдим. А. Убайдуллаев, Қонли издан. Хамзаобод қишлоғида катта дам олиш зонаси барпо этилмоқда. Газетадан. Ўрта Осиё республикалари жуда қуруқ иқлимли зонада жойлашган. «Фан ва турмуш».

ЗОНАЛ Бирор минтақаға, зонаға оид. Самарқанд шахрида бўлиб ўтган зонал семинар. — Ўтган куни Тошкентда кураш бўйича эркаклар ўртасида жахон чемпионатининг зонал турнири бошланди. Газетадан.

ЗОНД [ϕp . sonde — пайпаслагич; сезгич асбоб] **1** *тыб*. Ички аъзоларни текшириш ёки даволаш учун ишлатиладиган найсимон асбоб. *Ошкозон зонди*.

2 Ер ости қатламларини текширишда қўлланадиган металл бурғи, парма.

3 Метеорологик кузатишлар олиб бориш учун ўзи ёзадиган асбоблар ўрнатиб учириладиган ҳаво шари.

ЗОНИ(Й) [а. زائی — зино қилувчи] Фаҳш иш билан шуғулланувчи; гуноҳкор. Зони билан зониялар ҳам пештоқдан ташланадирлар, ичкилик ичгани учун қирқ дарра уриладир. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЗОНТ қ. зонтик. Саодатхон эндигина ёп-ган зонтини қайта очди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЗОНТИК [голл. zondek — қуёшдан ҳимоялаш воситаси] Қуёш ҳарорати ёки ёгингарчиликдан сақланиш учун тутиладиган, очилиб-ёпиладиган дастали чодир; шамсия. [Салимбойвачча] Йулчининг юзига урмоқ учун зонтикни кутарди. Ойбек, Танланган асарлар. Дадаси уни [Муқаддамни] четлаб ўтдию, уч қадамча нарига бориб, қулидаги зонтигини очди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

300- [юн. zoon — ҳайвон, жонивор] Ўзлашма қўшма сўзларнинг биринчи қисми: ҳайвонларга, ҳайвонот оламига алоҳадорликни билдиради.

ЗООЛОГ Зоология мутахассиси; ҳайвоншунос. Чунончи, Навоий лирикасида кўп марта тилга олинадиган қорабағир қуши, зоолог олимларнинг аниқлашича, Қашқадарё воҳасида яшайди. «ЎТА». Зоологлар ўрмонда яшовчиларнинг шаҳарда пайдо бўлиши ҳақида ахборот берадилар. Газетадан.

ЗООЛОГИЯ [300.. + юн. logos — сўз, тушунча; таълимот] Биологиянинг хайвонот

оламини ўрганадиган сохаси. Зоология фани. Музейда геология ва география, зоология, ботаника бўлимлари мавжуд. Газетадан. Зоология дарсида ўқигани, ўкитувчи Олимов бошчилигида тажриба ўтказишгани-чи. Баликлар ҳаёти, тузилиши, кўпайиши — ҳаммаси Қудратга маълум. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

ЗООНИМ [300.. +юн. опута — ном, исм] Хайвон номлари билан боглиқ сўзлар. Атоқли отлардан топоним ва антропонимлар, астроним ва зоонимлар бўйича фактик материаллар тўпланди. «ЎТА».

ЗООПАРК [зоо.. + ингл. park — боғ, дарахтзор] қ. **ҳайвонот боғи** қ. **боғ 1**. Дукондан бир пачка сигарета олиб, уйидан унча узоқ булмаган зоопаркка йул олди. Мирмуҳсин, Умид.

ЗООТЕХНИК Зоотехника мутахассиси. Қайси бир кеч район марказида колхоз зоотехникларининг йи гилиши бўлиб, ил горлар мақталган, қолоқ зоотехниклар танқид қилинган эди. С. Абдулла, Соялар. Укаси Камол эса Тошкентда олий мактабда ўкирдию, бироқ ўтган йил у хам армияга олинди, кичик укаси Исмоил зоотехник эди. Ойбек, Куёш кораймас.

ЗООТЕХНИК Зоотехникага оид. *Зоотехник лаборатория*.

ЗООТЕХНИКА, зоотехния [зоо.. + юн. techne — махорат] Чорвачиликни ривожлантириш, чорва молларини асраш, парвариш қилиш масалалари билан шуғулланадиган фан сохаси.

30Р [ф. راى — ғамгин, қайғули; йиғи, нола] 1 Хасратли йиғи, нола, афғон. Чирқираб йиғлаётган ҳалиги боланинг зорига яна икки боланинг фарёди қушилди. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Кета бер, турмагин, саркарда, беклар, Қулоқ солинг мендай ночор зорига. «Муродхон».

2 Муҳтож, интизор. Ким ҳаққа ташнадир, ким меҳрга зор. Мен унга умримни этгумдир фидо. А. Орипов, Йиллар армони.
- Мен сизнинг даллоллигингизга зор эмасман!
— Чарос кескин бурилиб юриб кетди. Ў.
Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. - Бир парча нонга зор эдик, — деди Абдурасул. П. Турсун, Ўқитувчи.

Зор йнгламоқ Қаттиқ йиги-сиги қилмоқ, нола қилмоқ. Зор ѝиглаб, навосиз қолмагай дунё, Узи чора топмай, ѝиглагай олам. А.

Орипов, Алвидо, устоз. Киприклари қайрилма Қизлар қолди зор йиғлаб. «Шарқ юлдузи». Зор қақшамоқ Қийналмоқ, азоб чекмоқ. -Жуда хунук иш бўлди-да. [Қизнинг] Онаси зор қақшаб қидириб юргандир.. — деди Кушоқ ота. С. Ахмад, Чул бургути. Зор қолгур қарғ. Қуриб кетгур, ўлгур, сабил қолгур. - Шу зор қолғур тун туфайли бизнинг оилаларимизда қанча кўнгилсиз ходисалар бўлди, — дейди хотин-қизлардан Сайёра Шамсиева. Б. Халилов, Тогора ташвиши. Зорим бор, зўрим йўқ. Илтимос қиламан, аммо мажбур қила олмайман. -Зорим бор, зўрим йўқ, — деди бобо арава ғилдирагига яқин чунқайиб. Н. Сафаров, Оловли излар. Онайи зор қ. она 1. Худонинг зорини қилмоқ Ялиниб ёлвормок, ўтинчли илтимос килмоқ. Ота бечора: -Бу ниятингдан қайтгин, оппоқ қизим. Эринг қобил йигит. Мени отам десанг, асти хафа қилма уни. Қушғанинг била қуша қаригин! — деб худонинг зорини килиб- ∂u . X. Назир, Кўктерак шабадаси.

ЗОРА [ф. عارة — ғамгин; йиғи, нола; бахтсиз] юкл. Қани энди, кошки эди. Зора амирзодалар ярашишса, жуда маъқул иш бўларди-да [деди Меъмор]. Мирмухсин, Меъмор. Пиёда юрай, зора дилим ёзилса, деган ўй билан йўлка бўйлаб секин одимлади. М. Хайруллаев. - Кел, жигарим, тезрок кел. Зора бирон хушхабар келтирган бўлсанг, — деди Ойнагул Фарходга. А. Хакимов, Илон изидан.

ЗОРА-МОРА с. т. қ. **зора**. [Гулнора:] Айтганингиз келсин, онажон. Акамдан дарак сўрайин, зора-мора бирон дарак топсам. Н. Сафаров, Танланган асарлар.

ЗОРАКИ қ. **зора.** Менинг йўқлаб келганимни кўрса, далда бўладиган бирон сўз айтсам, зораки дармон бўлса, деб кутдим. А. Қаххор, Минг бир жон.

30P-30P Зор с. куч. шакли. *Етимлик-дан мен йиғлайман зор-зор.* «Гўрўғли».

ЗОРИЛЛАМОҚ с. т. Қаттиқ илтимос қилмоқ; куйиб-пишиб гапирмоқ. - Шу хонадон сеники, қадамингни узиб кетмагин, — деб зориллаб қолди [Рисолат буви]. Х. Назир, Куктерак шабадаси. Йуқ, ургилай, буни қизларга олиб бораман, улар зориллаб сурашган эди. Ойдин, Гулсанам.

ЗОР-ИНТИЗОР қ. **зор**. *Хар тонгда қуёшга* зор-интизорман, Мен пахтакорман. А. Мухтор. *[Хосият:] Шўринг қурғур чол бир бурда*

нонга зор-интизор бўлиб ўлди. Н. Сафаров, Танланган асарлар.

ЗОР-МУШТОҚ қ. зор-интизор. Кўрарга бенихоят зор-муштоқ ўлганим айтинг, Агар бўлса иши хам хаддин имкон, бир келиб кетсин. М. Исмоилий, Фаргона тонг отгунча.

ЗОРИҚМОҚ 1 Зор бўлмоқ, бирор нарсага мухтож бўлмоқ. Пулга зориқмоқ. — Зориққанимиз йўқ, болам. Беш-ўн танга орттириб хам қўйдим. А. Қаххор, Қўшчинор чироқлари. Уларнинг интизор кўзлари фронт йўлида, қўллари мехнатда, фронтни зориқтирмаслик, душманни тезроқ яксон қилиш учун тинимсиз ишлар эдилар. С. Ахмад, Ойдин кечалар.

2 Сабрсизлик билан кутмоқ, интизор бўлмоқ. Ота-она фарзанди кутариб келади-ган нарсани эмас, ўзини кутади, соғ-саломат куришга зориқиб, кузлари кучада булади. М. Исмоилий, Одамийлик қиссаси. Биров нон, биров олма, анор, биров писта, бодом тула баркаш тутиб, қахрамон фарзандларини зориқиб кутади. Н. Сафаров, Оловли излар. Отаси кун ботиб, қоронги тушишини зориқиб кутди. Р. Рахмонов, Чангалзордаги шарпа.

ЗОРЛАНМОҚ Бирор кимса, нарса ёки қолатдан нолимоқ, шикоят қилмоқ, ҳасрат қилмоқ. Хотин киши паранжи ичида йиғлаб, қақшаб туриб зорланди: -Ҳокимтўра ҳақиқат қилсин. Боламни чақириб, ўзи сўрасин! М. Исмоилий, Фаргона т. о. У [Унсин] билан сўзлашганда, тирикчиликка оид ҳеч нимадан зорланмаган эди. Ойбек, Танланган асарлар. [Гулом ака] Бировдан нолимайди, бировдан зорланмайди ҳам. Ж. Абдуллахонов, Тўфон. Зорланишдан, ични ейишдан бошқа ҳеч нима қўлидан келмагач, нима қилсин? М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЗОРЛИК 1 Бирор нарсага мухтожлик, эхтиёж сезишлик. Бахт, икбол, фаровонлик орзулари кўнгилда тўла, аммо бу дамда бир парча чапатига зорлик қандай мусибат. Ойбек, Нур қидириб.

2 Қийинчилик, азоб-уқубат. *Барча шод-лик сенга бўлсин. Бор ситам, зорлик менга*. Э. Вохидов, Мухаббатнома.

ЗОРМАНДА, зормонда [ф. زارمانده – зор қолған] қарғ. Зор қолғур, қуриб кетгур, сабил қолғур. Аёллар кулишди. Хола қўлидаги сочиқ билан оғзини бекитиб, унга муғамбиро-

на қаради: -Бу ерда у зормондани ичадиганлар йўқ-ку, болам? С. Нуров, Нарвон. Вой белим, бу зормонда тогора ўлгур белимни нақ узиб юборди. [деди Каромат хола]. Ш. Саъдулла, Икки билагузук. [Бахтиёрнинг] Хароратини ўлчаб кўрай, деб термометрни қидирсам, у зорманда ҳам топила қолмайди,— деди Камол. Х. Назир, Кўктерак шабадаси.

ЗОТ [а. ப் — бирор нарса эгаси; шахс; асл, мохият] 1 Бир аждоддан тарқалган насл, авлод; насл-насаб. Ха, Гулнорнинг таги паст-да. Отаси ким? Онаси ким? Малай, чури.. Зотига тортади, зоти паст. Ойбек, Танланган асарлар. Балки замонлар ўтиб, даврлар шамолида Совурилар қанча зот, яна қанча буюклик. А. Орипов, Юртим шамоли. Мен сурайман миллатингни, зотингни, Яширмайин айтавергин дардингни. «Хасанхон». Шайх Исмоил оғзига келганини қайтармай қарғар, Санобарни зоти пастдан олиб, зоти пастга солар эди. К. Яшин, Хамза.

2 Бирор фазилати, хислати билан ажралиб турувчи, хурматли киши. Улуг зот. Бу — Қорабулоқ қишлоғи ва атрофига қозилик қилувчи маълум зот эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Эл-улус сиздек зотларга гоят мухтождир [деди Навоий]. Ойбек, Навоий.

Зоти олий Олий зот, улуг инсон.

3 Умуман, ҳар ҳандай шахс, одам. [Мажлисда] Юҳорида исмлари ўтган зотлардан бошҳа Ҳомид, Раҳмат ҳам Ҳасанали бор эдилар. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Бердибойнинг зое кетган ўн беш йиллик меҳнатини ҳимоя ҳиладиган бир зот кўринмади. А. Қодирий, Обид кетмон.

5 Жинс, нав. Корамол зоти.

Эр(как) зоти с. т. Эркаклар. Доя келгандан сунг, ичкари ховли эркак зотидан тозаланди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Аёл (ёки
хотин, қиз) зоти с. т. Аёллар, хотинлар,
қизлар; хотин-қизлар. Аёл зотининг бошадоғи зарга уралгани билан, узи ёмон булса,
кимга кераги бор? Т. Мурод, От кишнаган
оқшом. Унга бир вадаванг: -Билмайман, асли
қиз зоти билан гаплашган эмасман, — дебди. П. Турсун, Ўқитувчи.

6 шв. Улоқда бериладиган мукофот. Улоқ хамон жойида ётганини кўрган баковул зотни оширди. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

ЗОТАН [а. خات — табиатан, аслида] 1 Зоти, жинси, насли-насабига кўра; аслан. Онам зотан хотин, ёрим хам хотин, синглим хам, кизим хам уларга жинсдош. F. Fyлом.

2 крш. с. Аслини олганда, аслида. Зотан, у замонда фанни Навоийчалик тушунадиган одамнинг ўзи йўқ эди. «Фан ва турмуш». Зотан, у [Феруз] фалаж бўлса-да, хотираси ҳали равшан эди. С. Сиёев, Аваз. Зотан, ҳар нарсанинг, ҳар кимнинг ўз худоси бор. Р. Парфи, Қўзлар.

3ОТДОР [а. + ф. ∠اتدار — яхши зотли, насл-насабли] Яхши зотга мансуб, наслдор. Зотдор қуй. ■ Қодиржон жужабирдек жон эди, зотдор сигир билан бир яшар бузоққа ҳавасланиб қаради. С. Сиёев, Отлиқ аёл. Бу уша ўғирлатилган зотдор от эди. С. Юнусов, Қутилмаган хазина.

ЗОТИЛЖАМ [а. ناتالجنب — ўпканинг яллигланиши] Ўпканинг яллигланиши, ўпканинг юкумли касаллиги; пневмония. Зотилжам бўлмок. — Мамлакат гриппни оёқда ўтказиб, зотилжамга чалинди. Ў. Усмонов, Сирли соҳил. Ўша йиллари орттириб олган зотилжам уни огир дардга чалинтириб йиқитди. С. Кароматов, Олтин кум. Заргаров кеча шаҳардан жуда эзилиб қайтди-ю, яна ётиб қолди. Зотилжами такрорланиб, иккала ўпкаси ҳам яллигланибди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

ЗОТЛИ қ. зотдор. Молинг зотли булса, емишинг тотли булар. Мақол. Улар зотли қучқорлар боқилаётган бостирмага киришди. С. Анорбоев, Оқсой. Туғонбек ҳар кун хужасининг зотли отларидан бирини миниб, Хиротда гашт қилиб юради. Ойбек, Навоий.

ЗОТСИЗ 1 Зотининг, насл-насабининг тайини йўқ; безот.

2 Зоти паст, хашаки, наслеиз. *Зотеиз сигирлар*.

ЗОҒ [ф. زاغ – қарға] қ. қарға. Ҳар зоғ, ҳар зоғда минг доғ. Мақол. — Ҳайфким, аҳли тамиз ушбу маҳалда хор экан, Олдилар ҳар ерда булбул ошёнин зоғлар. Муқимий.

Зог учмайди ёки ҳеч зог йўқ Бирорта одам кўринмайди; ҳеч ким йўқ. Гуломжон шошиб қолди. Ҳовли бўм-бўш, зог учмас эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Савлат қилиб ўнгу сўлга қаради, Зог учмаган чўлга кетиб бора-

ди. «Ширин билан Шакар». Қудрат кўча айланиб келиб, уйига кирса, ҳеч зоғ йўқ. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар. Элдан бурун масжидларга кетаётган тақводорлардан бошқа кўчаларда ҳеч зоғ йўқ. М. Осим, Ўтрор.

ЗОГОРА Маккажўхори ёки оқ жўхори унидан ёпилган нон. Зогора нон билан тамадди қилиб, аёзли кечаларда ер агдарган тракторчилар билан танишдик. «Ўзбекистон қўриқлари». Битта зогора кулчани туртга булиб ейишди, нонушталари шу булди. Т. Малик, Ажаб дунё. Чойхоначи қовурилган балиқ, зогора нон, кумуш қумгонда чой келтирди. С. Сиёев, Ёруглик.

Зогора балиқ Чучук сувда яшайдиган балиқнинг бир тури. Урта Осиёнинг дарё, кул ҳамда сув омборларида энг куп тарқалған балиқлардан бири зогора балиқдир. А. Осмонов, Сурхон балиқлари.

ЗОХИД [а. زاهد — сабр-қаноатли, тақ-водор; тарки дунё қилган киши] 1 дин. Тарки дунё қилган диндор киши. - Сиз ёшлар соддасиз-да.. зохидларни ҳамиша меҳроб, минбарда тасаввур қиласизлар, — деди муфти Мирзога. А. Ҳакимов, Илон изидан.

2 Зохид (эркаклар исми).

ЗОХИДЛИК Тарки дунёчилик; такводорлик, диндорлик. - Нега мен зохидлик килиб, боёкиш жувоннинг узатилган қулини хавода қолдирдим? — деди Камолиддин. Т. Жалолов, Олтин қафас. Энди у [Онахон] бу кора сояларнинг зохидлик ридоси ёпинган қабих одамлар эканини аниқ билди. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

ЗОХИР [а. طاهر — аниқ, равшан; ташқи кўриниш] кт. Сирт, сиртқи томон, ташқи кўриниш. Зохирда эрки ўзида бўлиб кўринган захмат ахлининг аслида оёқ-қўлларида оғир кишан, тил-жағлари боғлаб ташланган эди. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 кесим. взф. Очиқ-ойдин, равшан. Зоҳир булмоқ. Зоҳир қилмоқ. [Зайнабнинг] Куз ҳаракатида ҳам бир бесаранжомлик зоҳир эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

Зохир бўлмоқ Пайдо бўлмоқ, кўринмоқ. Шайхнинг нигохида совук қахр, лабларида кинояли табассум зохир бўлди. О. Ёкубов, Кўхна дунё.

ЗОХИРАН [ф. أحاهر ташқи қўринишдан] Сиртдан қараганда, ташқи қўринишидан. Хазратов зохиран хурсанд бўлса ҳам, ичида хафа. И. Рахим, Такдир. Хўжабеков фикрини ўтказолмагач, зохиран осойишта кўринса-да, ичида Шербекни еб қўйгудек эди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЗОХИРИЙ Ташқаридағи, ташқи, сиртқи. *Шеърнинг зохирий маъноси изохга мухтож эмас.* «ЎТА».

ЗУБДА [а. زبده — сариёг; қаймоқ; моҳият] кт. Кишиларнинг энг яхшиси, энг сараси; обрўли шахс. Шоҳимардон шайхларининг зубдаси мозор мутаваллиси Оқ эшон эди. К. Яшин, Ҳамза.

ЗУБР [р. зубр — шохли, шохдор] Ўрмонда яшайдиган ёввойи ҳўкиз; қувушшохлиларга мансуб сутэмизувчи ҳайвон. Бизонлар зубрларга қараганда бирмунча кичикроқ булади. Н. Мавлонов, Қорамолчилик.

ЗУБТУРУМ қ. баргизуб. Барги зубтурумдай титрашиб, лабига учуқлар тошиб, миршабларнинг каттаси отидан тушиб, қиличини яланғочлаб, момонинг қошига борди. «Гулихиромон».

ЗУВ тақл. с. Тезлик билан амалға ошадиған ҳаракат, ҳолат ҳақида. Аргимчоқ зув осмонга кўтарилади, зув қайтиб келади. «Шарқ юлдузи».

ЗУВАЛА [ф. - Септа нон ясаш ёки бир марта угра кесиш учун лойиқ қилиб юмалоқланған хамир. У онаси келганга қадар супрадаги унни қоқиб-суқиб, бир зувала хамир қилиб қуйган эди. Ойдин, Гулсанам. Зиёдахон, зувала узар экан, ҳазиломуз жавоб берди. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари. [Ойша опа] Супра ёзиб, зувала узди. С. Анорбоев, Йулда йулдош булганлар.

2 кўчма Асос, негиз; таркиб. 1952 йилда зуваласи Ўзбекистон тупрогидан ясалган биринчи пиёла тортиқ қилинган эди. Газетадан. Болаликда гап кўп. Бир гражданга Зувала бўлади ахир ҳар гўдак. А. Мухтор, Шеърлар. Товуқлар огзидан юлиб олинган жонсиз уруг мана бугун келажакдаги катта режаларга зувала бўляпти. С. Маҳкамов, Бир жуфт дон.

Зуваласи бир жойдан (ёки ердан) олинган Хар жихатдан бир-бирига ўхшаш одамлар хақида. Сизга гапириб, овоздан ажраш хеч нарса эмас. Ботиров билан сизнинг зувалангиз бир жойдан олинганга ўхшайди. Б. Рахмонов, Олтин одамлар. Зуваласи пишиқ Жисмонан пишиқ-пухта, ёшига нисбатан бақувват, пишиқ одам. Зуваласи пишиқ

кичкинагина чол [Туронбекни] ширин суз билан қаршилади. Ойбек, Навоий. У [Журахон] ун саккиз ёшли, зуваласи пишиқ, зехни уткир иигит эди. Назармат, Журлар баланд сайрайди.

ЗУВАЛАЛАМОҚ Зувала қилмоқ, зувала ясамоқ. *Хулкар хамирни зувалалаб бўлдию, ўчоқдаги чўг устига қозонни тунтариб, қиздира бошлади.* П. Қодиров, Қора кўзлар.

ЗУВ-ЗУВ тақл. с. Қушлар ёки ҳашаротларнинг қанот қоққанда чиқадиган товуши ҳақида. Зув-зув боради, Томдан қарайди. Чўп-лой чўқийди, Сават тўқийди (Қалдиргоч).

ЗУВИЛЛАМОҚ 1 «Зув-зув» овоз чиқармоқ. Сой шов-шуви орасида асаларилар зувиллаб, чексиз майсазорлардаги ўт-ўланлар дастурхони томон ошиқишарди. Мирмухсин, Меъмор.

2 кучма Тез ҳаракат қилмоқ, жуда тез чопмоқ. [Колхоз раиси Қулматға:] Олиш бошланди, де! Чоп, зувиллаб бориб, зувиллаб кел! Т. Мурод, Юлдузлар мангу ёнади.

ЗУВЛАМОҚ қ. зумламоқ. Кун буйи иккаламиз чиллак уйнардик. Халима бу уйинда ўғил болалардан қолишмас, фақат мени аярди: зувлашга галим келганда, кечиб юборарди. Ў. Хошимов, Бир томчи қон. Югурардик худди зувлаган каби, Қушилишиб телба, кур оломонга. Х. Даврон, Қақнус.

ЗУД [ф. 252 — тез; шошилинч; эрта] рвш. кт. Тез, жуда тез; тезлик билан. - Мана бул номани Урганчга зуд элтгайсен ва ани султон ҳазратларининг ўз илкларига бергайсен, — деди Темиртошга. М. Осим, Ўтрор. Эртаси куни подшонинг мардикор олиш ҳақидаги фармони шаҳар-қишлоқларга зуд тарқалди. К. Яшин, Ҳамза.

ЗУДЛИК: зудлик билан Тезликда, бирпасда; шошилинч тарзда. Зудлик билан уста
чақирилди. Н. Аминов, Суварак. Хосият хола
зудлик билан Серафима Семёновнага хат
йуллади. Р. Файзий, Чўлга бахор келди. Мударрисов зудлик билан ўз кадрини Москвага
командировка қилишга мажбур бўлиб қолди.
Д. Нурий, Осмон устуни.

ЗУККО [а. نگاء — зеҳни ўткирлик; фаросат; ақл] Ақли, зеҳни ўткир; ақлли, доно. Мирзамуҳаммад Расулович етти ўлчаб бир кесадиган, мулоҳазали, синчков, зукко одам эди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. Эшони судур мамнун бўлиб кетди: қандай зукко шогирди

бор! Ш. Холмирзаев, Қил кўприк. Мадх ўкишар сўзга мохирлар. Шеър айтишар зукко шоирлар. Э. Вохидов, Нидо.

ЗУККОЛИК Донолик, ақллилик. - Баракалла сизга! — деб юборди Умрзоқ ота, кунглидаги гапни топган ошнасининг зукколигига тан бериб. Ҳ. Fулом, Машъал.

ЗУЛ фольк. айн. **жул.** Айил-пуштасини ешди бедовнинг, Шипириб устидан олди зулини. «Хушкелди».

ЗУЛЛИСОНАЙН [а. ذو اللسانين — икки тил сохиби] Икки тилни билувчи, ўрган-ган киши; икки тилда ёза оладиган шоир ёки ёзувчи. Ку̀п у̀тмай, у̀з замондошлари орасида талантли зуллисонайн шоир, созанда ва хофиз сифатида шухрат қозонади. «ЎТА».

ЗУЛЛИСОНАЙНЛИК ИККИ ТИЛДА СЎЗЛАЙ ВА ЁЗА БИЛИШЛИК. Зуллисонайнлик анъанасининг шаклланиши ва давом этишида мухим роль ўйнаган омиллардан яна бири бу географик омил деб айтиш мумкин. «ЎТА».

ЗУЛМ [а. ظلے — жабр-ситам; адолатсизлик] 1 Хукмдор ва хокимларнинг фуқарога, золимларнинг мазлумларга кўрсатган жабри; шафқатсизлик, истибдод. Зулм зиндондан ёмон. Мақол. ■ Аҳоли ғала-ёнга келди, қурққанидан эмас, зулмга, зурликка, ҳақиқатсизликка чидамаганидан ғалаёнга келди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Ҳамма ўз билганича қичқиради, зулмдан, жабрдан шикоят қилади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Умуман, жабр-ситам, эзиш; адолат-сизлик. Кундошлик зулми. Зулм қилмоқ (ўтказмоқ) ■ Биров зулм қилса, биров раҳм қиларкан; биров ош берса, биров нон бераркан. Ойдин, Қандолатнинг ҳикояси. Маъшуқ аҳлига ярашмас доимо зулму жафо. Ҳамза. Одамларга ўтказган зулми учун Олахўжа халқ олдида жавоб бермай ҳеч қаёққа кетмайди. П. Турсун, Ўқитувчи.

Зулм кўрмоқ (ёки тортмоқ, чекмоқ) Нохақ жабрланмоқ, эзилмоқ. Аёллар ўтмишда хаммадан кўп зулм кўрган, хаммадан кўп жахолатда қолган. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЗУЛМАТ [а. шы — қоронғилик] кт. 1 Зим-зиё, тим қоронғилик. Зулматни курма-ган ёруғликни қадрламас. Мақол. ■ Хамма-ёқни зулмат қоплаган, кенг даланинг ақалли бирор бурчида милт этган нур куринмайди. Х. Булом, Машъал. Зулмат ичида қол-

ган Анвар, орқа-ўнгини ажрата олмай, бўйра устини чоғлаб, бир-икки қадам юриб келди ва икки қўли билан тиззасини қучоқлаб, чўнқайди. А. Қодирий, Мехробдан чаён. Алимардон тонг қоронғисида зулмат зиналардан тушиб кетди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

2 кучма Нодонлик, қолоқлик; жаҳолат. Уйғонди кенг жаҳонда Зулматда ётган эллар. И. Муслим, Сенинг севгинг. Зулмат чилпарчин булиб, Мамлакатда тонг отди. «Қушиқлар».

ЗУЛМКОР [а.+ф. ظلمكار — зулм қилувчи] Жабр-зулм қилувчи, азоб берувчи, жафокор. Иншоолло, ҳақиқат душманларини, зулмкорларни мағлуб қилурсиз. Ойбек, Навоий. Меъмор йигит жаҳонни титратган зулмкор шоҳнинг хотинига ошиқ бўлиб қолган экан. М. Қориев, Ойдин кечалар.

ЗУЛОЛ [ф. אין — тоза, булоқ суви] айн. зилол. Зулоли таьмини топмам Сира болу шакарларда, Ватан ёди эрур қалбимда Булсам мен сафарларда. Э. Вохидов, Мухаббатнома.

ЗУЛУК [ф. زلوک — зулук] 1 Чучук сув ҳавзаларида яшовчи, йиртқич ёки паразит ҳолда кун кечирувчи ҳалқали чувалчанглар вакили. Тиббиёт зулуги. Зулук қўймоқ. — Зулук кичкина жонивор бўлиб, қонни сўриш учун хизмат қилади. Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш. Сувдан чиққан зулукдай, Қошу кўзи пиликдай Келин пошшага салом. «Оқ олма, қизил олма».

2 кучма Бировлар хисобига яшовчи, очкуз, текинхур, шафкатсиз одам. Хон — жаллод, қозикалон — ўргимчак, ясовулбошилар эса зулук эди. Ж. Шарипов, Хоразм.

3 кучма Зулук каби қоп-қора. Онаси унинг [Салтанатнинг] зулук қошларига, тулишган дудоқларига, юзларига мамнун тикилиб ўтирди. С. Нуров, Нарвон.

ЗУЛУКДАЙ, =дек 1 Зулук сингари. Менга қанча азоб берган, шу деб қанча юртларда яланг оёқ, саргардон кезганман. Йигитлик кучимни зулукдек сўрган. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. Бердақ Хоразмнинг қаерида булмасин, бойлар.. халқнинг қонини зулукдек сўраётганининг, зулм, зўрлик авжига чиққанининг гувоҳи бўлди. «ЎТА».

2 кучма Қоп-қора, тим қора. Зулукдай от. — Тошхон ерга қараған холда, олдиға тушиб турған узун ва зулукдай қора сочла-

рини ўйнаб, аста гапирди. А. Мирахмедов, Ўт юраклар. Қизнинг кўзи зулукдек отнинг ёлларини силаб, эркалаб турган қорача йигитда эди. М. Қориев, Қиз узатиб борганда.

ЗУЛУМОТ [а. ظلمات — «зулмат» с. кўпл.] қ. зулмат. Тўқайзорни бўғиб олди зулумот. Шар-пасиз сўқмоқда танҳо сурдим от. Миртемир, Бир варақ. Кўчалар бўш, паст-баланд, Мудҳиш зулумот. Ғайратий, Шоир.

ЗУЛФ [ф. زلف – жингалак соч; гажак] кт. 1 Аёлларнинг икки чаккасида, қулоқлари атрофида жингалак ҳолда осилиб тушган жамалаги. Гуломжон қизнинг чап қулоғини тусиб турган жингалак зулфига тикилиб тұхтади. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Қора зулфим эшилгандир тол-тол, Келган ҳоким, бу сўзларга қулоқ сол. «Ширин билан Шакар».

2 Умуман, қизларнинг сочи, кокили. Унинг [қизнинг] қора зулфи пар ёстиқнинг турли томонига тартибсиз суратда тўзғиб.. кўзлари бир нуқтага тикилган. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Наврўзда қизалоқлар толбаргдан кокил, бинафшадан исирға, қоқилардан зулф қилиб, чамбар тақадилар. Газетадан.

ЗУЛФАК [ф. زلفک — кичик гажак] Зулф, гажак, жамалак. Келин ой, келин дейишади, зулфагин шамоллар ечади. «Фольклор».

ЗУЛФАКДОР [ф. زلفكدار – гажаги бор] фольк. Гажакдор, гажакли. Зулфакдор қиз. ■ Бу сўзларни айтма, Гулгун зулфакдор, Мен ҳам ўз юртимда даврон сураман. «Ширин билан Шакар».

ЗУЛФИН [ф. زلفین — эшик ҳалҳаси, занжири] Қулф осиш ёки эшикни беркитиш учун эшикка ва унинг кесакисига, икки табаҳали эшикда ҳар икки табаҳага ўрнатиладиган кичкина ҳалҳасимон темир ва унга осилган занжир. Туробжон эшикдан ҳовлиҳиб кирар экан, яктагининг енги зулфинга илиниб, тирсаккача ѝиртилди. А. Қаҳҳор, Анор. У [Мунаввар] эшикнинг зулфинини туширди-да, эрига ѝул берди. С. Анорбоев, Меҳр. Бир маҳал Назиранинг ҳўли эшик зулфинига тушди-ю, зарб билан ўзига тортди. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЗУЛФИҚОР [а. ذوالفقار — Ҳазрат Али шамширининг номи; сўзма-сўз: умуртқа-си бор, умуртқали] 1 Муҳаммад(сав)нинг Бадр жангида қўлга туширган икки учли шамшири; кейинчалик Ҳазрат Алига, сўнг

бошқа халифаларга ўтган. Бошимга Хазрати Алининг муборак зулфиқорлари келганда ҳам, ҳаққу ҳақиқатдан юз ўгирмоқ одатим йўқ. А. Қаҳҳор, Тобутдан товуш. Хазрат Алининг дулдули ва зулфиқори олдида баланд тоғлар ҳам, қирғоғи кўз илғамас дарёлар ҳам тўсиқ бўлолмаган эмиш. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 Умуман, кескир, ўткир (қилич ҳақида). Четда ётар чувалган салла, Заррин қинли зулфиқор қилич. М. Али, Боқий дунё.

3 Зулфиқор (эркаклар исми).

ЗУЛҚАЪДА [а. ادوالقعده Қамария йил ҳисобида 30 кундан иборат ўн биринчи ойнинг арабча номи. Ойлар шаъбон, зулқаъ-да деган номлар билан аталади. «Фан ва турмуш».

ЗУЛХИЖЖА [а. ذوالحجة] Қамария йил ҳисобида 29 кундан иборат ўн иккинчи ойнинг арабча номи.

ЗУМ 1 Чиллак ўйинида: нафас олмай югуриб кетаётганда узлуксиз чиқариб бориладиган товуш (бу товушнинг узилиши нафас тугаганини, бинобарин, ўйинчи ўйиндан чиққанини билдиради).

2 Жуда қисқа фурсат, лаҳза, он. Инобат гуё суз тополмаган одамдай, бир зум жим қолди. О. Ёқубов, Эр бошига иш тушса. [Дилфуза] Бир зум тухтаб, куз ёшларини артди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

Бир зумда ёки зум ўтмай Қисқа вақт ичида, бирор дақиқа ҳам ўтмай, тезда. Гулнор ҳамма нарсани бир зумда тайёрлаб, дадасига курсатди. Ойбек, Танланган асарлар. Зум утмай [Алимардон] тағин кузини очди. Ў. Ҳошимов, Баҳор ҳайтмайди. Бироқ зум утмай раиснинг яна кайфияти бузилди. Т. Ҳамидов, Увол эмасми? Зум утмай тузон орасидан отилиб чиқҳан бир гуруҳ суворилар кузга чалинди. О. Ёқубов, Қуҳна дунё.

ЗУМИЛЛАТАР Ютқизган томон (ўйинчи)ни нафаси етган жойгача зумлаб югуртириладиган чиллак ўйини.

ЗУМЛАМОҚ Чиллак ўйинида: нафаси етганича тўхтовсиз «зум» деб югурмоқ. Юз қадам жойга зумлаб боради.

ЗУМРАД [ф. زمر кн. smaragdos — сабзаранг тош] 1 Олий сифатли, оч яшил тусли қимматбаҳо тош. Кўрдингми? Бу нима? Мана бу — дур, мана бу — марварид. Мана бу ёнган — гавҳар. Қолганлари — ҳар хил тошлар, ёҳут, зумрад [деди Мирзакаримбой]. Ойбек, Танланган асарлар. Қозикалон сандиқларни очиб кўрсатди: баьзисида олмос, ёқут, ақиқ, зумрад ва марварид, баьзисида олтин ва кумушдан ясалган, қимматбаҳо тошлар билан зийнатланган идиш-оёқлар, баьзиларида зеб-зийнатлар тула эди. С. Айний, Дохунда.

2 кўчма сфт. Оч яшил, сабзаранг. Молдавия далаларининг зумрад ранги бизнинг лалмикор бугдойзорларимизни эслатади. Н. Сафаров, Оловли излар. Вох, юрагим ўйнарди кумуш жилғаларнинг зумрад лабида. Ш. Раҳмон, Юрак қирралари. Ариқ бўйида қалин ёш тол, ўртасида ёгоч сўри. Унинг тагидан шовуллаб оқиб турадиган зумрад сувдан доим бир хилда салқин шабада эсади. И. Раҳим, Ихлос.

3 Зумрад (хотин-қизлар исми).

ЗУМРАША с. т. Хар қандай ёмон, ножуя иш қулидан келадиган бола; шумтака, тирранча, тирмизак. -Хой жувонмарг, зумраша, тағин кучағами? Бу ёққа кел, утинни туташтираб кет, тутини бериб, кузимни кур қилаёзди, — деди Шум болага онаси. F. Fyлом, Шум бола. [Алижон] Онасининг: «Хоой, деворни нуратма, зумраша!» деганига ҳам қулоқ солмай, қушни боғиға гурсса сакраб тушиб, ғойиб булди. Мирмуҳсин, Чиниқиш.

ЗУННОР [а. زغر — белбоғ, чилвир] 1 *тар.* Мусулмон давлати ҳудудида яшаб, бошқа динга эътиқод қилувчилар (яҳудий ва ҳристианлар) мусулмон эмаслиги бєлгиси сифатида тақиб юрадиган, чармдан ясалган ёки маълум тусдаги жундан эшилган чизимча-белбоғ.

2 *с. т.* Христианлар бўйнига хоч (крест) осиб юрадиган занжир.

ЗУРРИЁТ [а. نرت — болалар, насл] Бир аждоддан тарқалған авлод; насл-насаб; зот. Нима ейди дилбар отинг, Баён айла зурриётинг. «Муродхон». - Хой ака, сиз ҳам бундоқ ёрилсангиз-чи одам булиб, кимсиз, зот-зурриётингиз ким? — деди кузи ожиз танкчи йигит. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 Бола, фарзанд. Акром мироб дунёга келиб зурриётсиз ўтаётганидан хўл ўтиндек тутаб қўярди. Э. Усмонов, Ёлқин. -У дилу жигаримнинг бир парчаси, орзуларимнинг ғунчаси, табиатнинг нозик ерларидан сўраб олган зурриётим, — деди Қамчи. Х. Ғулом, Машъал.

ЗУГУМ, зўғим Қахр-ғазаб; дўқ-пўписа, дағдаға; зулм. Хусайн Муродбек юксак рутбани эгаллаб турса-да, бир қадар инсофли, раиятга купда зуғум қилавермасди. С. Сиёев, Аваз. Лутфинисанинг Кутбинисага ўша вақтда қилган зуғумлари ҳали ҳам унинг ёдидан чиққан эмас. Мирмуҳсин, Жамила.

ЗУХАЛ [а. زحل] (3 – катта) астр. Куёш системасидаги катта сайёралардан бири – Сатурннинг арабча номи.

ЗУХД [а. عد — диндорлик, тақводорлик] Дунёга бемайл, беҳавас бўлишлик, нафсини тийишлик; тақводорлик. Аҳли наби одамзодни Зуҳд йулига чорлади. Э. Воҳидов, Шарҳий ҳирғоҳ. Қуҳондаги аҳли зуҳднинг дами ичига тушиб кетди. К. Яшин, Ҳамза.

ЗУХРА [а. زهره] (3 – катта) 1 астр. Куёш системасидаги катта планеталардан бири — Венеранинг арабча номи.

2 Зухра (хотин-қизлар исми).

ЗУХУР [а. ظهور — пайдо бўлиш, кўриниш]: зухур этмоқ Акс этмоқ. Шербекнинг юзида ачиниш зухур этди. С. Анорбоев, Оксой.

ЗЎЛДИР к. золдир.

ЗЎР [ф. رو. , — куч, қудрат; уриниш; тазйиқ, зулм] 1 от. Куч-қувват, қудрат; таъсир. Ишончим бор қувватима-зўрима, Осдираман сени тилла дорима. «Зулфизар билан Авазхон». [Санаев] Кесакдек қотиб қолған қўл-оёғини зўр билан қимирлатиб, эмаклай бошлади. Н. Сафаров, Танланган асарлар. -Уялганларидан менинг зўрим билан қиляптилар, — деди янга оғзини бекитиб. С. Нуров, Нарвон. Амаки бўлса, ўшанда пулнинг зўри билан ўғлини мардикорликдан қутқариб қолди. Ё. Хаимов, М. Рахмон, Хаёт-мамот.

2 Уриниш, ҳаракат. *Зўри беҳуда белни синдиради*. Мақол.

3 Кучли, шиддатли зарб; кучлилик. -Ў-ў, — деди Элмурод бош чайқаб, — калтакнинг зўрини менгина ейманми десам, сен ҳам ер экансан, боёқиш. П. Турсун, Ўқитувчи.

4 Зўрлик, зўравонлик. [Мансур жаҳл билан:] Хайр, майли, ихтиёринг. Зоримиз бор, зўримиз йук. З. Саид, Н. Сафаров, Тарих тилга кирди.

Зўр бермоқ 1) астойдил ҳаракат, ғайрат қилмоқ; куч етганча уринмоқ. *Мусоба*қаларга зўр бериб тайёрланмоқ. — Сидиқ-

жон.. шу қадар зўр бериб ишлар эдики, битта одамнинг қўлидан шунча иш келишига баъзан ўзи хайрон қолар эди. А. Қаххор, Қушчинор чироқлари. *Мумин қийшиқ зур* бериб кетмон чопмоқда эди. П. Турсун, Ўқитувчи; 2) бутун диққат-эътиборни бир нарсага қаратмоқ. Айрим хўжаликлар рахбарлари техникадан қўрқадилар, ундан айб қидириб, қўл кучига зўр берадилар. Газетадан. - Чўлда одам етишмайди. Машинага зўр бераверсин, — деди Шерали Асалхонга. Х. **Гулом**, Сенга интиламан; 3) бирор ишхаракатни хадеб такрорлайвермок, қайтақайта қилмоқ. Саодатхон онасини зўр бериб ўпар, Қиммат холанинг юзига юзини қўйиб, бағрига босар эди. Н. Сафаров, Саодатнинг қиссаси.

5 сфт. Катта жисмоний кучга эга бўлган, бақувват, забардаст. Зўр йигит. Зўр от. — Одамнинг қўлидан келмайдиган хеч бир иш йўқ, — деди.. Саодатхон, — одам хамма нарсадан зўр. С. Зуннунова, Янги директор. Курқоқ бола зўр йигитга дуқ урганда, хаёлингга не келади, биласанми? С. Сиёев, Ёруглик. Унинг [Хусайн Бойқаронинг] зўр, хайбатли оти қирғин ичига ёриб кирди. Ойбек, Навоий. Тоға ҳақиқатан ҳам зўр полвон ўтган экан. «Шарқ юлдузи».

6 Иқтисодий жиҳатдан бақувват, қудратли; катта иқтисодий кучга эга бўлган. -Шунчалик эўр харидорлари турган бир замонда бу вазифанинг менга келиб тўхтаганига ҳануз ақлим бовар қилмайдир,— деди Анвар. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

7 сфт. Катта, улкан, буюк; кучли. Зур тоғ. Зур ишонч. Зур ирода. — Олимжондан зур-зур умидлар кутган муаллим ҳазратлари Аҳмаджон билан иккисини уз ҳужраларига чақирди. Ҳамза, Танланған асарлар.

8 Кучли, шиддатли; кескин. Зўр шамол. Зўр зилзила.

9 Оғир, қаттиқ, изтиробли. Зўр оғриқ. Зўр қайғу. ■ Бу зўр меҳнат Ойқиз юрагида бир-бирига қарама-қарши бўлган икки хил туйғу яратди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Ҳамманинг юзидан, ҳаракатидан зўр бир мусибат акс этар эди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

10 Мазмун жиҳатдан пишиқ-пухта, қизиқарли; сифат, маза жиҳатдан афзал, яхши. Зўр китоб. Зўр спектакль. Зўр олма. Зўр палов.

11 Катта махоратга, тажрибага эга бўлган; ўз иши, касбининг устаси бўлган, мохир, кучли; забардаст. Зўр олим. Зўр шоир. Тошкентда зўр олимлар кўп. А. Қаххор, Кўшчинор чироклари. - Қишлогимизда бир бобой бўларди. Зўр табиб эди, — деди Мажид. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Уста Бобохон деган зўр темирчи бўларди. С. Сиёев, Ёруглик. Зўр экансиз-ку, тагин гапиришни билмайман дейсиз! [деди Гавхар]. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

Зўр келмоқ Қийин бўлмоқ, оғирлик тушмоқ, оғир кўчмоқ. Буларни билмасак, ҳар қайсисини ўзига лойиқ, ўзига муносиб жойга қўя олмаймиз. Унда ўзимизга зўр келади. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари. Зўр келса Бошқа илож(и) бўлмаса, жуда бўлмаганда; нари борса. Зўр келса, хўжайин берадиган тўқкиз танга ҳақини бермай қўя қоларда. С. Аҳмад, Оқпадар.

ЗЎРАБОР фольк. Зўравон. Бир мамлакат — элда ўзим зўрабор, Хеч махал бўлмайсан менга баробар. «Ёдгор». Атрофингда Темур шохдир зўрабор, Рустамдайин унинг зўрабори бор. «Муродхон».

3ўРАВОН [ф. زورآور — ботир, полвон; кучли] 1 Жисмонан бақувват, баҳодир, ботир, паҳлавон. *Ҳар бири мингга тенглашадиган зўравон эди*. «Баҳром ва Гуландом».

2 Золим, зулм ўтказувчи хукмдор. Агар у [Бобур] Самарқанддан воз кечса, нариги зўравонлар пойтахтни олиши, кейин Андижонга бостириб келиши муқаррар экани унга хозир жуда аниқ сезилмоқда эди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

3 Умуман, ўзгаларга қонунсиз равишда куч ишлатувчи, зўрлик қилувчи шахс. Йўлчи бир сакрашда зўравоннинг олдига борди, тўппонча тутган қўлини маҳкам сиқиб, орқага қайирди. Ойбек, Танланган асарлар. Хўш, зўравон сизми ё бу бечора, бекас, бенаво шоирми? [деди Завқий]. К. Яшин, Ҳамза.

ЗЎРАВОНЛИК Зўравонларга хос хатти-ҳаракат; зўрлик, куч ишлатиш. Зўравонлик қилмоқ. ■ Авазхон, бу қандай зўравонлик! Ахир, тўра деган камбағални эзаверадими? [деди Пирнафас ака]. Ж. Шарипов, Хоразм. У ўз кучига жуда ишонар экан, зўравонлик билан яшаяпман, зўравонлик билан саёҳат ҳам қиламан, деб ўйлабди. И. Раҳим, Чин муҳаббат. Тошкентда бир мўгул беки

бечора косибнинг қизини зўравонлик билан тортиб олмоқчи бўлганда, мен чидаб турол-мадим. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЗЎРАВОР шв. Зўравон.

ЗЎРАЙМОҚ 1 Кучли бўлиб бормоқ, кучаймоқ. Ёмгир зўрайди. ■ Кеч киргани учун совук яна хам зўрайган, изгирин юз-кўзларни аёвсиз чимчиларди. Ў. Усмонов, Сирли соҳил. Гумбур-гумбур борган сари кўпая борди, зўрайиб кетди. Қишлоқни додвойлар қоплаб олди. Н. Сафаров, Оловли излар. Болаларда ғайрат зўрайди. Ҳ. Назир, Ёнар дарё.

2 Оғирлашмоқ, ёмонлашмоқ. *Беморнинг* дарди зўрайди.

ЗЎРАКИ [ф. сосара тохишга қарши; мажбуран] Ўз хохишидан ташқари қилинган, ғайриихтиёрий, мажбурий; сохта, сунъий. Зўраки илжайиш. ■ Элликбоши зўраки қаҳ-қаҳ уриб кулди. Ш. Тошматов, Эрк қуши. Вазира зўраки илжайиб қўйди. С. Зуннунова, Гўдак ҳиди.

ЗЎР-БАЗЎР Зўрға, базўр, аранг. - Мен йиғлаб юборишдан ўзимни зўр-базўр тутиб, мақоланинг охирини ўкидим, — деди Халима. Х. Носирова, Мен ўзбек қизиман. Чўпон йигит оёқларини зўр-базўр судраб босар экан, энди нима қилиш кераклиги ҳақида ўйлар эди. О. Хусанов, Қўшиқчининг тақдири. Отақўзи юрагининг тагидан дафъатан вулқондай қайнаб келган ғазабни зўр-базўр тўхтатиб колди. О. Ёкубов, Диёнат.

ЗЎРИҚМОҚ 1 Бирор оғир иш, қаттиқ уриниш натижасида ниҳоятда қийналмоқ; оғир ҳолатдан кучанмоқ. Сарпойчан, оёғига калиш кийиб олган чол йиғма каравотда ўтирганча силкиниб-силкиниб йўталар, зўриққанидан кўзларидан ёш чиқиб, бурушиқ юзи кўкариб кетган эди. Ў. Ҳошимов, Нур борки, соя бор.

2 айн. зўраймоқ 2. Қизининг қийналаётганини кўрган сайин Басиранинг касали зўриқарди. Р. Рахмон, Мехр кўзда.

ЗЎРИҚИШ Таранглик, кучланганлик; безовталик [Равнонинг] Икки кўзи қип-қизариб, қовоқлари олудек кўпчиган, юзида ҳам зўриқиш аломати бор эди. А. Қодирий, Мехробдан чаён. Фазогирларнинг вужудида қаттиқ зўриқиш пайдо бўлди. О. Мўминов, Хиёбондаги уч учрашув.

ЗУРЛАМОҚ 1 Зўрлик билан бирор ишга ундамоқ, мажбур қилмоқ; хохишдан ташқари иш қилдирмоқ. Беморга зурлаб дори ичирмоқ. Уста Олим ошга сабзи босиш билан овора эди: -Мен сизни зурламайман, лекин йул устида қорнингиз очиб қолса, узингиздан упкаланг. А. Қодирий, Утган кунлар. [Матпано] Узини ҳар қанча зурлагани билан бугун бир четда туриб, ёлғиз узи ғазал айтолмади. С. Сиёев, Аваз. Раҳима опа уни [қудасини] зурлаб қултиғидан олиб, ичкари хонага етаклади. Ў. Умарбеков, Ёз ёмғири.

2 Бировнинг номусига тегмоқ; тажовуз қилмоқ. Ёш бир йигит онаси тенги аёлни зурламоқчи буляпти. С. Сиёев, Ёруғлик. Қотиллик ва уғирлик қилиш 9 процент, зурлаш 5 процент купайган. Газетадан.

ЗЎРЛИК 1 Жисмоний бақувватлик; кучлилик; улканлик; шиддатлилик. Аскарнинг зўрлиги. Ақлнинг зўрлиги. Шамолнинг зўрлиги.

2 Зўравонлик, адолатсизлик. -Бу нима зўрлик, бек? — Мавлон ака ғазабдан титраб сўради. Х. Гулом, Машъал. Бу қандай замон, бу адолатсизликка, бу хукм сураётган ёмонликларга, бу зўрлик, зугум, хақорат, инсоннинг бунчалик оёгости бўлишига қандай чидаш мумкин?! [деди Ибни Ямин]. К. Яшин, Хамза. Ахоли ғалаёнга келди, қўрққанидан эмас, зулмга, зўрликка, ҳақиқатсизликка чидамаганидан ғалаёнга келди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

Зўрлик қилмоқ 1) зўравонлик қилмоқ, куч ишлатмоқ; 2) кучлилик қилмоқ, таъсир кучи юқори бўлмоқ; қийин ҳазм бўлмоқ.

Паловдан тўгри фойдалана билиш керак. Қазили палов ёз ойларида зўрлик қилади. С. Аҳмад, Сайланма. Қаймоқ зўрлик қилиб, ўлгудай чанқатди. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

ЗЎРМА-ЗЎРАКИ с. т. Хохишдан ташқари, зўраки, мажбурий. Саид бози зўрмазўраки кулди. С. Анорбоев, Оқсой. [Комилжоннинг] Юзида зўрма-зўраки, галати бир ифода пайдо булди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЗЎРFА Зўр-базўр, бир амаллаб, аранг. Болаларнинг орасидан зўрға қочиб чиқдим [деди Саид]. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ. Замбилларда ётган ярадорлар зўрға нафас олишяпти. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Мели полвоннинг лаблари зўрға пичирлади: «Сув.. сув». П. Турсун, Ўқитувчи.

ЗЎРҒАТДАН с. т. қ. **зўрға**. Зўрғатдан судралар дуч келган ёққа, Уринмас хаттоки тезроқ учмоққа. «Муштум».

ЗЎҒАТА, зўғота 1 Кетмон, теша ёки болтанинг соп ўрнатиладиган тешиги. Рўзимат кетмонни зўғотасигача ботириб урди-ю, Сидикжонга қаради. А. Қахҳор, Кўшчинор чироклари. Оббо йигитлар-эй, чопикка кетмон ишлатмаймиз, дейишдию зимдан зўғотасигача ботириб, тупрокни элак-элак килишибди. Й. Шамшаров, Танланган асарлар.

2 Маккажўхорининг донсиз ўзаги; сўта. -Ха.. дони — дон, зўгатаси — чорвага ем-хашак, — деб яна гапида давом этди раис. «Муштум».